

Publicatieblad van de Europese Unie

C 35

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

66e jaargang
30 januari 2023

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2023/C 35/01

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie* . . . . .

1

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2023/C 35/02

Zaak C-141/20: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Finanzamt Kiel/ Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH [Prejudiciële verwijzing – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Zesde richtlijn (77/388/EEG) – Artikel 4, lid 4, tweede alinea – Belastingplichtigen – Mogelijkheid voor de lidstaten om entiteiten die juridisch gezien wel zelfstandig zijn, doch financieel, economisch en organisatorisch nauw met elkaar verbonden zijn, als één belastingplichtige (“btw-groep”) aan te merken – Nationale regeling waarbij het overkoepelende orgaan van de btw-groep als enige belastingplichtige wordt aangewezen – Begrip “nauwe financiële banden” – Noodzaak dat het overkoepelende orgaan niet alleen een meerderheidsbelang heeft maar ook beschikt over de meerderheid van de stemrechten – Geen – Beoordeling van de zelfstandigheid van een economische eenheid in het licht van gestandaardiseerde criteria – Reikwijdte] . . . . .

2

2023/C 35/03

Zaak C-269/20: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Finanzamt/S (Prejudiciële verwijzing – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Zesde richtlijn (77/388/EEG) – Artikel 4, lid 4, tweede alinea – Belastingplichtigen – Mogelijkheid voor de lidstaten om personen die juridisch gezien wel zelfstandig zijn, doch financieel, economisch en organisatorisch nauw met elkaar verbonden zijn, gezamenlijk als één belastingplichtige (“btw-groep”) aan te merken – Nationale regeling waarin het overkoepelende orgaan van een btw-groep als enige belastingplichtige wordt aangewezen – Interne dienstverrichtingen binnen een btw-groep – Artikel 6, lid 2, onder b) – Verrichting van diensten om niet – Begrip andere dan bedrijfsdoeleinden) . . . . .

3

NL

2023/C 35/04	<p>Zaak C-460/20: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — TU, RE/ Google LLC [Prejudiciële verwijzing – Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens – Richtlijn 95/46/EG – Artikel 12, aanhef en onder b) – Artikel 14, eerste alinea, onder a) – Verordening (EU) 2016/679 – Artikel 17, lid 3, onder a) – Exploitant van een zoekmachine op internet – Zoekopdracht op de naam van een persoon – Weergave van een in de lijst van zoekresultaten opgenomen link naar artikelen die vermeend onjuiste informatie bevatten – Weergave, in de resultatenlijst van een zoekopdracht naar afbeeldingen, van foto's die in de vorm van miniaturen ("thumbnails") worden getoond en deze artikelen illustreren – Aan de exploitant van de zoekmachine gericht verwijderingsverzoek – Afweging van grondrechten – Artikelen 7, 8, 11 en 16 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Verplichtingen en verantwoordelijkheden van de exploitant van de zoekmachine bij de behandeling van een verwijderingsverzoek – Bewijslast van de om verwijdering verzoekende persoon] . . . . .</p>	4
2023/C 35/05	<p>Zaak C-653/20 P: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 1 december 2022 — Bureau voor Intellectuele Eigendom van de Europese Unie (EUIPO) / Guillaume Vincenti (Hogere voorziening – Openbare dienst – Ambtenaren – Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie – Artikel 45, lid 1 – Bevordering – Besluit om een ambtenaar niet te bevorderen – Artikel 41, lid 1, en lid 2, onder a), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Recht om te worden gehoord – Motiveringsplicht) . . . . .</p>	5
2023/C 35/06	<p>Zaak C-694/20: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof — België) — Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU / Vlaamse Regering [Prejudiciële verwijzing – Administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen – Verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies – Richtlijn 2011/16/EU, zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2018/822 – Artikel 8 bis ter, lid 5 – Geldigheid – Beroepsgeheim van de advocaat – Ontheffing van de meldingsplicht voor de aan het beroepsgeheim onderworpen advocaat-intermediair – Verplichting van deze advocaat-intermediair om iedere andere intermediair die niet zijn cliënt is in kennis te stellen van zijn meldingsverplichtingen – Artikelen 7 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie] . . . . .</p>	6
2023/C 35/07	<p>Zaak C-180/21: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad — Blagoevgrad — Bulgarije) — VS/Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet [Prejudiciële verwijzing – Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens – Verordening (EU) 2016/679 – Artikelen 2, 4 en 6 – Toepasselijkheid van verordening 2016/679 – Begrip "gerechtvaardigd belang" – Begrip "taak van algemeen belang of taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag" – Richtlijn (EU) 2016/680 – Artikelen 1, 3, 4, 6 en 9 – Rechtmatigheid van verwerking van persoonsgegevens die zijn verzameld in het kader van een strafrechtelijk onderzoek – Verdere verwerking van gegevens over het vermoedelijke slachtoffer van een strafbaar feit met het oog op zijn inbeschuldigingstelling – Begrip "ander doel dan dat waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld" – Gegevens die worden gebruikt door het openbaar ministerie van een lidstaat om zich te verdedigen in een beroep wegens overheidsaansprakelijkheid] . . . . .</p>	6
2023/C 35/08	<p>Zaak C-247/21: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — Luxury Trust Automobil GmbH / Finanzamt Österreich [Prejudiciële verwijzing – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 42, onder a) – Artikel 197, lid 1, onder c) – Artikel 226, punt 11 bis – Artikel 141 – Vrijstelling – Driehoekstransactie – Aanwijzing van de eindafnemer als persoon die is gehouden de btw te voldoen – Facturen – Vermelding, Btw verlegd' – Verplichting – Weglating van deze vermelding op een factuur – Correctie van de factuur met terugwerkende kracht] . . . . .</p>	8
2023/C 35/09	<p>Zaak C-348/21: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sofijski gradski sad — Bulgarije) — Strafzaak tegen HYA, IP, DD, ZI, SS [Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in strafzaken – Richtlijn (EU) 2016/343 – Versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld en van het recht om in strafprocedures bij de terechtzitting aanwezig te zijn – Artikel 8, lid 1 – Recht van een beklaagde om bij de terechtzitting aanwezig te zijn – Artikel 47, tweede alinea, en artikel 48, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Recht op een eerlijk proces en rechten van de verdediging – Verhoor van getuigen à charge in afwezigheid van de beklaagde en zijn advocaat in de fase van het opsporingsonderzoek – Onmogelijkheid om de getuigen à charge te ondervragen in de gerechtelijke fase van deze procedure – Nationale regeling op grond waarvan een strafrechter zijn beslissing kan baseren op de eerdere verklaring van die getuigen] . . . . .</p>	9

2023/C 35/10	<p>Zaak C-370/21: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht München I — Duitsland) — DOMUS-Software-AG/ Marc Braschoß Immobilien GmbH (Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 2011/7/EU – Bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties – Vergoeding van invorderingskosten van de schuldeiser in geval van betalingsachterstand van de schuldenaar – Artikel 6 – Vast minimumbedrag van 40 EUR – Achterstand van meerdere betalingen als vergoeding voor periodieke leveringen van goederen of diensten die uit hoofde van een en dezelfde overeenkomst worden verricht) . . . . .</p>	9
2023/C 35/11	<p>Zaak C-378/21: Arrest van het Hof (zevende kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesfinanzgericht — Oostenrijk) — P GmbH/ Finanzamt Österreich (Prejudiciële verwijzing – Harmonisatie van de belastingwetgeving – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 203 – Correctie van de btw-aangifte – Gebruikers van diensten die geen recht op aftrek hebben – Geen gevaar van verlies van belastinginkomsten) . . . . .</p>	10
2023/C 35/12	<p>Zaak C-409/21: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad — Bulgarije) — DELID EOOD / Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond “Zemedelie” [Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) – Financiering door het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) – Verordening (EU) nr. 1305/2013 – Investeringssteun – Nationale regeling die de toekenning van steun afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de aanvrager een certificaat van registratie overlegt van een veeoetlocatie op zijn naam en aantoonst dat de opbrengst van zijn landbouwbedrijf op het moment van de indiening van de steunaanvraag het equivalent van ten minste 8 000 EUR bedraagt] . . . . .</p>	11
2023/C 35/13	<p>Zaak C-419/21: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie — Polen) — X sp. z o.o., sp. k./ Z (Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 2011/7/EU – Bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties – Artikel 2, punt 1 – Begrip ‘handelstransacties’ – Vergoeding voor de invorderingskosten van de schuldeiser in geval van betalingsachterstand van de schuldenaar – Artikel 6 – Vast minimumbedrag van 40 EUR – Vertraging bij meerdere betalingen die de vergoeding vormen voor goederenleveringen of dienstverrichtingen waarmee uitvoering wordt gegeven aan een en dezelfde overeenkomst) . . . . .</p>	12
2023/C 35/14	<p>Zaak C-512/21: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Törvényszék — Hongarije) — Aquila Part Prod Com S.A/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 168 – Recht op aftrek van btw – Beginselen van fiscale neutraliteit, doeltreffendheid en evenredigheid – Fraude – Bewijs – Zorgvuldigheidsplicht van de belastingplichtige – Inaanmerkingneming van de niet-nakoming van de uit de nationale bepalingen en het Unierecht voortvloeiende verplichtingen inzake de veiligheid van de voedselketen – Opdracht die door de belastingplichtige aan een derde is gegeven om de belaste handelingen te verrichten – Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Artikel 47 – Recht op een eerlijk proces] . . . . .</p>	12
2023/C 35/15	<p>Zaak C-564/21: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht — Duitsland) — BU/ Bundesrepublik Deutschland (Prejudiciële verwijzing – Grondrechten – Recht op een doeltreffende voorziening in rechte – Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Asielbeleid – Richtlijn 2013/32/EU – Artikel 11, lid 1, artikel 23, lid 1, en artikel 46, leden 1 en 3 – Toegang tot de informatie in het dossier van de verzoeker – Volledig dossier – Metagegevens – Mededeling van dat dossier in de vorm van ongestructureerde individuele elektronische bestanden – Schriftelijke mededeling – Digitale kopie van de beslissing met een handgeschreven handtekening – Bewaren van het elektronische dossier zonder archivering van een papieren dossier) . . . . .</p>	14
2023/C 35/16	<p>Zaak C-595/21: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bayerische Verwaltungsgericht Ansbach — Duitsland) — LSI — Germany GmbH/Freistaat Bayern [Prejudiciële verwijzing – Bescherming van de consument – Verstrekking van voedselinformatie aan consumenten – Verordening (EU) nr. 1169/2011 – Artikel 17 en bijlage VI, deel A, punt 4 – “Benaming van het levensmiddel” – “Benaming van het product” – Verplichte vermeldingen op de etikettering van levensmiddelen – Bestanddeel of ingrediënt dat wordt gebruikt ter gehele of gedeeltelijke vervanging van een bestanddeel of ingrediënt waarvan de consument verwacht dat het van nature aanwezig is of normaliter gebruikt is] . . . . .</p>	15

2023/C 35/17	<p>Zaak C-600/21: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — QE/Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest (Prejudiciële verwijzing – Consumentenbescherming – Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten – Richtlijn 93/13/EEG – Artikel 3, lid 1 – Artikel 4 – Criteria om het oneerlijke karakter van een beding te beoordelen – Beding betreffende vervroegde opeisbaarheid van een lening – Contractuele ontheffing van ingebrekestelling) . . . . .</p>	16
2023/C 35/18	<p>Zaak C-625/21: Arrest van het Hof (negende kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — VB / GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH (Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 93/13/EEG – Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten – Onrechtmatige opzegging van een overeenkomst door de consument – Als oneerlijk aangemerkt beding tot vaststelling van het recht van de beroepsbeoefenaar op schadevergoeding – Toepassing van het aanvullende nationale recht) . . . . .</p>	17
2023/C 35/19	<p>Zaak C-731/21: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxemburg) — GV / Caisse nationale d'assurance pension (Prejudiciële verwijzing – Vrij verkeer van personen – Artikel 45 VWEU – Werknemers – Verordening (EU) nr. 492/2011 – Artikel 7, leden 1 en 2 – Gelijke behandeling – Sociale voordelen – Overlevingspensioen – Leden van een geregistreerd partnerschap – Nationale regeling die de toekenning van een overlevingspensioen afhankelijk stelt van de inschrijving in het nationale register van een in een andere lidstaat rechtsgeldig gesloten en geregistreerd partnerschap) . . . . .</p>	17
2023/C 35/20	<p>Zaak C-769/21: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administratīvā rajona tiesa — Letland) — AAS “BTA Baltic Insurance Company”/ Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija (Prejudiciële verwijzing – Overheidsopdrachten – Richtlijn 2014/24/EU – Artikel 18, lid 1 – Beginselen van gelijke behandeling, transparantie en evenredigheid – Besluit tot intrekking van een aanbesteding – Inschrijvingen die afzonderlijk worden ingediend door twee inschrijvers die tot dezelfde ondernemer behoren en die de twee economisch meest voordelige inschrijvingen vormen – Weigering van de gekozen inschrijver om de overeenkomst te ondertekenen – Besluit van de aanbestedende dienst om de inschrijving van de volgende inschrijver te weigeren, de procedure te beëindigen en een nieuwe aanbesteding uit te schrijven) . . . . .</p>	18
2023/C 35/21	<p>Zaak C-492/22 PPU: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Amsterdam — Nederland) — Tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd tegen CJ (Prejudiciële verwijzing – Prejudiciële spoedprocedure – Justitiële samenwerking in strafzaken – Europees aanhoudingsbevel – Kaderbesluit 2002/584/JBZ – Artikel 6, lid 2 – Bepaling van de bevoegde rechterlijke autoriteiten – Beslissing tot uitstel van overlevering door een orgaan dat niet de hoedanigheid van uitvoerende rechterlijke autoriteit heeft – Artikel 23 – Verstrijken van de voor overlevering vastgestelde termijnen – Gevolgen – Artikel 12 en artikel 24, lid 1 – Voortzetting van de hechtenis van de gezochte persoon met het oog op strafvervolgning in de uitvoerende lidstaat – Artikelen 6, 47 en 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Recht van de verdachte om tijdens zijn proces in persoon te verschijnen) . . . . .</p>	19
2023/C 35/22	<p>Zaak C-597/21: Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 15 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Centro Petroli Roma Srl / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (Prejudiciële verwijzing – Artikelen 53 en 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Artikel 267 VWEU – Omvang van de verwijzingsverplichting van nationale rechterlijke instanties die uitspraak doen in laatste aanleg – Uitzonderingen op deze verplichting – Criteria – Situaties waarin de juiste uitlegging van het Unierecht zo evident is dat redelijkerwijs geen ruimte voor twijfel kan bestaan – Voorwaarde dat de nationale rechterlijke instantie die in laatste aanleg uitspraak doet, ervan overtuigd is dat de gehanteerde oplossing even evident zou zijn voor de rechterlijke instanties van de andere lidstaten die in laatste aanleg uitspraak doen, en voor het Hof) . . . . .</p>	20
2023/C 35/23	<p>Zaak C-138/22: Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 18 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie — Polen) — TD, SD / mBank S.A. (Prejudiciële verwijzing – Artikel 53, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten – Hypothecair krediet dat is gekoppeld aan een vreemde valuta – Oneerlijke bedingen – Nietigheid van de overeenkomst wegens opneming van oneerlijke of onwettige bedingen – Keuze van de consument – Uitlegging van het nationale recht – Kennelijke onbevoegdheid) . . . . .</p>	20

2023/C 35/24	Zaak C-229/22: Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 2 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Specializat Cluj (bijzondere rechter Cluj — Roemenië) — NC / Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA [Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Luchtvervoer – Verordening (EG) nr. 261/2004 – Artikel 5, lid 1, onder c), iii) – Compensatie en bijstand aan luchtreizigers – Annulering van vluchten – Recht op compensatie bij aanbidding van een alternatief reisplan – Voorwaarden – Discrepancie tussen de verschillende taalversies van een Unierechtelijke bepaling – Alternatief reisplan waarbij de passagiers niet eerder dan één uur voor de geplande vertrektijd kunnen vertrekken]	21
2023/C 35/25	Zaak C-389/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 13 juni 2022 — GC e a. / Croce Rossa Italiana e a.	22
2023/C 35/26	Zaak C-594/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 14 september 2022 door Gugler France tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 13 juli 2022 in zaak T-147/21, Gugler France/EUIPO — Gugler (GUGLER)	23
2023/C 35/27	Zaak C-623/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof (België) op 29 september 2022 — Belgian Association of Tax Lawyers e.a. / Premier ministre — Eerste Minister	23
2023/C 35/28	Zaak C-639/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Gelderland (Nederland) op 12 oktober 2022 — X tegen Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	24
2023/C 35/29	Zaak C-640/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Gelderland (Nederland) op 12 oktober 2022 — Fiscale Eenheid Achmea BV tegen Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	25
2023/C 35/30	Zaak C-641/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Gelderland (Nederland) op 12 oktober 2022 — Y tegen Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	26
2023/C 35/31	Zaak C-642/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Gelderland (Nederland) op 12 oktober 2022 — Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten tegen Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht	26
2023/C 35/32	Zaak C-643/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Gelderland (Nederland) op 12 oktober 2022 — Stichting BPL Pensioen tegen Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	27
2023/C 35/33	Zaak C-644/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Gelderland (Nederland) op 12 oktober 2022 — Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL) tegen Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	28
2023/C 35/34	Zaak C-650/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Cour d’appel de Mons (België) op 17 oktober 2022 — Fédération internationale de football association (FIFA) / BZ	28
2023/C 35/35	Zaak C-654/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (België) op 19 oktober 2022 — FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu tegen Triferto Belgium NV	29
2023/C 35/36	Zaak C-658/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Najwyższy (Polen) op 19 oktober 2022	30
2023/C 35/37	Zaak C-670/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Berlin (Duitsland) op 24 oktober 2022 — Strafzaak tegen M.N.	31
2023/C 35/38	Zaak C-677/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy Katowice — Wschód w Katowicach (Polen) op 2 november 2022 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno — Handlowo — Usługowe A. / P. S.A.	33
2023/C 35/39	Zaak C-678/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla Krakowa (Polen) op 3 november 2022 — Profi Credit Polska/G.N.	33

2023/C 35/40	Zaak C-682/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Upravni sud u Zagrebu (Kroatië) op 2 november 2022 — LM / Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	34
2023/C 35/41	Zaak C-683/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 4 november 2022 — Adusbef — Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari e.a. / Presidenza del Consiglio dei ministri e.a.	35
2023/C 35/42	Zaak C-689/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Oristano (Italië) op 9 november 2022 — S. G. / Unione di Comuni Alta Marmilla	35
2023/C 35/43	Zaak C-693/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polen) op 10 november 2022 — I. sp. z o.o. / M. W.	36
2023/C 35/44	Zaak C-695/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Městský soud v Praze (Tsjechië) op 10 november 2022 — Fondee/Česká národní banka	36
2023/C 35/45	Zaak C-698/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Apelativen sad Varna (Bulgarije) op 14 november 2022 — Strafzaak tegen TP en OF	37
2023/C 35/46	Zaak C-721/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 24 november 2022 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 14 september 2022 in zaak T-775/20, PB/Commissie	38
2023/C 35/47	Zaak C-742/22 SA: Verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag ingediend op 30 november 2022 — Ntinos Ramon tegen Europese Commissie	39

Gerecht

2023/C 35/48	Gevoegde zaken T-316/14 RENV en T-148/19: Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — PKK / Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen tegen de PKK in het kader van de strijd tegen het terrorisme – Bevriezing van tegoeden – Gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB – Toepasbaarheid op gewapende conflicten – Terroristische groepering – Feitelijke grondslag van de besluiten tot bevriezing van tegoeden – Beslissing die door een bevoegde instantie is genomen – Instantie van een derde staat – Heroverweging – Evenredigheid – Motiveringsplicht – Rechten van de verdediging – Recht op effectieve rechterlijke bescherming – Aanpassing van het verzoekschrift”)	41
2023/C 35/49	Zaak T-698/16: Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Trasta Komerbanka e.a./ECB (“Economisch en monetair beleid – Prudentieel toezicht op kredietinstellingen – Specifieke toezichthoudende taken van de ECB – Besluit tot intrekking van de vergunning van een kredietinstelling – Overlijden van een verzoekende partij – Gedeeltelijke afdoening zonder beslissing – Bevoegdheid van de nationale autoriteiten van de deelnemende lidstaten en van de ECB binnen het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme – Gelijke behandeling – Evenredigheid – Gewettigd vertrouwen – Rechtszekerheid – Misbruik van bevoegdheid – Rechten van de verdediging – Motiveringsplicht”)	43
2023/C 35/50	Zaak T-101/18: Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Oostenrijk / Commissie (“Staatssteun – Nucleaire industrie – Steun die Hongarije voornemens is te verlenen voor de ontwikkeling van twee nieuwe kernreactoren op de site van de kerncentrale van Paks – Besluit waarbij de steun verenigbaar wordt verklaard met de interne markt mits bepaalde verplichtingen worden nagekomen – Artikel 107, lid 3, onder c) – Verenigbaarheid van de steun met andere bepalingen van het Unierecht dan die inzake staatssteun – Onlosmakelijk verband – Bevordering van kernenergie – Artikel 192, eerste alinea, van het Euratom-Verdrag – Beginsel van bescherming van het milieu, beginsel dat de vervuiler betaalt, voorzorgsbeginsel en duurzaamheidsbeginsel – Bepalen van de betrokken economische bedrijvigheid – Marktfalen – Verstoring van de mededinging – Evenredigheid van de steun – Noodzaak van overheidsmaatregelen – Bepalen van de steunelementen – Procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten – Motiveringsplicht”)	44

2023/C 35/51	Zaak T-275/19: Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — PNB Banka / ECB (“Economisch en monetair beleid – Prudentieel toezicht op kredietinstellingen – Bevoegdheden van de ECB – Onderzoeksbevoegdheden – Inspecties ter plaatse – Artikel 12 van verordening (EU) nr. 1024/2013 – Besluit van de ECB om een inspectie te verrichten in de ruimten van een minder belangrijke kredietinstelling – Beroep tot nietigverklaring – Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld – Ontvankelijkheid – Bevoegdheid van de ECB – Motiveringsplicht – Elementen die een inspectie rechtvaardigen – Artikel 106 van het Reglement voor de procesvoering – Niet-gemotiveerd verzoek om een pleitzitting”)	45
2023/C 35/52	Zaak T-301/19: Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — PNB Banka / ECB (“Economisch en monetair beleid – Prudentieel toezicht op kredietinstellingen – Artikel 6, lid 5, onder b), van verordening (EU) nr. 1024/2013 – Noodzaak van rechtstreeks toezicht door de ECB op een minder belangrijke kredietinstelling – Verzoek van de nationale bevoegde autoriteit – Artikel 68, lid 5, van verordening (EU) nr. 468/2014 – Besluit van de ECB betreffende de indeling van PNB Banka als een belangrijke entiteit die onder haar rechtstreekse prudentiële toezicht staat – Motiveringsplicht – Evenredigheid – Rechten van de verdediging – Toegang tot het administratieve dossier – Rapport als bedoeld in artikel 68, lid 3, van verordening nr. 468/2014 – Artikel 106 van het Reglement voor de procesvoering – Niet-gemotiveerd verzoek om een pleitzitting”)	46
2023/C 35/53	Zaak T-330/19: Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — PNB Banka / ECB (“Economisch en monetair beleid – Prudentieel toezicht op kredietinstellingen – Artikel 22 van richtlijn 2013/36/EU – Verzet van de ECB tegen de verwerving van gekwalificeerde deelnemingen in een kredietinstelling – Begintijdstip van de beoordelingsperiode – Interventie van de ECB in de eerste fase van de procedure – Criteria betreffende de financiële stabiliteit van de kandidaat-verwerver en naleving van prudentiële vereisten – Bestaan van een redelijke grond om zich te verzetten tegen de verwerving op basis van een of meerdere beoordelingscriteria – Artikel 106 van het Reglement voor de procesvoering – Niet-gemotiveerd verzoek om een pleitzitting”)	46
2023/C 35/54	Zaak T-230/20: Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — PNB Banka / ECB (“Economisch en monetair beleid – Prudentieel toezicht op kredietinstellingen – Verordening (EU) nr. 1024/2013 – Aan de ECB opgedragen specifieke toezichttaken – Besluit tot intrekking van de vergunning van de kredietinstelling PNB Banka – Voorstel van de nationale bevoegde autoriteit tot intrekking van de vergunning – Besluit inzake de insolventie van PNB Banka – Redelijke termijn – Motiveringsplicht – Evenredigheid”)	47
2023/C 35/55	Zaak T-275/20: Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — Westfälische Drahtindustrie e.a./Commissie (“Beroep tot nietigverklaring en schadevergoeding – Mededinging – Mededingingsregelingen – Europese markt van spanstaal – Besluit waarbij een inbreuk op artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst wordt vastgesteld – Opschorting van de verplichting om een bankgarantie te stellen – Spreiding van voorlopige betalingen – Arrest waarbij het besluit gedeeltelijk nietig wordt verklaard en een geldboete wordt vastgesteld voor hetzelfde bedrag als de oorspronkelijk opgelegde boete – Verrekening van voorlopige betalingen – Vertragsrente – Artikel 266, eerste alinea, VWEU – Ongerechtvaardigde verrijking – Voldoende gekwalificeerde schending van een rechtsregel die particulieren rechten toekent – Terugvordering van het onverschuldigd betaalde – Geen rechtsgrondslag – Onrechtmatigheid”)	48
2023/C 35/56	Zaak T-537/20: Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — Litouwen/Commissie [“ELGF en Elfpo – Van financiering uitgesloten uitgaven – Uitgaven door Litouwen – Steun wegens vervoegde uittreding – Artikel 52, lid 2, van verordening (EU) nr. 1306/2013 – Artikel 34, lid 6, en artikel 35, lid 1, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 908/2014”]	49
2023/C 35/57	Zaak T-130/21: Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — CCPL e.a./Commissie (“Mededinging – Mededingingsregelingen – Voedingsverpakkingen voor de detailhandel – Besluit waarbij het bedrag van een geldboete wordt gewijzigd – Wijze van berekening van de geldboete – Toerekenbaarheid van het inbreukmakende gedrag – Richtsnoeren van 2006 voor de berekening van geldboeten – Bovengrens van de geldboete – Evenredigheid – Gelijke behandeling – Draagkracht”)	49

2023/C 35/58	Zaak T-221/21: Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Italië/Commissie [“ELGF en Elfpo – Van financiering uitgesloten uitgaven – Stelsel van areaalsteun – Financiële correcties – Begrip “blijvend grasland” – Artikel 4, lid 1, onder h), van verordening (EU) nr. 1307/2013 – Artikel 5, lid 3, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 499/2014”]	50
2023/C 35/59	Zaak T-401/21: Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — KN/Parlement (“Institutioneel recht – Lid van het EESC – Kwijtingsprocedure voor de uitvoering van de begroting van het EESC voor het begrotingsjaar 2019 – Resolutie van het Parlement waarbij verzoeker wordt beticht van psychologische intimidatie – Beroep tot nietigverklaring – Niet voor beroep vatbare handeling – Niet-ontvankelijkheid – Beroep tot schadevergoeding – Bescherming van persoonsgegevens – Vermoeden van onschuld – Vertrouwelijkheidsplicht – Beginsel van behoorlijk bestuur – Evenredigheid – Voldoende gekwalificeerde schending van een rechtsregel die aan particulieren rechten toekent”)	51
2023/C 35/60	Zaak T-487/21: Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — Neoperl/EUIPO (Weergave van een cilindrisch sanitair inzetstuk) (“Uniemerkt – Aanvraag voor een Uniemerkt dat een cilindrisch sanitair inzetstuk weergeeft – Tactiel positiemerkt – Absolute weigeringsgronden – Werkings sfeer van de wet – Ambtshalve onderzoek – Onderzoek van het onderscheidend vermogen door de kamer van beroep – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001] – Tekens dat geen Uniemerkt kan vormen – Geen nauwkeurige en volledige grafische voorstelling van de door het teken opgeroepen tactiele indruk – Artikel 4 en artikel 7, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2007 [thans artikel 4 en artikel 7, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001]”)	51
2023/C 35/61	Zaak T-515/21: Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — Zeta Farmaceutici/ EUIPO — Specchiasol (EUPHYTOS) [“Uniemerkt – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmerk EUPHYTOS – Eerder Uniebeeldmerk EuPhidra – Bewijs van normaal gebruik van het oudere merk – Artikel 56, lid 2, en artikel 43, lid 2, van verordening (EG) nr. 40/94 [thans artikel 64, lid 2, en artikel 47, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001] – Relevante periode – Voorlegging van bewijzen voor het eerst voor de kamer van beroep – Beoordelingsbevoegdheid van de kamer van beroep – Kwalificatie van nieuwe of aanvullende bewijzen – Artikel 95, lid 2, van verordening 2017/1001 – Artikel 27, lid 4, van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625”]	52
2023/C 35/62	Zaak T-612/21: Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO — ESSAtech (Accessoire voor een draadloze afstandsbediening) [“Gemeenschapsmodel – Nietigheidsprocedure – Ingeschreven gemeenschapsmodel dat een accessoire voor een draadloze afstandsbediening weergeeft – Nietigheidsgrond – Uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel die uitsluitend door de technische functie van dat voortbrengsel worden bepaald – Artikel 8, lid 1, en artikel 25, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 6/2002 – Feiten of bewijzen die voor het eerst bij de kamer van beroep worden aangedragen – Artikel 63, lid 2, van verordening nr. 6/2002 – Motiveringsplicht – Artikel 41, lid 1, en lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten”]	53
2023/C 35/63	Zaak T-623/21: Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — Puma/EUIPO [“Uniemerkt – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniewoordmerk Puma – Ouder Uniebeeldmerk PUMA – Relatieve weigeringsgronden – Afbreuk aan de reputatie – Artikel 8, lid 5, van verordening (EU) 2017/1001”]	53
2023/C 35/64	Zaak T-678/21: Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Mendes/ EUIPO — Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL) [“Uniemerkt – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmerk VSL3TOTAL – Eerder Uniewoordmerk VSL#3 – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Overeenstemming van tekens – Soortgelijke waren – Artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 53, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 60, lid 1, onder d), van verordening (EU) nr. 2017/1001]”)	54

2023/C 35/65	Zaak T-701/21: Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — Allessa/EUIPO — Dumerth (CASSELLAPARK) (“Uniemerk – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmerk CASSELLAPARK – Absolute weigeringsgronden – Onderscheidend vermogen – Geen beschrijvend karakter – Geen merk dat het publiek kan misleiden – Artikel 7, lid 1, onder b), c), en g), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b), c), en g), van verordening (EU) 2017/1001] – Motiveringsplicht – Artikel 94 van verordening 2017/1001”)	55
2023/C 35/66	Zaak T-738/21: Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — Bora Creations/EUIPO (essence) [“Uniemerk – Nietigheidsprocedure – Uniebeeldmerk essence – Absolute weigeringsgronden – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001”]	55
2023/C 35/67	Zaak T-747/21: Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — Borussia VfL 1900 Mönchengladbach/ EUIPO — Neng (Fohlenelf) [“Uniemerk – Procedure tot vervallenverklaring – Uniewoordmerk Fohlenelf – Normaal gebruik van het merk – Artikel 58, lid 1, onder a), artikel 94, lid 1, en artikel 97, lid 1, onder d), van verordening (EU) 2017/1001”]	56
2023/C 35/68	Zaak T-780/21: Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Lila Rossa Engros/EUIPO (LiLAC) (“Uniemerk – Aanvraag voor Uniebeeldmerk LiLAC – Absolute weigeringsgrond – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001”)	57
2023/C 35/69	Zaak T-12/22: Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Hasco TM/EUIPO — Esi (NATURCAPS) [“Uniemerk – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmerk NATURCAPS – Ouder Uniewoordmerk NATURKAPS – Geen normaal gebruik van het oudere merk – Artikel 64, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001 – Kwalificatie van farmaceutische producten en voedings-supplementen”]	57
2023/C 35/70	Zaak T-85/22: Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Korporaciya “Masternet”/EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER) (“Uniemerk – Procedure inzake vervallenverklaring – Uniewoordmerk STAYER – Normaal gebruik van het merk – Artikel 15 en artikel 51, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2007 [thans artikel 18 en artikel 58, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001] – Kwalificatie van de waren waarvoor het normale gebruik is aangetoond”)	58
2023/C 35/71	Zaak T-151/22: Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — General Wire Spring/EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS) (“Uniemerk – Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie – Woordmerk GENERAL PIPE CLEANERS – Absolute weigeringsgrond – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening 2017/1001”)	58
2023/C 35/72	Zaak T-155/22: Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Korporaciya “Masternet”/EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER) (“Uniemerk – Procedure inzake vervallenverklaring – Uniebeeldmerk STAYER – Normaal gebruik van het merk – Artikel 15 en artikel 51, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2007 [thans artikel 18 en artikel 58, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001] – Kwalificatie van de waren waarvoor het normale gebruik is aangetoond”)	59
2023/C 35/73	Zaak T-159/22: Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — Sanetview/EUIPO — 2boca2catering (Las Cebras) [“Uniemerk – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk Las Cebras – Eerder nationaal beeldmerk LEZEBRA – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001”]	60
2023/C 35/74	Zaak T-379/16: Beschikking van het Gerecht van 30 november 2022 — Basicmed Entreprises e.a./Raad e.a. (“Niet-contractuele aansprakelijkheid – Economisch en monetair beleid – Programma ter ondersteuning van de stabiliteit van de Republiek Cyprus – Besluit van de raad van bestuur van de ECB ten aanzien van de door de Centrale Bank van Cyprus gevraagde noodliquiditeitssteun – Verklaringen van de Eurogroep van 25 maart, 12 april, 13 mei en 13 september 2013 over Cyprus – Besluit 2013/236/EU – Uitvoeringsbesluit 2013/463/EU – Memorandum van overeenstemming inzake specifieke economische beleidsvoorwaarden dat op 26 april 2013 tussen Cyprus en het Europees Stabiliteitsmechanisme is gesloten – Bevoegdheid van het Gerecht – Ontvankelijkheid – Vormvereisten – Uitputting van de interne rechtsmiddelen – Voldoende gekwalificeerde schending van een rechtsregel die particulieren rechten toekent – Eigendomsrecht – Gewettigd vertrouwen – Gelijke behandeling – Beroep dat deels is ingesteld bij een rechterlijke instantie die kennelijk onbevoegd is om er kennis van te nemen, deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk rechtens ongegrond is”)	60

2023/C 35/75	Zaak T-640/20: Beschikking van het Gerecht van 22 november 2022 — Validity/Commissie (“Beroep tot nietigverklaring – Toegang tot documenten – Verordening (EG) nr. 1049/2001 – Documenten betreffende de uitnodiging tot het indienen van voorstellen van een door het EFRO medegefinancierd project – Documenten die afkomstig zijn van een lidstaat – Gedeeltelijke weigering van toegang – Beschikbaarstelling na de indiening van het beroep – Verdwijnen van het procesbelang – Gedeeltelijke afdoening zonder beslissing – Verzoek tot aanpassing van het verzoekschrift – Gedeeltelijke niet-ontvankelijkheid”)	61
2023/C 35/76	Zaak T-800/21: Beschikking van het Gerecht van 22 november 2022 — Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS) (“Uniemark – Aanvraag voor Uniewoordmerk HYPERLIGHTOPTICS – Absolute weigeringsgrond – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 – Gelijke behandeling – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”)	62
2023/C 35/77	Zaak T-801/21: Beschikking van het Gerecht van 22 november 2022 — Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR) (“Uniemark – Aanvraag voor Uniewoordmerk HYPERLIGHTEYEWEAR – Absolute weigeringsgrond – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 – Gelijke behandeling – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”)	62
2023/C 35/78	Zaak T-595/22: Beroep ingesteld op 21 september 2022 — Ferreira de Macedo Silva / Frontex	63
2023/C 35/79	Zaak T-650/22: Beroep ingesteld op 7 december 2022 — Athlet/EUIPO — Heuver Bandengroothandel (ATHLET)	64
2023/C 35/80	Zaak T-688/22: Beroep ingesteld op 11 november 2022 — FOF / Commissie	64
2023/C 35/81	Zaak T-691/22: Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Fontwell / Commissie	65
2023/C 35/82	Zaak T-700/22: Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Mission / Europese Commissie	65
2023/C 35/83	Zaak T-705/22: Beroep ingesteld op 13 november 2022 — Durie / Commissie	66
2023/C 35/84	Zaak T-707/22: Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Ostrava / Commissie	66
2023/C 35/85	Zaak T-708/22: Beroep ingesteld op 14 november 2022 — White Pearl / Commissie	67
2023/C 35/86	Zaak T-710/22: Beroep ingesteld op 13 november 2022 — Starboard / Commissie	67
2023/C 35/87	Zaak T-711/22: Beroep ingesteld op 13 november 2022 — Caledonian / Commissie	68
2023/C 35/88	Zaak T-712/22: Beroep ingesteld op 13 november 2022 — Fuchinvest / Commissie	68
2023/C 35/89	Zaak T-716/22: Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Administradora Fortaleza e.a. / Commissie	69
2023/C 35/90	Zaak T-717/22: Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Newco / Commissie	69
2023/C 35/91	Zaak T-721/22: Beroep ingesteld op 15 november 2022 — Bourbon Offshore Interoil Shipping / Commissie	70
2023/C 35/92	Zaak T-730/22: Beroep ingesteld op 18 november 2022 — LG e.a./Commissie	71
2023/C 35/93	Zaak T-743/22: Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Mazepin / Raad	71
2023/C 35/94	Zaak T-751/22: Beroep ingesteld op 1 december 2022 — Mazzone / Parlement	72
2023/C 35/95	Zaak T-752/22: Beroep ingesteld op 1 december 2022 — Ceravolo / Parlement	74
2023/C 35/96	Zaak T-757/22: Beroep ingesteld op 5 december 2022 — Puma / EUIPO Road Star Group (Schoeisel)	76
2023/C 35/97	Zaak T-758/22: Beroep ingesteld op 5 december 2022 — Puma / EUIPO — Fujian Daocheng Electronic Commerce (Schoenen)	77
2023/C 35/98	Zaak T-763/22: Beroep ingesteld op 7 december 2022 — Kesaev/Raad	78

2023/C 35/99	Zaak T-764/22: Beroep ingesteld op 8 december 2022 — bet365 Group / EUIPO (bet365)	79
2023/C 35/100	Zaak T-767/22: Beroep ingesteld op 9 december 2022 — Hoffmann/EUIPO — Moldex/Metric (Holex)	80
2023/C 35/101	Zaak T-782/22: Beroep ingesteld op 13 december 2022 — Cogebi en Cogebi/Raad	80
2023/C 35/102	Zaak T-782/16: Beschikking van het Gerecht van 30 november 2022 — Timberland Europe/Commissie	81
2023/C 35/103	Zaak T-481/21: Beschikking van het Gerecht van 1 december 2022 — Foz/Raad	81
2023/C 35/104	Zaak T-150/22: Beschikking van het Gerecht van 28 november 2022 — Lilly Drogerie/EUIPO — Lillydoo (LILLYDOO kids)	82

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2023/C 35/01)

Laatste publicatie

PB C 24 van 23.1.2023

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 15 van 16.1.2023

PB C 7 van 9.1.2023

PB C 482 van 19.12.2022

PB C 472 van 12.12.2022

PB C 463 van 5.12.2022

PB C 451 van 28.11.2022

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Finanzamt Kiel / Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(Zaak C-141/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Zesde richtlijn (77/388/EEG) – Artikel 4, lid 4, tweede alinea – Belastingplichtigen – Mogelijkheid voor de lidstaten om entiteiten die juridisch gezien wel zelfstandig zijn, doch financieel, economisch en organisatorisch nauw met elkaar verbonden zijn, als één belastingplichtige (“btw-groep”) aan te merken – Nationale regeling waarbij het overkoepelende orgaan van de btw-groep als enige belastingplichtige wordt aangewezen – Begrip “nauwe financiële banden” – Noodzaak dat het overkoepelende orgaan niet alleen een meerderheidsbelang heeft maar ook beschikt over de meerderheid van de stemrechten – Geen – Beoordeling van de zelfstandigheid van een economische eenheid in het licht van gestandaardiseerde criteria – Reikwijdte]

(2023/C 35/02)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Finanzamt Kiel

Verwerende partij: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Dictum

- 1) Artikel 4, lid 4, tweede alinea, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zoals gewijzigd bij richtlijn 2000/65/EG van de Raad van 17 oktober 2000,

moet aldus worden uitgelegd dat:

het zich er niet tegen verzet dat een lidstaat het overkoepelende orgaan van een groep die wordt gevormd door personen die juridisch gezien wel zelfstandig zijn, maar financieel, economisch en organisatorisch nauw met elkaar verbonden zijn, als enige belastingplichtige van deze groep aanwijst, wanneer dat orgaan in staat is zijn wil op te leggen aan de andere entiteiten die deel uitmaken van die groep en op voorwaarde dat door die aanwijzing geen risico van derving van belastinginkomsten ontstaat.

- 2) Artikel 4, lid 4, tweede alinea, van de Zesde richtlijn (77/388), zoals gewijzigd bij richtlijn 2000/65,

moet aldus worden uitgelegd dat:

het in de weg staat aan een nationale regeling die de mogelijkheid voor een bepaalde entiteit om met de onderneming van het overkoepelende orgaan een groep te vormen die bestaat uit personen die juridisch gezien wel zelfstandig zijn, maar financieel, economisch en organisatorisch nauw met elkaar verbonden zijn, afhankelijk stelt van de voorwaarde dat dit orgaan niet alleen een meerderheidsbelang in het kapitaal van die entiteit heeft, maar ook beschikt over de meerderheid van de stemrechten daarvan.

- 3) Artikel 4, lid 4, tweede alinea, van de Zesde richtlijn (77/388), zoals gewijzigd bij richtlijn 2000/65, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 1, eerste alinea, van richtlijn 77/388, zoals gewijzigd,

moet aldus worden uitgelegd dat:

het eraan in de weg staat dat een lidstaat bepaalde entiteiten via categorisering als niet-zelfstandige entiteiten aanmerkt, wanneer die entiteiten financieel, economisch en organisatorisch zijn opgenomen in het overkoepelende orgaan van een groep die wordt gevormd door personen die juridisch gezien wel zelfstandig zijn, maar financieel, economisch en organisatorisch nauw met elkaar verbonden zijn.

(¹) PB C 222 van 6.7.2020.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Finanzamt/S

(Zaak C-269/20) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Zesde richtlijn (77/388/EEG) – Artikel 4, lid 4, tweede alinea – Belastingplichtigen – Mogelijkheid voor de lidstaten om personen die juridisch gezien wel zelfstandig zijn, doch financieel, economisch en organisatorisch nauw met elkaar verbonden zijn, gezamenlijk als één belastingplichtige (“btw-groep”) aan te merken – Nationale regeling waarin het overkoepelende orgaan van een btw-groep als enige belastingplichtige wordt aangewezen – Interne dienstverrichtingen binnen een btw-groep – Artikel 6, lid 2, onder b) – Verrichting van diensten om niet – Begrip andere dan bedrijfsdoeleinden)

(2023/C 35/03)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Finanzamt

Verwerende partij: S

Dictum

- 1) Artikel 4, lid 4, tweede alinea, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag,

moet aldus worden uitgelegd dat:

het zich er niet tegen verzet dat een lidstaat het overkoepelende orgaan van een groep die wordt gevormd door personen die juridisch gezien wel zelfstandig zijn maar financieel, economisch en organisatorisch nauw met elkaar verbonden zijn, als enige belastingplichtige van deze groep aanwijst, wanneer dat orgaan in staat is zijn wil op te leggen aan de andere entiteiten die deel uitmaken van die groep en op voorwaarde dat door die aanwijzing geen risico van derving van belastinginkomsten ontstaat.

2) Het Unierecht

moet aldus worden uitgelegd dat:

het verrichten van diensten die verband houden met werkzaamheden in het kader van een overheidstaak door een entiteit van een groep die wordt gevormd door personen die juridisch gezien wel zelfstandig zijn maar financieel, economisch en organisatorisch nauw met elkaar verbonden zijn, in het geval van een entiteit die de enige belastingplichtige van die groep is en die enerzijds economische activiteiten verricht waarvoor zij belastingplichtig is en anderzijds werkzaamheden in het kader van haar overheidstaak, waarvoor zij krachtens artikel 4, lid 5, van de Zesde richtlijn niet wordt aangemerkt als belastingplichtige voor de belasting over de toegevoegde waarde, niet mag worden belast krachtens artikel 6, lid 2, onder b), van die richtlijn.

(¹) PB C 297 van 7.9.2020.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — TU, RE / Google LLC

(Zaak C-460/20) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens – Richtlijn 95/46/EG – Artikel 12, aanhef en onder b) – Artikel 14, eerste alinea, onder a) – Verordening (EU) 2016/679 – Artikel 17, lid 3, onder a) – Exploitant van een zoekmachine op internet – Zoekopdracht op de naam van een persoon – Weergave van een in de lijst van zoekresultaten opgenomen link naar artikelen die vermeend onjuiste informatie bevatten – Weergave, in de resultatenlijst van een zoekopdracht naar afbeeldingen, van foto's die in de vorm van miniatures ("thumbnails") worden getoond en deze artikelen illustreren – Aan de exploitant van de zoekmachine gericht verwijderingsverzoek – Afweging van grondrechten – Artikelen 7, 8, 11 en 16 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Verplichtingen en verantwoordelijkheden van de exploitant van de zoekmachine bij de behandeling van een verwijderingsverzoek – Bewijslast van de om verwijdering verzoekende persoon]

(2023/C 35/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: TU, RE

Verwerende partij: Google LLC

Dictum

- 1) Artikel 17, lid 3, onder a), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

moet aldus worden uitgelegd dat

bij de afweging die tussen de in de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie bedoelde rechten enerzijds en die bedoeld in artikel 11 van het Handvest van de grondrechten anderzijds moet worden gemaakt ter toetsing van een tot de exploitant van een zoekmachine gericht verwijderingsverzoek dat ertoe strekt om de link naar inhoud met beweringen die volgens de indiener van dat verzoek onjuist zijn, te schrappen uit de lijst met zoekresultaten, niet als voorwaarde voor deze verwijdering geldt dat ten minste voorlopig over de juistheid van de gelinkte inhoud duidelijkheid is verkregen in het kader van een beroep van deze indiener tegen de aanbieder van deze inhoud.

- 2) Artikel 12, aanhef en onder b), en artikel 14, eerste alinea, onder a), van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en artikel 17, lid 3, onder a), van verordening 2016/679

moeten aldus worden uitgelegd dat

bij de afweging die tussen de in de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten bedoelde rechten enerzijds en die bedoeld in artikel 11 van het Handvest van de grondrechten anderzijds moet worden gemaakt ter toetsing van een tot de exploitant van een zoekmachine gericht verwijderingsverzoek dat ertoe strekt om in de vorm van miniaturen weergegeven foto's met daarop de afbeelding van een natuurlijke persoon te schrappen uit de resultaten van een zoekopdracht naar afbeeldingen op naam van die persoon, rekening moet worden gehouden met de informatieve waarde van deze foto's, los van de context van de publicatie ervan op de website waarvan zij afkomstig zijn, maar dat daarbij wel alle tekst in aanmerking moet worden genomen die direct bij de weergave van deze foto's in de zoekresultaten is geplaatst en meer duidelijkheid kan geven over de informatieve waarde daarvan.

⁽¹⁾ PB C 443 van 21.12.2020.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 1 december 2022 — Bureau voor Intellectuele Eigendom van de Europese Unie (EUIPO) / Guillaume Vincenti

(Zaak C-653/20 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening – Openbare dienst – Ambtenaren – Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie – Artikel 45, lid 1 – Bevordering – Besluit om een ambtenaar niet te bevorderen – Artikel 41, lid 1, en lid 2, onder a), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Recht om te worden gehoord – Motiveringsplicht)

(2023/C 35/05)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Bureau voor Intellectuele Eigendom van de Europese Unie (EUIPO) (vertegenwoordigers: A. Lukošiuė en K. Tóth, gemachtigden, bijgestaan door B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Guillaume Vincenti (vertegenwoordiger: H. Tettenborn, gemachtigde)

Dictum

1) De hogere voorziening wordt afgewezen.

2) Het Bureau voor Intellectuele Eigendom van de Europese Unie (EUIPO) wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 148 van 26.4.2021.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof — België) — Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU / Vlaamse Regering

(Zaak C-694/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen – Verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies – Richtlijn 2011/16/EU, zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2018/822 – Artikel 8 bis ter, lid 5 – Geldigheid – Beroepsgeheim van de advocaat – Ontheffing van de meldingsplicht voor de aan het beroepsgeheim onderworpen advocaat-intermediair – Verplichting van deze advocaat-intermediair om iedere andere intermediair die niet zijn cliënt is in kennis te stellen van zijn meldingsverplichtingen – Artikelen 7 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie]

(2023/C 35/06)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU

Verwerende partij: Vlaamse Regering

Dictum

Artikel 8 bis ter, lid 5, van richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG, zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2018/822 van de Raad van 25 mei 2018, is ongeldig in het licht van artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, voor zover de toepassing ervan door de lidstaten tot gevolg heeft dat een advocaat die optreedt als intermediair in de zin van artikel 3, punt 21, van deze richtlijn, zoals gewijzigd, wanneer hij ontheven is van de meldingsplicht als bedoeld in artikel 8 bis ter, lid 1, van die richtlijn, zoals gewijzigd, wegens het beroepsgeheim waaraan hij gebonden is, verplicht is om iedere andere intermediair die niet zijn cliënt is onverwijld in kennis te stellen van zijn meldingsverplichtingen uit hoofde van dat artikel 8 bis ter, lid 6.

⁽¹⁾ PB C 128 van 12.4.2021.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad — Blagoevgrad — Bulgarije) — VS/Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet

(Zaak C-180/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens – Verordening (EU) 2016/679 – Artikelen 2, 4 en 6 – Toepasselijkheid van verordening 2016/679 – Begrip “gerechtvaardigd belang” – Begrip “taak van algemeen belang of taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag” – Richtlijn (EU) 2016/680 – Artikelen 1, 3, 4, 6 en 9 – Rechtmatigheid van verwerking van persoonsgegevens die zijn verzameld in het kader van een strafrechtelijk onderzoek – Verdere verwerking van gegevens over het vermoedelijke slachtoffer van een strafbaar feit met het oog op zijn inbeschuldigingstelling – Begrip “ander doel dan dat waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld” – Gegevens die worden gebruikt door het openbaar ministerie van een lidstaat om zich te verdedigen in een beroep wegens overheidsaansprakelijkheid]

(2023/C 35/07)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad — Blagoevgrad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: VS

Verwerende partij: Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet

In tegenwoordigheid van: Teritorialno otdelenie — Petrich kam Rayonna prokuratura — Blagoevgrad

Dictum

- 1) Artikel 1, lid 1, van richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 2, en artikel 6, van deze richtlijn

moet aldus worden uitgelegd dat

een verwerking van persoonsgegevens een ander doel dient dan dat waarvoor die gegevens zijn verzameld, wanneer de gegevens zijn verzameld met het oog op het onderzoeken en opsporen van een strafbaar feit maar worden verwerkt met het oog op de vervolging van een persoon na het betrokken strafrechtelijke onderzoek, en dit los van het feit dat die persoon op het moment van die gegevensverzameling werd beschouwd als een slachtoffer, en dat een dergelijke verwerking is toegestaan op grond van artikel 4, lid 2, van die richtlijn, mits zij voldoet aan de in die bepaling gestelde voorwaarden.

- 2) Artikel 3, punt 8, en artikel 9, leden 1 en 2, van richtlijn 2016/680 alsook artikel 2, leden 1 en 2, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

moeten aldus worden uitgelegd dat

deze verordening van toepassing is op de verwerkingen van persoonsgegevens door het openbaar ministerie van een lidstaat met het oog op de uitoefening van zijn rechten van verdediging in het kader van een beroep wegens overheidsaansprakelijkheid, wanneer het openbaar ministerie de bevoegde rechter in kennis stelt van het bestaan van dossiers betreffende een natuurlijke persoon die partij is in dat beroep, welke dossiers zijn aangelegd voor de in artikel 1, lid 1, van richtlijn 2016/680 genoemde doeleinden, en deze dossiers vervolgens aan die rechter toezendt.

- 3) Artikel 6, lid 1, van verordening 2016/679

moet aldus worden uitgelegd dat

ingeval een beroep wegens overheidsaansprakelijkheid is gebaseerd op tekortkomingen van het openbaar ministerie in de uitoefening van zijn taken op strafrechtelijk gebied, dergelijke verwerkingen van persoonsgegevens als rechtmatig kunnen worden beschouwd indien zij noodzakelijk zijn voor de vervulling van een taak van algemeen belang in de zin van artikel 6, lid 1, eerste alinea, onder e), van deze verordening, namelijk de bescherming van de juridische en financiële belangen van de staat, waarmee het openbaar ministerie in het kader van die procedure krachtens het nationale recht is belast, mits die verwerkingen van persoonsgegevens voldoen aan alle toepasselijke voorschriften van die verordening.

(¹) PB C 206 van 31.5.2021.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — Luxury Trust Automobil GmbH/ Finanzamt Österreich

(Zaak C-247/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 42, onder a) – Artikel 197, lid 1, onder c) – Artikel 226, punt 11 bis – Artikel 141 – Vrijstelling – Driehoekstransactie – Aanwijzing van de eindafnemer als persoon die is gehouden de btw te voldoen – Facturen – Vermelding, Btw verlegd’ – Verplichting – Weglating van deze vermelding op een factuur – Correctie van de factuur met terugwerkende kracht]

(2023/C 35/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Luxury Trust Automobil GmbH

Verwerende partij: Finanzamt Österreich

Dictum

- 1) Artikel 42, onder a), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, zoals gewijzigd bij richtlijn 2010/45/EU van de Raad van 13 juli 2010, gelezen in samenhang met artikel 197, lid 1, onder c), van richtlijn 2006/112, zoals gewijzigd,

moet aldus moet worden uitgelegd dat

de eindafnemer bij een driehoekstransactie niet geldig als de tot voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde (btw) gehouden persoon is aangewezen wanneer de door de tussenhandelaar opgestelde factuur niet de in artikel 226, punt 11 bis, van richtlijn 2006/112, zoals gewijzigd, genoemde vermelding “Btw verlegd” bevat.

- 2) Artikel 226, punt 11 bis, van richtlijn 2006/112, zoals gewijzigd bij richtlijn 2010/45,

moet aldus moet worden uitgelegd dat

de weglating van de door deze bepaling vereiste vermelding “Btw verlegd” op een factuur niet achteraf kan worden gecorrigeerd door toevoeging van een vermelding die aangeeft dat de factuur betrekking heeft op een intracommunautaire driehoekstransactie en dat de belastingschuld wordt verlegd naar degene voor wie de levering is bestemd.

⁽¹⁾ PB C 263 van 5.7.2022.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sofiyski gradski sad — Bulgarije) — Strafzaak tegen HYA, IP, DD, ZI, SS

(Zaak C-348/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in strafzaken – Richtlijn (EU) 2016/343 – Versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld en van het recht om in strafprocedures bij de terechtzitting aanwezig te zijn – Artikel 8, lid 1 – Recht van een beklaagde om bij de terechtzitting aanwezig te zijn – Artikel 47, tweede alinea, en artikel 48, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Recht op een eerlijk proces en rechten van de verdediging – Verhoor van getuigen à charge in afwezigheid van de beklaagde en zijn advocaat in de fase van het opsporingsonderzoek – Onmogelijkheid om de getuigen à charge te ondervragen in de gerechtelijke fase van deze procedure – Nationale regeling op grond waarvan een strafrechter zijn beslissing kan baseren op de eerdere verklaring van die getuigen]

(2023/C 35/09)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Sofiyski gradski sad

Partijen in de strafzaak

HYA, IP, DD, ZI, SS

In tegenwoordigheid van: Spetsializirana prokuratura

Dictum

Artikel 8, lid 1, van richtlijn (EU) 2016/343 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende de versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld en van het recht om in strafprocedures bij de terechtzitting aanwezig te zijn, gelezen in samenhang met artikel 47, tweede alinea, en artikel 48, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

moet aldus worden uitgelegd dat

het in de weg staat aan de toepassing van een nationale regeling op grond waarvan een nationale rechter, wanneer het niet mogelijk is om in de gerechtelijke fase van een strafprocedure een getuige à charge te verhoren, zijn beslissing over schuld of onschuld van de beklaagde kan baseren op de verklaring die deze getuige in de loop van het opsporingsonderzoek heeft afgelegd tijdens een verhoor ten overstaan van een rechter, maar zonder dat de beklaagde of zijn advocaat daaraan heeft deelgenomen, tenzij er een gewichtige reden is om de niet-verschijning van de getuige in de gerechtelijke fase van de strafprocedure te rechtvaardigen, de verklaring van die getuige niet de enige of beslissende grondslag vormt voor de veroordeling van de beklaagde en er voldoende alternatieven bestaan om de problemen te ondervangen die deze persoon en zijn advocaat ondervinden als gevolg van de inaanmerkingneming van die verklaring.

⁽¹⁾ PB C 338 van 23.8.2021.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht München I — Duitsland) — DOMUS-Software-AG / Marc Braschoß Immobilien GmbH

(Zaak C-370/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 2011/7/EU – Bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties – Vergoeding van invorderingskosten van de schuldeiser in geval van betalingsachterstand van de schuldenaar – Artikel 6 – Vast minimumbedrag van 40 EUR – Achterstand van meerdere betalingen als vergoeding voor periodieke leveringen van goederen of diensten die uit hoofde van een en dezelfde overeenkomst worden verricht)

(2023/C 35/10)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht München I

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: DOMUS-Software-AG

Verwerende partij: Marc Braschoß Immobilien GmbH

Dictum

Artikel 6, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 3 van richtlijn 2011/7/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties,

moet aldus worden uitgelegd dat:

wanneer in één enkele overeenkomst sprake is van periodieke leveringen van goederen of diensten die elk binnen een bepaalde termijn moeten worden betaald, het vaste minimumbedrag van 40 EUR als vergoeding voor invorderingskosten aan de schuldeiser verschuldigd is voor elke betalingsachterstand.

(¹) PB C 349 van 30.8.2021.

Arrest van het Hof (zevende kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesfinanzgericht — Oostenrijk) — P GmbH / Finanzamt Österreich

(Zaak C-378/21) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Harmonisatie van de belastingwetgeving – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 203 – Correctie van de btw-aangifte – Gebruikers van diensten die geen recht op aftrek hebben – Geen gevaar van verlies van belastinginkomsten)

(2023/C 35/11)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: P GmbH

Verwerende partij: Finanzamt Österreich

Dictum

Artikel 203 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2016/1065 van de Raad van 27 juni 2016,

moet aldus worden uitgelegd dat

een belastingplichtige die een dienst heeft verricht en die op zijn factuur een bedrag aan belasting over de toegevoegde waarde (btw) heeft vermeld dat is berekend op basis van een onjuist tarief, krachtens deze bepaling niet tot voldoening van het ten onrechte gefactureerde gedeelte van de btw gehouden is wanneer het gevaar van verlies van belastinginkomsten onbestaand is omdat de afnemers van die dienst uitsluitend eindverbruikers zijn die geen recht op aftrek van voorbelasting hebben.

(¹) PB C 349 van 30.8.2021.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad — Bulgarije) — DELID EOOD / Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond “Zemedelie”

(Zaak C-409/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) – Financiering door het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) – Verordening (EU) nr. 1305/2013 – Investeringssteun – Nationale regeling die de toekenning van steun afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de aanvrager een certificaat van registratie overlegt van een veeteeltlocatie op zijn naam en aantoont dat de opbrengst van zijn landbouwbedrijf op het moment van de indiening van de steunaanvraag het equivalent van ten minste 8 000 EUR bedraagt]

(2023/C 35/12)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: DELID EOOD

Verwerende partij: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond “Zemedelie”

Dictum

- 1) Artikel 17 van verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening (EU) 2017/2393 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2017,

moet aldus moet worden uitgelegd dat

het zich niet verzet tegen een nationale regeling die de toekenning van de in die bepaling bedoelde steun afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de aanvrager een certificaat van registratie van een veeteeltlocatie op zijn naam overlegt.

- 2) Artikel 17 van verordening nr. 1305/2013, zoals gewijzigd bij verordening 2017/2393,

moet aldus moet worden uitgelegd dat

het zich niet verzet tegen een nationale regeling die de toekenning van de in die bepaling bedoelde steun afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de aanvrager aantoont dat de opbrengst van zijn landbouwbedrijf op het moment van de indiening van de steunaanvraag het equivalent van ten minste 8 000 EUR bedraagt.

⁽¹⁾ PB C 401 van 4.10.2021.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie — Polen) — X sp. z o.o., sp. k. / Z (Zaak C-419/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 2011/7/EU – Bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties – Artikel 2, punt 1 – Begrip ‘handelstransacties’ – Vergoeding voor de invorderingskosten van de schuldeiser in geval van betalingsachterstand van de schuldenaar – Artikel 6 – Vast minimumbedrag van 40 EUR – Vertraging bij meerdere betalingen die de vergoeding vormen voor goederenleveringen of dienstverrichtingen waarmee uitvoering wordt gegeven aan een en dezelfde overeenkomst)

(2023/C 35/13)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: X sp. z o.o., sp. k.

Verwerende partij: Z

Dictum

1) Artikel 2, punt 1, van richtlijn 2011/7/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties

moet aldus worden uitgelegd dat

het daarin opgenomen begrip “handelstransacties” betrekking heeft op elk van de opeenvolgende goederenleveringen of dienstverrichtingen waarmee uitvoering wordt gegeven aan een en dezelfde overeenkomst.

2) Artikel 6, lid 1, van richtlijn 2011/7, gelezen in samenhang met artikel 4 van deze richtlijn,

moet aldus worden uitgelegd dat

wanneer een en dezelfde overeenkomst voorziet in opeenvolgende goederenleveringen of dienstverrichtingen die elk binnen een bepaalde termijn moeten worden betaald, het vaste minimumbedrag van 40 EUR als vergoeding van de invorderingskosten aan de schuldeiser verschuldigd is voor elke betalingsachterstand.

⁽¹⁾ PB C 490 van 6.12.2021.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Törvényszék — Hongarije) — Aquila Part Prod Com S.A/Nemzeti Adó-és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zaak C-512/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 168 – Recht op aftrek van btw – Beginselen van fiscale neutraliteit, doeltreffendheid en evenredigheid – Fraude – Bewijs – Zorgvuldigheidsplicht van de belastingplichtige – Inaanmerkingneming van de niet-nakoming van de uit de nationale bepalingen en het Unierecht voortvloeiende verplichtingen inzake de veiligheid van de voedselketen – Opdracht die door de belastingplichtige aan een derde is gegeven om de belaste handelingen te verrichten – Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Artikel 47 – Recht op een eerlijk proces]

(2023/C 35/14)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Aquila Part Prod Com S.A

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Dictum

- 1) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

moet aldus worden uitgelegd dat

- zij zich ertegen verzet dat de belastingdienst, wanneer hij voornemens is een belastingplichtige het recht op aftrek van voorbelasting te ontzeggen op grond dat deze belastingplichtige heeft deelgenomen aan fraude met betrekking tot de belasting over de toegevoegde waarde van het type carrouselfraude, enkel het bewijs levert dat deze handeling deel uitmaakt van een keten waarbij facturen worden rondgestuurd;
- het aan de belastingdienst staat om ten eerste de bestanddelen van de fraude nauwkeurig te omschrijven en het bewijs van de frauduleuze handelingen te leveren, en ten tweede aan te tonen dat de belastingplichtige actief heeft deelgenomen aan die fraude of dat hij wist of had moeten weten dat de handeling waarvoor aanspraak op dat recht werd gemaakt, onderdeel was van die fraude, hetgeen niet noodzakelijkerwijs inhoudt dat moet worden vastgesteld wie allemaal bij de fraude betrokken was en welke respectieve handelingen zij hebben verricht.

- 2) Richtlijn 2006/112

moet aldus worden uitgelegd dat

- zij zich er niet tegen verzet dat de belastingdienst, wanneer hij — om het recht op aftrek te weigeren — erop wijst dat de belastingplichtige actief heeft deelgenomen aan fraude met betrekking tot de belasting over de toegevoegde waarde, de weigering aanvullend of subsidiair baseert op bewijzen die niet aantonen dat de belastingplichtige aan de fraude heeft deelgenomen, maar wel aantonen dat deze belastingplichtige had kunnen weten dat de betrokken handeling onderdeel was van die fraude indien hij alle zorgvuldigheid had betracht;
- het enkele feit dat de deelnemers van de toeleveringsketen — waarvan deze handeling deel uitmaakte — elkaar kenden, niet volstaat om aan te tonen dat de belastingplichtige heeft deelgenomen aan de fraude.

- 3) Richtlijn 2006/112, gelezen in samenhang met het evenredigheidsbeginsel,

moet aldus worden uitgelegd dat

- zij zich er niet tegen verzet dat, wanneer er aanwijzingen zijn van onregelmatigheden of fraude, van de belastingplichtige wordt verlangd dat hij extra zorgvuldigheid betracht om ervoor te zorgen dat hij door de handeling die hij verricht niet betrokken raakt bij fraude;
- van hem evenwel niet worden kan verlangd dat hij complexe en grondige controles verricht, zoals die welke door de belastingdienst kunnen worden verricht;
- het aan de nationale rechter staat om te beoordelen of de belastingplichtige, gelet op de omstandigheden van het concrete geval, voldoende zorgvuldigheid heeft betracht en de maatregelen heeft genomen die in die omstandigheden redelijkerwijs van hem konden worden verlangd.

- 4) Richtlijn 2006/112

moet aldus worden uitgelegd dat

- zij zich ertegen verzet dat de belastingdienst een belastingplichtige het recht op aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde (btw) ontzegt op de enkele grond dat hij uit de nationale bepalingen of het Unierecht voortvloeiende verplichtingen inzake de veiligheid van de voedselketen niet is nagekomen;

— de niet-nakoming van die verplichtingen evenwel een van de elementen kan vormen die de belastingdienst in aanmerking kan nemen om zowel het bestaan van btw-fraude als de deelname van die belastingplichtige aan die fraude aan te tonen, ook al is er geen voorafgaand besluit van het bestuursorgaan dat bevoegd is om die niet-nakoming vast te stellen.

5) Het recht op een eerlijk proces dat is neergelegd in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

moet aldus worden uitgelegd dat

het zich er niet tegen verzet dat de rechterlijke instantie waarbij beroep is ingesteld tegen het besluit van de belastingdienst, als bewijs voor het bestaan van fraude met betrekking tot de belasting over de toegevoegde waarde of voor de deelname van de belastingplichtige aan die fraude, rekening houdt met de niet-nakoming van die verplichtingen, indien dit bewijs kan worden betwist en debat op tegenspraak kan worden gevoerd voor deze rechterlijke instantie.

6) Richtlijn 2006/112 en het beginsel van fiscale neutraliteit

moeten aldus worden uitgelegd dat

zij zich niet verzetten tegen een belastingpraktijk waarbij — om een belastingplichtige het recht op aftrek te ontzeggen op grond dat hij heeft deelgenomen aan fraude met betrekking tot de belasting over de toegevoegde waarde — ongeacht de toepasselijke nationale regels inzake het verlenen van een opdracht en de bepalingen van de opdrachtovereenkomst die is gesloten, rekening wordt gehouden met het feit dat de wettelijke vertegenwoordiger van de opdrachtnemer van de belastingplichtige kennis had van die fraude.

(¹) PB C 471 van 22.11.2021.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht — Duitsland) — BU / Bundesrepublik Deutschland

(Zaak C-564/21) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Grondrechten – Recht op een doeltreffende voorziening in rechte – Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Asielbeleid – Richtlijn 2013/32/EU – Artikel 11, lid 1, artikel 23, lid 1, en artikel 46, leden 1 en 3 – Toegang tot de informatie in het dossier van de verzoeker – Volledig dossier – Metagegevens – Mededeling van dat dossier in de vorm van ongestructureerde individuele elektronische bestanden – Schriftelijke mededeling – Digitale kopie van de beslissing met een handgeschreven handtekening – Bewaren van het elektronische dossier zonder archivering van een papieren dossier)

(2023/C 35/15)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: BU

Verwerende partij: Bundesrepublik Deutschland

Dictum

1) Artikel 23, lid 1, en artikel 46, leden 1 en 3, van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

moeten aldus worden uitgelegd dat:

zij niet in de weg staan aan een nationale administratieve praktijk op grond waarvan de overheidsinstantie die op een verzoek om internationale bescherming heeft beslist, aan de vertegenwoordiger van de verzoeker een kopie van het elektronische dossier betreffende dit verzoek verstrekt in de vorm van een reeks afzonderlijke pdf-bestanden (Portable Document Format) zonder doorlopende paginanummering, waarvan de structuur kan worden bekeken met behulp van gratis software die vrij toegankelijk is op het internet, mits, ten eerste, deze wijze van mededeling de toegang waarborgt tot alle informatie in het dossier die relevant is voor de verdediging van de verzoeker en op basis waarvan de beslissing over dit verzoek is genomen en, ten tweede, deze wijze van mededeling een zo getrouw mogelijke weergave biedt van de structuur en de chronologie van dit dossier, onder voorbehoud van gevallen waarin doelen van algemeen belang zich verzetten tegen de openbaarmaking van bepaalde informatie aan de vertegenwoordiger van de verzoeker.

2) Artikel 11, lid 1, van richtlijn 2013/32

moet aldus worden uitgelegd dat:

het niet noodzakelijk is dat een beslissing over een verzoek om internationale bescherming de handtekening draagt van de functionaris van de bevoegde autoriteit die deze beslissing heeft genomen, om schriftelijk te zijn bekendgemaakt in de zin van deze bepaling.

(¹) PB C 11 van 10.1.2022.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 1 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bayerische Verwaltungsgericht Ansbach — Duitsland) — LSI — Germany GmbH/Freistaat Bayern

(Zaak C-595/21) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Bescherming van de consument – Verstrekking van voedselinformatie aan consumenten – Verordening (EU) nr. 1169/2011 – Artikel 17 en bijlage VI, deel A, punt 4 – “Benaming van het levensmiddel” – “Benaming van het product” – Verplichte vermeldingen op de etikettering van levensmiddelen – Bestanddeel of ingrediënt dat wordt gebruikt ter gehele of gedeeltelijke vervanging van een bestanddeel of ingrediënt waarvan de consument verwacht dat het van nature aanwezig is of normaliter gebruikt is]

(2023/C 35/16)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: LSI — Germany GmbH

Verwerende partij: Freistaat Bayern

Dictum

Artikel 17, leden 1, 4 en 5, juncto bijlage VI, deel A, punt 4, van verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1924/2006 en (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 87/250/EEG van de Commissie, richtlijn 90/496/EEG van de Raad, richtlijn 1999/10/EG van de Commissie, richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad, richtlijnen 2002/67/EG en 2008/5/EG van de Commissie en verordening (EG) nr. 608/2004 van de Commissie

moet aldus worden uitgelegd dat:

de uitdrukking “benaming van het product” in genoemde bijlage VI, deel A, punt 4, geen autonome betekenis heeft die verschilt van de uitdrukking “benaming van het levensmiddel” in de zin van artikel 17, lid 1, van deze verordening, zodat de specifieke etiketteringsvoorschriften van bijlage VI, deel A, punt 4, niet van toepassing zijn op de “benaming die beschermd is als intellectueel eigendom”, de “handelsnaam” of de “fantasiennaam” als bedoeld in artikel 17, lid 4, van die verordening.

(¹) PB C 502 van 13.12.2021.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — QE/Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

(Zaak C-600/21) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Consumentenbescherming – Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten – Richtlijn 93/13/EEG – Artikel 3, lid 1 – Artikel 4 – Criteria om het oneerlijke karakter van een beding te beoordelen – Beding betreffende vervroegde opeisbaarheid van een lening – Contractuele ontheffing van ingebrekestelling)

(2023/C 35/17)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: QE

Verwerende partij: Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

Dictum

1) Het arrest van 26 januari 2017, Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60),

moet aldus worden uitgelegd dat

de criteria die in dat arrest zijn geformuleerd voor de beoordeling van het oneerlijke karakter van een beding in een overeenkomst, in de zin van artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, met name voor de beoordeling van de door dat beding, ten nadele van de consument, teweeggebrachte aanzienlijke verstoring van het evenwicht tussen de rechten en verplichtingen van de partijen bij de overeenkomst, niet kunnen worden opgevat als cumulatief dan wel alternatief, maar moeten worden begrepen als deel van het geheel van omstandigheden rond de sluiting van de betreffende overeenkomst, die de nationale rechter moet onderzoeken om het oneerlijke karakter van een beding in een overeenkomst, in de zin van artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13, te beoordelen.

2) Artikel 3, lid 1, en artikel 4 van richtlijn 93/13,

moeten aldus worden uitgelegd dat

een vertraging van meer dan 30 dagen in de betaling van een termijn van een lening, gelet op de looptijd en het bedrag van deze lening, in beginsel op zichzelf een voldoende ernstige niet-nakoming van een leningsovereenkomst kan vormen in de zin van het arrest van 26 januari 2017, Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60).

3) Artikel 3, lid 1, en artikel 4 van richtlijn 93/13,

moeten aldus worden uitgelegd dat

zij zich er, onder voorbehoud van de toepasselijkheid van artikel 4, lid 2, van deze richtlijn, tegen verzetten dat de partijen bij een leningsovereenkomst daarin een beding opnemen waarin op uitdrukkelijke en ondubbelzinnige wijze wordt bepaald dat de betreffende lening van rechtswege vervroegd opeisbaar kan worden verklaard in geval van een vertraging in de betaling die een bepaalde duur overschrijdt, voor zover over het beding in kwestie niet afzonderlijk is onderhandeld en dit beding het evenwicht tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen van de partijen aanzienlijk verstoort ten nadele van de consument.

(¹) PB C 502 van 13.12.2021.

Arrest van het Hof (negende kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — VB / GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

(Zaak C-625/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 93/13/EEG – Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten – Onrechtmatige opzegging van een overeenkomst door de consument – Als oneerlijk aangemerkt beding tot vaststelling van het recht van de beroepsbeoefenaar op schadevergoeding – Toepassing van het aanvullende nationale recht)

(2023/C 35/18)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberste Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: VB

Verwerende partij: GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

Dictum

Artikel 6, lid 1 en artikel 7, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten

moeten aldus worden uitgelegd dat

wanneer een clause inzake schadevergoeding in een verkoopovereenkomst als oneerlijk is aangemerkt en bijgevolg nietig is verklaard en de overeenkomst niettemin kan voortbestaan zonder dat beding, zij zich ertegen verzetten dat de beroepsverkoper die dit beding heeft opgelegd, in het kader van een vordering tot schadevergoeding die uitsluitend gebaseerd is op een bepaling van aanvullend recht waarin het nationale verbintenissenrecht voorziet, aanspraak kan maken op vergoeding van de schade zoals daarin wordt voorzien in de bepaling die toepasselijk zou zijn geweest bij het ontbreken van dat oneerlijke beding.

⁽¹⁾ PB C 37 van 24.1.2022.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxemburg) — GV / Caisse nationale d'assurance pension

(Zaak C-731/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Vrij verkeer van personen – Artikel 45 VWEU – Werknemers – Verordening (EU) nr. 492/2011 – Artikel 7, leden 1 en 2 – Gelijke behandeling – Sociale voordelen – Overlevingspensioen – Leden van een geregistreerd partnerschap – Nationale regeling die de toekenning van een overlevingspensioen afhankelijk stelt van de inschrijving in het nationale register van een in een andere lidstaat rechtsgeldig gesloten en geregistreerd partnerschap)

(2023/C 35/19)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: GV

Verwerende partij: Caisse nationale d'assurance pension

Dictum

Artikel 45 VWEU en artikel 7 van verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie, zoals gewijzigd bij verordening (EU) 2016/589 van het Europees Parlement en de Raad van 13 april 2016,

moeten aldus worden uitgelegd dat

zij zich verzetten tegen een regeling van een lidstaat van ontvangst waarbij de overlevende partner van een in een andere lidstaat rechtsgeldig gesloten en geregistreerd partnerschap slechts een overlevingspensioen wegens de door de overleden partner in de lidstaat van ontvangst uitgeoefende beroepsactiviteit wordt toegekend op voorwaarde dat het partnerschap werd ingeschreven in een door laatstgenoemde lidstaat bijgehouden register.

(¹) PB C 73 van 14.2.2022

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administratīvā rajona tiesa — Letland) — AAS “BTA Baltic Insurance Company” / Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

(Zaak C-769/21) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Overheidsopdrachten – Richtlijn 2014/24/EU – Artikel 18, lid 1 – Beginselen van gelijke behandeling, transparantie en evenredigheid – Besluit tot intrekking van een aanbesteding – Inschrijvingen die afzonderlijk worden ingediend door twee inschrijvers die tot dezelfde ondernemer behoren en die de twee economisch meest voordelige inschrijvingen vormen – Weigering van de gekozen inschrijver om de overeenkomst te ondertekenen – Besluit van de aanbestedende dienst om de inschrijving van de volgende inschrijver te weigeren, de procedure te beëindigen en een nieuwe aanbesteding uit te schrijven)

(2023/C 35/20)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Administratīvā rajona tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AAS “BTA Baltic Insurance Company”

Verwerende partijen: Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

Dictum

Het evenredigheidsbeginsel in de zin van artikel 18, lid 1, van richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG

moet aldus worden uitgelegd dat

het zich verzet tegen een nationale regeling die de aanbestedende dienst verplicht om de aanbestedingsprocedure te beëindigen wanneer, bij terugtrekking van de inschrijver die oorspronkelijk was geselecteerd omdat hij de economisch meest voordelige inschrijving had ingediend, de inschrijver die de tweede economisch meest voordelige inschrijving heeft ingediend met de oorspronkelijk geselecteerde inschrijver één enkele ondernemer vormt.

(¹) PB C 84 van 21.2.2022.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 8 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Amsterdam — Nederland) — Tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd tegen CJ

(Zaak C-492/22 PPU) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Prejudiciële spoedprocedure – Justitiële samenwerking in strafzaken – Europees aanhoudingsbevel – Kaderbesluit 2002/584/JBZ – Artikel 6, lid 2 – Bepaling van de bevoegde rechterlijke autoriteiten – Beslissing tot uitstel van overlevering door een orgaan dat niet de hoedanigheid van uitvoerende rechterlijke autoriteit heeft – Artikel 23 – Verstrijken van de voor overlevering vastgestelde termijnen – Gevolgen – Artikel 12 en artikel 24, lid 1 – Voortzetting van de hechtenis van de gezochte persoon met het oog op strafvervolging in de uitvoerende lidstaat – Artikelen 6, 47 en 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Recht van de verdachte om tijdens zijn proces in persoon te verschijnen)

(2023/C 35/21)

Proceestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Amsterdam

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: CJ

Dictum

- 1) Artikel 24, lid 1, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009,

moet aldus worden uitgelegd dat:

de beslissing om de overlevering uit te stellen een beslissing over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel vormt die krachtens artikel 6, lid 2, van dit kaderbesluit moet worden genomen door de uitvoerende rechterlijke autoriteit. Wanneer een dergelijke beslissing niet door die autoriteit is genomen en de in artikel 23, leden 2 tot en met 4, van dat kaderbesluit bedoelde termijnen zijn verstreken, moet de persoon waartegen het Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd op grond van artikel 23, lid 5, van dat kaderbesluit in vrijheid worden gesteld.

- 2) Artikel 12 en artikel 24, lid 1, van kaderbesluit 2002/584, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299, gelezen in samenhang met artikel 6 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

moeten aldus worden uitgelegd dat:

zij er niet aan in de weg staan dat een persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd en wiens overlevering aan de autoriteiten van de uitvaardigende lidstaat is uitgesteld met het oog op een strafprocedure die in de uitvoerende lidstaat tegen hem is ingeleid, op basis van het Europees aanhoudingsbevel aldaar in hechtenis wordt gehouden gedurende de behandeling van de betrokken strafzaak.

- 3) Artikel 24, lid 1, van kaderbesluit 2002/584, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299, gelezen in samenhang met artikel 47, tweede en derde alinea, en artikel 48, lid 2, van het Handvest van de grondrechten,

moet aldus worden uitgelegd dat:

het zich er niet tegen verzet dat de overlevering van een persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, met het oog op een in de uitvoerende lidstaat tegen hem ingeleide strafprocedure wordt uitgesteld op de enkele grond dat die persoon geen afstand heeft gedaan van zijn recht om in persoon te verschijnen voor de rechterlijke instanties waarbij die procedure aanhangig is.

⁽¹⁾ PB C 368 van 26.9.2022.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 15 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Centro Petroli Roma Srl / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Zaak C-597/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Artikelen 53 en 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Artikel 267 VWEU – Omvang van de verwijzingsverplichting van nationale rechterlijke instanties die uitspraak doen in laatste aanleg – Uitzonderingen op deze verplichting – Criteria – Situaties waarin de juiste uitlegging van het Unierecht zo evident is dat redelijkerwijs geen ruimte voor twijfel kan bestaan – Voorwaarde dat de nationale rechterlijke instantie die in laatste aanleg uitspraak doet, ervan overtuigd is dat de gehanteerde oplossing even evident zou zijn voor de rechterlijke instanties van de andere lidstaten die in laatste aanleg uitspraak doen, en voor het Hof)

(2023/C 35/22)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Centro Petroli Roma Srl

Verwerende partij: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Dictum

Artikel 267 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat een nationale rechterlijke instantie waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep ervan kan afzien om het Hof een vraag over de uitlegging van het Unierecht voor te leggen en deze vraag op eigen verantwoordelijkheid kan oplossen wanneer de juiste uitlegging van het Unierecht zo voor de hand ligt dat daarover geen redelijke twijfel kan bestaan. Bij de beoordeling of een dergelijk geval zich voordoet, moet rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van het Unierecht, met de bijzondere moeilijkheden bij de uitlegging ervan en met het gevaar voor uiteenlopende rechtspraak binnen de Unie.

Deze nationale rechterlijke instantie hoeft niet in detail aan te tonen dat de andere rechterlijke instanties van de andere lidstaten die in laatste aanleg uitspraak doen en het Hof dezelfde uitlegging zouden geven, maar moet er na een beoordeling waarbij met deze elementen rekening wordt gehouden, van overtuigd zijn dat de gehanteerde oplossing even evident zou zijn voor die andere nationale rechterlijke instanties en het Hof.

⁽¹⁾ Datum van indiening: 27.9.2021.

Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 18 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie — Polen) — TD, SD / mBank S.A.

(Zaak C-138/22) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Artikel 53, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten – Hypothecair krediet dat is gekoppeld aan een vreemde valuta – Oneerlijke bedingen – Nietigheid van de overeenkomst wegens opnemng van oneerlijke of onwettige bedingen – Keuze van de consument – Uitlegging van het nationale recht – Kennelijke onbevoegdheid)

(2023/C 35/23)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: TD, SD

Verwerende partij: mBank S.A.

Dictum

Het Hof van Justitie van de Europese Unie is kennelijk onbevoegd om te antwoorden op de prejudiciële vraag die werd gesteld door de Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie (rechtbank van eerste aanleg Warschau, zittingsplaats Warschau-Centrum, Polen) bij beslissing van 18 januari 2022.

⁽¹⁾ Datum van indiening: 25.2.2022

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 2 december 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Specializat Cluj (bijzondere rechter Cluj — Roemenië) — NC / Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

(Zaak C-229/22) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Luchtvervoer – Verordening (EG) nr. 261/2004 – Artikel 5, lid 1, onder c), iii) – Compensatie en bijstand aan luchtreizigers – Annulering van vluchten – Recht op compensatie bij aanbieding van een alternatief reisplan – Voorwaarden – Discrepancie tussen de verschillende taalversies van een Unierechtelijke bepaling – Alternatief reisplan waarbij de passagiers niet eerder dan één uur voor de geplande vertrektijd kunnen vertrekken]

(2023/C 35/24)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunal Specializat Cluj

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: NC

Verwerende partij: Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

Dictum

Artikel 5, lid 1, onder c), iii), van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91

moet aldus worden uitgelegd dat

wanneer een vlucht wordt geannuleerd, de betrokken passagiers recht hebben op de in artikel 7 van die verordening bedoelde compensatie door de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert, tenzij de annulering hun minder dan zeven dagen voor de geplande vertrektijd wordt meegedeeld en die luchtvaartmaatschappij hun een alternatief reisplan aanbiedt dat hen in staat stelt niet eerder dan één uur voor de geplande vertrektijd te vertrekken en hun eindbestemming minder dan twee uur later dan de geplande aankomsttijd te bereiken.

⁽¹⁾ Datum van indiening: 29.3.2022.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 13 juni 2022 — GC e a. / Croce Rossa Italiana e a.

(Zaak C-389/22)

(2023/C 35/25)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: GC e a.

Verwerende partij: Croce Rossa Italiana, Ministero della Difesa, Ministero della Salute, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei ministri

Prejudiciële vragen

- 1) Moet voor de vaststelling dat er sprake is van een uitzondering op de op de rechter in laatste aanleg op grond van artikel 267 VWEU rustende verwijzingsverplichting (...) “[de overtuiging] dat die oplossing even evident zou zijn voor de rechterlijke instanties van de andere lidstaten en voor het Hof van Justitie” [in de zin van het arrest van 6 oktober 1982, Cilfit e.a., zaak 238/81] (...) in subjectieve zin worden vastgesteld en worden gemotiveerd met de mogelijke uitlegging die door de rechters van andere lidstaten en door het Hof van Justitie aan die vraag kan worden gegeven indien dezelfde vraag aan hen zou worden voorgelegd?
- 2) Volstaat het vast te stellen (...) — om een probatio diabolica te voorkomen en teneinde de door het Hof aangegeven omstandigheden waarin kan worden afgeweken van de verwijzingsverplichting, daadwerkelijk in aanmerking te kunnen nemen — dat de in het kader van het nationale geding gestelde prejudiciële vraag (over de uitlegging en de juiste toepassing van de in het specifieke geval relevante Europese bepaling) kennelijk ongegrond is, doordat wordt aangetoond dat het bestaan van redelijke twijfel in dit verband uitgesloten is, waarbij op louter objectieve wijze — zonder dat enigszins wordt nagegaan welke houding die verschillende rechterlijke instanties concreet zouden kunnen aannemen wat de betrokken uitlegging betreft — wordt uitgegaan van de terminologie die eigen is aan het [Unie]recht en de betekenis die aan de bewoordingen van de (in het betreffende geval relevante) Europese bepaling kan worden toegekend, van het Europese regelgevingskader waarin deze bepaling is opgenomen en van de beschermingsdoelen die aan de vaststelling daarvan ten grondslag liggen, gelet op de stand van het Unierecht op het tijdstip waarop de betrokken bepaling in het kader van het nationale geding moet worden toegepast?
- 3) Kan artikel 267 VWEU, in het licht van de bescherming van de constitutionele en Europese waarden van rechterlijke onafhankelijkheid en teneinde de redelijke duur van de procesgang te vrijwaren, aldus worden uitgelegd dat het uitsluit dat tegen de hoogste nationale rechter die het verzoek tot prejudiciële verwijzing betreffende de uitlegging van het recht van de Europese Unie heeft beoordeeld en afgewezen, automatisch of louter naar goeddunken van de verzoekende partij een civielrechtelijke aansprakelijkheidsprocedure en een tuchtrechtelijke procedure wordt ingeleid?
- 4) Zijn de artikelen 1626, 1653, 1668 en 1669 van wetsbesluit nr. 66 van 15 maart 2010, waarin is geregeld dat dienstbetrekkingen met een overheidsinstantie looptijden hebben die decennialang zonder onderbreking herhaaldelijk kunnen worden verlengd en vernieuwd, verenigbaar met richtlijn 1999/70/EG ⁽¹⁾ en met het beginsel van het gewettigd vertrouwen?
- 5) Zijn de artikelen 5 en 6 van wetsbesluit nr. 178/2012 verenigbaar met richtlijn 1999/70/EG en met het non-discriminatiebeginsel, voor zover die artikelen erin voorzien dat personeel van het Corpo Militare in vaste dienst (ofwel met een dienstverband voor onbepaalde tijd) en personeel in tijdelijke dienst (ofwel met een dienstverband voor bepaalde tijd) verschillend worden behandeld, terwijl wettelijke bepalingen ontbreken die werknemers in tijdelijke dienst de mogelijkheid garanderen van bestending van hun arbeidsverhouding na de reorganisatie van de instelling waartoe zij behoren?

⁽¹⁾ Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB 1999, L 175, blz. 43)

Hogere voorziening ingesteld op 14 september 2022 door Gugler France tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 13 juli 2022 in zaak T-147/21, Gugler France/EUIPO — Gugler (GUGLER)

(Zaak C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Gugler France (vertegenwoordiger: S. Guerlain, avocat)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO), Alexander Gugler

Bij beschikking van 5 december 2022 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) beslist dat de hogere voorziening niet wordt toegelaten en dat Gugler France haar eigen kosten moet dragen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof (België) op 29 september 2022 — Belgian Association of Tax Lawyers e.a. / Premier ministre — Eerste Minister

(Zaak C-623/22)

(2023/C 35/27)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Belgian Association of Tax Lawyers, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies e.a., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables e.a.

Verwerende partij: Premier ministre — Eerste Minister

Prejudiciële vragen

- 1) Schendt de richtlijn (EU) 2018/822 van de Raad van 25 mei 2018 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied met betrekking tot meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies (⁽¹⁾ artikel 6, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en meer specifiek het bij die bepalingen gewaarborgde beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, in zoverre de richtlijn (EU) 2018/822 de meldingsplicht voor meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies niet beperkt tot de vennootschapsbelasting, maar van toepassing maakt op alle belastingen die vallen onder het toepassingsgebied van de richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG (⁽²⁾), hetgeen in het Belgisch recht niet alleen de vennootschapsbelasting omvat, maar ook andere directe belastingen dan de vennootschapsbelasting en indirecte belastingen, zoals de registratierechten?
- 2) Schendt de voormelde richtlijn (EU) 2018/822 het wettigheidsbeginsel in strafzaken gewaarborgd bij artikel 49, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 7, lid 1, van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, het algemeen beginsel van rechtszekerheid en het recht op eerbiediging van het privéleven gewaarborgd bij artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en bij artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, in zoverre de begrippen “constructie” (en derhalve de begrippen

“grensoverschrijdende constructie”, “marktklare constructie” en “constructie op maat”), “intermediair”, “deelnemer”, “verbonden onderneming”, de kwalificatie “grensoverschrijdend”, de verschillende “wezenskenmerken” en de “*main benefit test*”, die in de richtlijn (EU) 2018/822 worden gebruikt om het toepassingsgebied en de draagwijdte te bepalen van de meldingsplicht voor meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies, niet voldoende duidelijk en nauwkeurig zouden zijn?

- 3) Schendt de voormelde richtlijn (EU) 2018/822, inzonderheid in zoverre zij artikel 8 bis ter, leden 1 en 7, van de voormelde richtlijn 2011/16/EU invoegt, het wettigheidsbeginsel in strafzaken gewaarborgd bij artikel 49, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en bij artikel 7, lid 1, van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, en het recht op eerbiediging van het privéleven gewaarborgd bij artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en bij artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, in zoverre het aanvangspunt van de termijn van dertig dagen waarin de intermediair of de relevante belastingplichtige moet voldoen aan de meldingsplicht voor een meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie, niet op voldoende duidelijke en nauwkeurige wijze zou zijn vastgesteld?
- 4) Schendt artikel 1, punt 2, van de voormelde richtlijn (EU) 2018/822 het recht op eerbiediging van het privéleven zoals gewaarborgd bij artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en bij artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, in zoverre het nieuwe artikel 8 bis ter, lid 5, dat het heeft ingevoegd in de voormelde richtlijn 2011/16/EU, erin voorziet dat, indien een lidstaat de noodzakelijke maatregelen neemt om intermediairs het recht op ontheffing van de verplichting tot het verstrekken van inlichtingen over een meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie te verlenen wanneer de meldingsplicht een inbreuk zou vormen op het wettelijke verschoningsrecht conform het nationale recht van die lidstaat, die lidstaat ertoe gehouden is de intermediairs te verplichten iedere andere intermediair of, bij gebreke daarvan, de relevante belastingplichtige onverwijld in kennis te stellen van zijn meldingsverplichtingen, in zoverre die verplichting tot gevolg heeft dat een intermediair die krachtens het recht van die lidstaat is onderworpen aan het strafrechtelijk gesanctioneerde beroepsgeheim verplicht wordt de inlichtingen die hij verneemt tijdens de uitoefening van zijn beroep, te delen met een andere intermediair die niet zijn cliënt is?
- 5) Schendt de voormelde richtlijn (EU) 2018/822 het recht op eerbiediging van het privéleven gewaarborgd bij artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en bij artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, in zoverre de meldingsplicht voor meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies zou leiden tot een inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven van de intermediairs en de relevante belastingplichtingen die niet redelijkerwijs verantwoord noch evenredig met de nagestreefde doelstellingen zou zijn en die niet pertinent zou zijn ten opzichte van het doel de goede werking van de interne markt te garanderen?

⁽¹⁾ PB 2018, L 139, blz. 1.

⁽²⁾ PB 2011, L 64, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Gelderland (Nederland) op
12 oktober 2022 — X tegen Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht**

(Zaak C-639/22)

(2023/C 35/28)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Gelderland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: X

Verweerder: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Prejudiciële vraag

Dient artikel 135, eerste lid, letter g, van de Btw-richtlijn ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat deelnemers aan een pensioenfonds zoals in het hoofdgeding aan de orde is, kunnen worden geacht beleggingsrisico te lopen, en brengt dit mee dat het pensioenfonds een “gemeenschappelijk beleggingsfonds” in de zin van deze bepaling vormt? Is daarbij van belang:

- of deelnemers een individueel beleggingsrisico lopen, of is het voldoende dat de deelnemers als collectief, en niemand anders, de gevolgen dragen van de resultaten van de beleggingen?
- wat de omvang van het collectieve dan wel het individuele risico is?
- in hoeverre de hoogte van de pensioenuitkering mede afhankelijk is van andere factoren, zoals het aantal jaren van pensioenopbouw, de hoogte van het salaris en de rekenrente?

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Gelderland (Nederland) op 12 oktober 2022 — Fiscale Eenheid Achmea BV tegen Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

(Zaak C-640/22)

(2023/C 35/29)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Gelderland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Fiscale Eenheid Achmea BV

Verweerder: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Prejudiciële vragen

1) Dient artikel 135, eerste lid, letter g, van de Btw-richtlijn (¹) aldus te worden uitgelegd dat deelnemers aan een pensioenfonds zoals in het hoofdgeding aan de orde is, kunnen worden geacht beleggingsrisico te lopen, en brengt dit mee dat het pensioenfonds een “gemeenschappelijk beleggingsfonds” in de zin van deze bepaling vormt? Is daarbij van belang:

- of deelnemers een individueel beleggingsrisico lopen, of is het voldoende dat de deelnemers als collectief, en niemand anders, de gevolgen dragen van de resultaten van de beleggingen?
- wat de omvang van het collectieve dan wel het individuele risico is?
- in hoeverre de hoogte van de pensioenuitkering mede afhankelijk is van andere factoren, zoals het aantal jaren van pensioenopbouw, de hoogte van het salaris en de rekenrente?
- dat het pensioenfonds vanaf 1 januari 2018 geen actieve opbouw meer kent en vanwege de lage beleidsdekkingsgraad verplicht is over te gaan tot een collectieve waardeoverdracht aan een verzekeraar of een ander pensioenfonds?

- 2) Brengt het beginsel van fiscale neutraliteit met zich dat voor de toepassing van artikel 135, eerste lid, letter g, van de Btw-richtlijn, bij fondsen die geen icbe^(?) zijn, niet uitsluitend moet worden beoordeeld of deze vergelijkbaar zijn met een icbe, maar ook of zij gezien vanuit het oogpunt van de gemiddelde consument vergelijkbaar zijn met andere fondsen die geen icbe zijn, maar die door de lidstaat wel als gemeenschappelijke beleggingsfondsen worden beschouwd?

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

(²) Instellingen voor collectieve belegging in effecten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Gelderland (Nederland) op 12 oktober 2022 — Y tegen Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

(Zaak C-641/22)

(2023/C 35/30)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Gelderland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Y

Verweerder: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Prejudiciële vraag

Dient artikel 135, eerste lid, letter g, van de Btw-richtlijn⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat deelnemers aan een pensioenfonds zoals in het hoofdgeding aan de orde is, kunnen worden geacht beleggingsrisico te lopen, en brengt dit mee dat het pensioenfonds een “gemeenschappelijk beleggingsfonds” in de zin van deze bepaling vormt? Is daarbij van belang:

- of deelnemers een individueel beleggingsrisico lopen, of is het voldoende dat de deelnemers als collectief, en niemand anders, de gevolgen dragen van de resultaten van de beleggingen?
- wat de omvang van het collectieve dan wel het individuele risico is?
- in hoeverre de hoogte van de pensioenuitkering mede afhankelijk is van andere factoren, zoals het aantal jaren van pensioenopbouw, de hoogte van het salaris en de rekenrente?
- dat de werkgever zich voor de periode 2014 tot en met 2020 tot een bedrag van € 250 000 000 garant heeft gesteld voor de realisatie van de nagestreefde pensioenopbouw?

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Gelderland (Nederland) op 12 oktober 2022 — Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten tegen Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

(Zaak C-642/22)

(2023/C 35/31)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Gelderland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten

Verweerder: Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

Prejudiciële vraag

Dient artikel 135, eerste lid, letter g, van de Btw-richtlijn ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat deelnemers aan een pensioenfonds zoals in het hoofdgeding aan de orde is, kunnen worden geacht beleggingsrisico te lopen, en brengt dit mee dat het pensioenfonds een “gemeenschappelijk beleggingsfonds” in de zin van deze bepaling vormt? Is daarbij van belang:

- of deelnemers een individueel beleggingsrisico lopen, of is het voldoende dat de deelnemers als collectief, en niemand anders, de gevolgen dragen van de resultaten van de beleggingen?
- wat de omvang van het collectieve dan wel het individuele risico is?
- in hoeverre de hoogte van de pensioenuitkering mede afhankelijk is van andere factoren, zoals het aantal jaren van pensioenopbouw, de hoogte van het salaris en de rekenrente?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Gelderland (Nederland) op 12 oktober 2022 — Stichting BPL Pensioen tegen Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Zaak C-643/22)

(2023/C 35/32)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Gelderland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Stichting BPL Pensioen

Verweerder: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Prejudiciële vraag

Dient artikel 135, eerste lid, letter g, van de Btw-richtlijn ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat deelnemers aan een pensioenfonds zoals in het hoofdgeding aan de orde is, kunnen worden geacht beleggingsrisico te lopen, en brengt dit mee dat het pensioenfonds een “gemeenschappelijk beleggingsfonds” in de zin van deze bepaling vormt? Is daarbij van belang:

- of deelnemers een individueel beleggingsrisico lopen, of is het voldoende dat de deelnemers als collectief, en niemand anders, de gevolgen dragen van de resultaten van de beleggingen?
- wat de omvang van het collectieve dan wel het individuele risico is?
- in hoeverre de hoogte van de pensioenuitkering mede afhankelijk is van andere factoren, zoals het aantal jaren van pensioenopbouw, de hoogte van het salaris en de rekenrente?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Gelderland (Nederland) op 12 oktober 2022 — Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL) tegen Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Zaak C-644/22)

(2023/C 35/33)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Gelderland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)

Verweerder: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Prejudiciële vragen

1) Dient artikel 135, eerste lid, letter g, van de Btw-richtlijn⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat deelnemers aan een pensioenfonds zoals in het hoofdgeding aan de orde is, kunnen worden geacht beleggingsrisico te lopen, en brengt dit mee dat het pensioenfonds een “gemeenschappelijk beleggingsfonds” in de zin van deze bepaling vormt? Is daarbij van belang:

- of deelnemers een individueel beleggingsrisico lopen, of is het voldoende dat de deelnemers als collectief, en niemand anders, de gevolgen dragen van de resultaten van de beleggingen?
- wat de omvang van het collectieve dan wel het individuele risico is?
- in hoeverre de hoogte van de pensioenuitkering mede afhankelijk is van andere factoren, zoals het aantal jaren van pensioenopbouw, de hoogte van het salaris en de rekenrente?

2) Brengt het beginsel van fiscale neutraliteit met zich dat voor de toepassing van artikel 135, eerste lid, letter g, van de Btw-richtlijn, bij fondsen die geen icbe⁽²⁾ zijn, niet uitsluitend moet worden beoordeeld of deze vergelijkbaar zijn met een icbe, maar ook of zij bezien vanuit het oogpunt van de gemiddelde consument vergelijkbaar zijn met andere fondsen die geen icbe zijn, maar die door de lidstaat wel als gemeenschappelijke beleggingsfondsen worden beschouwd?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

⁽²⁾ Instellingen voor collectieve belegging in effecten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Cour d’appel de Mons (België) op 17 oktober 2022 — Fédération internationale de football association (FIFA) / BZ

(Zaak C-650/22)

(2023/C 35/34)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d’appel de Mons

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Fédération internationale de football association (FIFA)

Verwerende partij: BZ

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 45 en 101 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan:

- het beginsel dat de speler en de club die hem in dienst wil nemen, hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de betaling van de schadevergoeding die verschuldigd is aan de club waarmee het contract zonder gerechtvaardigde reden is verbroken, zoals dat is neergelegd in artikel 17.2 van de RSTP [(reglement betreffende de status en transfer van voetbalspelers)] van de FIFA, in combinatie met de sportieve en financiële sancties die volgens artikel 17.4 respectievelijk artikel 17.1 van dat reglement kunnen worden opgelegd;
- de mogelijkheid voor de bond waarbij de oude club van de speler is aangesloten, om het voor de indienstneming van de speler door een nieuwe club benodigde internationaal transfercertificaat niet af te geven indien er sprake is van een geschil tussen die oude club en de speler (artikel 9.1 van de RSTP van de FIFA en artikel 8.2.7 van bijlage 3 bij dat reglement)?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (België) op 19 oktober 2022 — FOD Volksgezondheid, Veiligheid van
de voedselketen & Leefmilieu tegen Triferto Belgium NV**

(Zaak C-654/22)

(2023/C 35/35)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu

Verweerster: Triferto Belgium NV

Prejudiciële vragen

- 1) Dienen de artikelen 6.1, 3.10, 3.11 van de REACH-verordening ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat er een registratieplicht rust op diegene die de stof bij een niet EU-fabrikant bestelt/aankoopt, ook al worden alle regelingen met het oog op het fysiek binnen het douanegebied van de Unie brengen feitelijk getroffen door een derde partij die ook uitdrukkelijk bevestigt hiervoor verantwoordelijk te zijn?

Is het voor de beantwoording van vermelde vraag relevant of de hoeveelheid die wordt besteld/aangekocht slechts een deel (maar wel meer dan 1 ton) betreft van een grotere lading van dezelfde stof van dezelfde niet-EU-fabrikant die door deze derde partij binnen het douanegebied van de Unie wordt gebracht om aldaar in douane-entrepot te worden ingeslagen?

- 2) Dient artikel 2.1.b) van de REACH-Verordening aldus te worden uitgelegd dat ook stof die wordt ingeslagen in douane-entrepot (middels plaatsing onder de regeling J — code 71 00 in vak 37 van het enig document) buiten het toepassingsgebied van de REACH-verordening blijft, totdat zij in een latere fase wordt uitgeslagen en onder een andere douaneregeling wordt geplaatst (bv. het in het vrije verkeer brengen)?

In het bevestigend geval, dienen de artikelen 6.1 en 3.10 en 3.11 van de REACH-Verordening aldus te worden begrepen dat de verplichting tot registratie in die omstandigheid rust op diegene die de stof rechtstreeks heeft gekocht buiten de Unie en deze afroept (zonder dat hij de stof eerder fysiek binnen het douanegebied van de Unie heeft binnengebracht), ook indien de stof reeds werd geregistreerd door de derde onderneming die ze eerder fysiek binnen het douanegebied van de Unie heeft gebracht?

- (¹) Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB 2006, L 396, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Najwyższy (Polen) op 19 oktober 2022

(Zaak C-658/22)

(2023/C 35/36)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Najwyższy

Prejudiciële vragen

- 1) [M]oeten artikel 2, artikel 6, leden 1 en 3, en artikel 19, lid 1, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), aldus worden uitgelegd dat niet kan worden beschouwd als een onafhankelijke, onpartijdige rechterlijke instantie die vooraf bij wet is ingesteld en die de justitiabelen daadwerkelijke rechtsbescherming op de onder het recht van de Unie vallende gebieden verzekert, een rechterlijke instantie van een lidstaat die in laatste aanleg uitspraak doet [Sąd Najwyższy (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Polen)], waarin personen zitting hebben die tot rechter zijn benoemd in strijd met de fundamentele rechtsregels van die lidstaat inzake de benoeming van rechters, welke schending inhoudt:
- a) dat de vacante betrekkingen van rechter bij de Sąd Najwyższy door de president van de Republiek Polen zijn gepubliceerd, zonder voorafgaande medeondertekening van de voorzitter van de ministerraad,
- b) dat er, in strijd met de beginselen van transparantie en billijkheid, een voorbenoemingsprocedure is georganiseerd door een nationaal orgaan, de Krajowa Rada Sądownictwa (nationale raad voor de rechtspraak, Polen), dat door de omstandigheden van zijn oprichting voor wat betreft het uit rechters bestaande deel en de wijze waarop het functioneert, niet voldoet aan de eisen van een grondwettelijk orgaan dat de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en van de rechters beschermt,
- c) dat door de president van de Republiek Polen benoemingsbesluiten worden overhandigd voor benoemingen tot het ambt van rechter in de Sąd Najwyższy, ondanks het feit dat het besluit van de nationale raad voor de rechtspraak, dat het voorstel voor de benoeming tot rechter bevat, eerder bij de bevoegde nationale rechter [de Naczelny Sąd Administracyjny (hoogste bestuursrechter, Polen)], is aangevochten, dat de Naczelny Sąd Administracyjny de tenuitvoerlegging van dit besluit overeenkomstig het nationale recht heeft geschorst en dat de beroepsprocedure niet is afgerond, waarna de Naczelny Sąd Administracyjny het bestreden besluit van de nationale raad voor de rechtspraak wegens onrechtmatigheid nietig heeft verklaard en dit besluit definitief uit de rechtsorde heeft verwijderd, waardoor het benoemingsbesluit tot het ambt van rechter in de Sąd Najwyższy de in artikel 179 van de Poolse grondwet vereiste grondslag, met name de voordracht van de nationale raad voor de rechtspraak voor de benoeming tot het ambt van rechter, heeft verloren?

- 2) [M]oeten artikel 2, artikel 6, leden 1 en 3, en artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest en artikel 267 VWEU, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan de toepassing van een nationale regeling als die van artikel 29, leden 2 en 3, artikel 26, lid 3, en artikel 72, leden 1, 2 en 3, van de ustawa o Sądzie Najwyższym (wet op de Sąd Najwyższy) van 8 december 2017 (geconsolideerde tekst: Dz. U. van 2021, volgnr. 154), voor zover deze op straffe van een tuchtrechtelijke sanctie in de vorm van ontzetting uit het ambt, verbieden dat de rechtmatigheid van de benoeming van een rechter of zijn uit de benoeming voortvloeiende bevoegdheid tot het verrichten van rechterlijke taken wordt vastgesteld of onderzocht alsook dat verzoeken tot wraking van een rechter op die gronden inhoudelijk worden beoordeeld, ervan uitgaande dat dit verbod gerechtvaardigd wordt door het feit dat de Unie de grondwettelijke identiteit van de lidstaten eerbiedigt?
- 3) [M]oeten artikel 2 en artikel 4, leden 2 en 3, gelezen in samenhang met artikel 19 VUE en artikel 267 VWEU, aldus worden uitgelegd dat een beslissing van een grondwettelijk hof van een lidstaat [Trybunał Konstytucyjny (grondwettelijk hof, Polen)], waarin de onverenigbaarheid wordt vastgesteld tussen de Poolse grondwet en de beslissing van de in laatste aanleg rechtsprekende nationale rechterlijke instantie (Sąd Najwyższy) niet eraan in de weg kan staan dat wordt beoordeeld of een rechterlijke instantie onafhankelijk is en dat wordt onderzocht of de rechterlijke instantie een bij wet ingesteld gerecht is in de zin van het Unierecht, ermee rekening houdend dat de beslissing van de Sąd Najwyższy bovendien strekte tot uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, [dat] de bepalingen van de Poolse grondwet en de toepasselijke wetten (van het nationale recht) het grondwettelijk hof niet de bevoegdheid verlenen om rechterlijke beslissingen te toetsen, met inbegrip van de beslissingen die tot doel hebben discrepanties in de uitlegging van wetten die zijn genomen krachtens artikel 83 van de wet van 8 december 2017 betreffende de Sąd Najwyższy (geconsolideerde tekst 2021, volgnr. 154) te beslechten, en bovendien dat het Trybunał Konstytucyjny door de wijze waarop het thans is samengesteld, geen bij wet ingestelde rechterlijke instantie is in de zin van artikel 6, lid 1, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (Dz. U. 1993, nr. 61, volgnr. 284, met wijzigingen)?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Berlin (Duitsland) op
24 oktober 2022 — Strafzaak tegen M.N.**

(Zaak C-670/22)

(2023/C 35/37)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Berlin

Partij in het hoofdgeding

M.N.

Prejudiciële vragen

1. Uitlegging van het begrip “uitvaardigende autoriteit” in de zin van artikel 6, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 2, onder c), van richtlijn 2014/41 ⁽¹⁾:
  - a) Moet een Europees opsporingsbevel (hierna: “EOB”) ter verkrijging van bewijsmateriaal dat zich reeds in de uitvoerende staat (in casu Frankrijk) bevindt, door een rechter worden uitgevaardigd wanneer naar het recht van de uitvaardigende staat (in casu Duitsland) in een vergelijkbare nationale zaak de onderliggende bewijsgaring door de rechter had moeten worden bevolen?
  - b) Subsidiair, is dit althans het geval wanneer de uitvoerende staat de onderliggende maatregel op het grondgebied van de uitvaardigende staat ten uitvoer heeft gelegd ten einde de onttrokken gegevens vervolgens ter fine van strafvervolgning ter beschikking te stellen van de onderzoeksautoriteiten in de uitvaardigende staat die in de gegevens zijn geïnteresseerd?

- c) Moet een EOB ter verkrijging van bewijsmiddelen ongeacht de nationale bevoegdheidsregels van de uitvaardigende staat steeds worden uitgevaardigd door een rechter (of een onafhankelijke instantie die niet met strafrechtelijk onderzoek is belast), wanneer de maatregel ernstige inmengingen in belangrijke grondrechten betreft?

2. Uitlegging van artikel 6, lid 1, onder a), van richtlijn 2014/41:

- a) Staat artikel 6, lid 1, onder a), van richtlijn 2014/41 in de weg aan een EOB ter fine van overdracht van reeds in de uitvoerende staat (Frankrijk) aanwezige gegevens die afkomstig zijn uit een interceptie van telecommunicatie — met name verkeers- en locatiegegevens en opnames van de inhoud van de communicatie —, wanneer de interceptie door de uitvoerende staat betrekking had op alle gebruikers van een communicatieaansluiting, het EOB gericht is op de overdracht van de gegevens van alle op het grondgebied van de uitvaardigende staat gebruikte aansluitingen, en er noch bij de instelling en de uitvoering van de interceptiemaatregel noch bij de uitvaardiging van het EOB concrete aanwijzingen bestonden dat deze individuele gebruikers ernstige strafbare feiten pleegden?
- b) Staat artikel 6, lid 1, onder a), van richtlijn 2014/41 aan een dergelijk EOB in de weg, wanneer de integriteit van de door de interceptiemaatregel verkregen gegevens vanwege omvattende geheimhouding door de overheidsinstanties in de uitvoerende staat niet kan worden geverifieerd?

3. Uitlegging van artikel 6, lid 1, onder b), van richtlijn 2014/41:

- a) Staat artikel 6, lid 1, onder b), van richtlijn 2014/41 in de weg aan een EOB ter fine van overdracht van reeds in de uitvoerende staat (Frankrijk) aanwezige telecommunicatiegegevens, wanneer de interceptiemaatregel van de uitvoerende staat die aan het verkrijgen van de gegevens ten grondslag ligt naar het recht van de uitvaardigende staat (Duitsland) in een vergelijkbare nationale zaak ongeoorloofd zou zijn geweest?
- b) Subsidiair, geldt dit in ieder geval, wanneer de uitvoerende staat de interceptie op het grondgebied van de uitvaardigende staat en in diens belang heeft uitgevoerd?

4. Uitlegging van artikel 31, leden 1 en 3, van richtlijn 2014/41:

- a) Is een met de infiltratie van eindapparatuur verbonden maatregel ter onttrekking van verkeers-, locatie- en communicatiegegevens van een op het internet gebaseerde communicatiedienst een interceptie van telecommunicatie in de zin van artikel 31 van richtlijn 2014/41?
- b) Moet de kennisgeving overeenkomstig artikel 31, lid 1, van richtlijn 2014/41 altijd worden gericht aan een rechter, of geldt dit tenminste wanneer de door de interceptorende staat (Frankrijk) voorgenomen maatregel volgens het recht van de in kennis gestelde staat (Duitsland) in een vergelijkbare nationale zaak slechts door een rechter zou kunnen worden bevolen?
- c) Voor zover artikel 31 van richtlijn 2014/41 ook de eerbiediging van de individuele rechten van de betrokken telecommunicatiegebruikers ten doel heeft, strekt dit zich dan ook uit tot het gebruik van de gegevens ten behoeve van strafvervolging in de in kennis gestelde staat (Duitsland) en is deze doelstelling in voorkomend geval gelijkwaardig met de ruimere doelstelling om de soevereiniteit van de in kennis gestelde lidstaat te beschermen?

5. Rechtsgevolgen van het verkrijgen van bewijs dat in strijd is met het Unierecht

- a) Kan, in geval bewijs wordt verkregen door een EOB dat strijdig is met het Unierecht, de uitsluiting van dit bewijs rechtstreeks voortvloeien uit het Unierechtelijk doeltreffendheidsbeginsel?
- b) Leidt, in geval bewijs wordt verkregen door een EOB dat strijdig is met het Unierecht, het Unierechtelijke gelijkwaardigheidsbeginsel tot bewijsuitsluiting, wanneer de aan de bewijsverkrijging in de uitvoerende staat ten grondslag liggende maatregel in een vergelijkbare nationale zaak in de uitvaardigende staat niet had mogen worden bevolen en de op grond van een dergelijke onrechtmatige nationale maatregel verkregen bewijzen volgens het recht van de uitvaardigende staat niet zouden kunnen worden gebruikt?

- c) Is het strijdig met het Unierecht, en in het bijzonder met het doeltreffendheidsbeginsel, wanneer het strafvorderlijk gebruik van bewijsmiddelen die juist vanwege het ontbreken van een verdenking in strijd met Unierecht zijn verkregen, in het kader van een belangenafweging met de ernst van de feiten die voor het eerst aan het licht zijn gekomen door de beoordeling van de bewijzen, wordt gerechtvaardigd?
- d) Subsidiair, vloeit uit het Unierecht, en in het bijzonder het doeltreffendheidsbeginsel, voort dat schendingen van het Unierecht bij het verkrijgen van bewijs in een nationale strafprocedure ook in geval van ernstige strafbare feiten niet geheel zonder gevolg mogen blijven en dus op zijn minst op het niveau van de beoordeling van het bewijs of bij de bepaling van de strafmaat ten gunste van de verdachte in aanmerking moeten worden genomen?

(¹) Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken (PB 2014, L 130, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy Katowice — Wschód w Katowicach (Polen) op 2 november 2022 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno — Handlowo — Usługowe A. / P. S.A.

(Zaak C-677/22)

(2023/C 35/38)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy Katowice — Wschód w Katowicach

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Przedsiębiorstwo Produkcyjno — Handlowo — Usługowe A.

Verwerende partij: P. S.A.

Prejudiciële vraag

Moet artikel 3, lid 5, van richtlijn 2011/7/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties (herschikking) (¹) aldus worden uitgelegd dat ondernemers slechts kunnen worden geacht uitdrukkelijk een betalingstermijn van meer dan 60 dagen te zijn overeengekomen wanneer de bedingen van de gesloten overeenkomst niet uitsluitend door een van de contractpartijen zijn vastgesteld?

(¹) PB 2011, L 48, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla Krakowa (Polen) op 3 november 2022 — Profi Credit Polska/G.N.

(Zaak C-678/22)

(2023/C 35/39)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy dla Krakowa — Podgórze w Krakowie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Profi Credit Polska S.A.

Verwerende partij: G.N.

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 10, lid 2, onder f), gelezen in samenhang met artikel 3, onder j), van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad⁽¹⁾, in de context van het beginsel van doeltreffendheid van het Unierecht en het doel van die richtlijn, en in het licht van artikel 3, leden 1 en 2, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een praktijk om in consumentenkredietovereenkomsten waarvan de inhoud niet het resultaat is van afzonderlijke onderhandelingen tussen een handelaar (kredietgever) en een consument (kredietnemer) clausules op te nemen waarin is bedongen dat rente wordt berekend niet alleen over het bedrag dat aan de consument is uitgekeerd, maar ook over de niet-rentekosten van het krediet (provisie of andere vergoedingen die geen onderdeel zijn van het aan de consument uitgekeerde kredietbedrag maar die deel uitmaken van het totale bedrag dat de consument bij de tenuitvoerlegging van de verbintenis uit de consumentenkredietovereenkomst moet betalen)?
- 2) Moet artikel 10, lid 2, onder f) en g), van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PB 2008, L 133, blz. 66), in de context van het beginsel van doeltreffendheid van het Unierecht en het doel van die richtlijn, en in het licht van artikel 5 van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PB 1993, L 95, blz. 29), aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een praktijk om in consumentenkredietovereenkomsten waarvan de inhoud niet het resultaat is van afzonderlijke onderhandelingen tussen een handelaar (kredietgever) en een consument (kredietnemer) clausules op te nemen waarin enkel de debetrentevoet wordt aangegeven en het vaste totaalbedrag van de gekapitaliseerde rente dat de consument bij de tenuitvoerlegging van de verbintenis uit die overeenkomst moet betalen, zonder dat de consument er tegelijkertijd uitdrukkelijk van op de hoogte wordt gesteld dat de grondslag voor de berekening van de gekapitaliseerde rente (uitgedrukt als een vast bedrag) een ander bedrag is dan het feitelijk aan de consument uitgekeerde kredietbedrag, namelijk de som van het aan de consument uitgekeerde kredietbedrag en de niet-rentekosten van het krediet (provisie of andere vergoedingen die geen onderdeel zijn van het aan de consument uitgekeerde kredietbedrag maar die deel uitmaken van het totale bedrag dat de consument bij de tenuitvoerlegging van de verbintenis uit de consumentenkredietovereenkomst moet betalen)?

⁽¹⁾ PB 2008, L 133 blz. 66.

⁽²⁾ PB 1993, L 95 blz. 29.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Upravni sud u Zagrebu (Kroatië) op
2 november 2022 — LM / Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za
drugostupanjski upravni postupak**

(Zaak C-682/22)

(2023/C 35/40)

Procestaal: Kroatisch

Verwijzende rechter

Upravni sud u Zagrebu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: LM

Verwerende partij: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Prejudiciële vraag

Moet artikel 26, lid 2, onder c), van de kaderovereenkomst tussen de regering van de Republiek Albanië en de Europese Commissie betreffende de regels voor samenwerking met betrekking tot de financiële bijstand van de Europese Gemeenschap aan de Republiek Albanië in het kader van de steunmaatregelen uit hoofde van het instrument voor pretoetredingssteun, ondertekend op 18 oktober 2007, aldus worden uitgelegd dat een lidstaat, in dit geval de Republiek Kroatië, niet gerechtigd is om inkomstenbelasting te heffen

over een bezoldiging die in 2016 is betaald aan een van zijn onderdanen, die als deskundige voor lange termijn in dienst was, voor taken die op het grondgebied van Albanië zijn verricht in het kader van een project waarvan de begunstigden de overheidsinstellingen van de Republiek Albanië zijn en dat door de Europese Unie wordt gefinancierd in het kader van het instrument voor pretoetredingssteun IPA 2013?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 4 november 2022 — Adusbef — Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari e.a. / Presidenza del Consiglio dei ministri e.a.

(Zaak C-683/22)

(2023/C 35/41)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Adusbef — Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari, AIPE — Associazione italiana pressure equipment, Confimi Industria Abruzzo — Associazione dell'industria manifatturiera e dell'impresa privata dell'Abruzzo

Verwerende partijen: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Infrastrutture e della Mobilità sostenibili, DIPE — Dipartimento programmazione e coordinamento della politica economica, Autorità di regolazione dei trasporti, Corte dei Conti, Avvocatura Generale dello Stato

Prejudiciële vragen

- 1) Staat het [Unie]recht eraan in de weg dat een nationale regeling aldus wordt uitgelegd dat de concessieverlenende instantie een procedure kan inleiden tot wijziging van een geldende concessie voor snelwegen, wat de betrokken entiteiten en de inhoud ervan betreft, of tot heronderhandeling van een dergelijke concessie, zonder te beoordelen of een openbare aanbesteding moet worden uitgeschreven en zich daarover uit te spreken?
- 2) Staat het [Unie]recht eraan in de weg dat een nationale regeling aldus wordt uitgelegd dat de concessieverlenende instantie een procedure kan inleiden tot wijziging van een geldende concessie voor snelwegen, wat de betrokken entiteiten en de inhoud ervan betreft, of tot heronderhandeling van een dergelijke concessie, zonder de betrouwbaarheid te beoordelen van een concessiehouder die ernstig is tekortgeschoten in de nakoming van zijn verplichtingen?
- 3) Eist het [Unie]recht in geval van aangetoonde schending van de regel van openbare aanbesteding en/of aangetoonde onbetrouwbaarheid van de houder van een concessie voor snelwegen dat de rechtsverhouding wordt beëindigd?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Oristano (Italië) op 9 november 2022 — S. G. / Unione di Comuni Alta Marmilla

(Zaak C-689/22)

(2023/C 35/42)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Oristano

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: S. G.

Verwerende partij: Unione di Comuni Alta Marmilla

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 31, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 7, lid 2, van richtlijn 2003/88/EG ⁽¹⁾, ook los van elkaar beschouwd, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan nationale bepalingen of praktijken — die zijn ingegeven door de naleving van beperkingen waaraan de overheidsfinanciën onderworpen zijn — op grond waarvan er aan overheidspersoneel, met inbegrip van leidinggevend personeel, bij de beëindiging van de dienstbetrekking in geen geval financiële vergoedingen mogen worden toegekend ter vervanging van verworven vakantie die niet is opgenomen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB 2003, L 299, blz. 9).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polen) op 10 november 2022 — I. sp. z o.o. / M. W.

(Zaak C-693/22)

(2023/C 35/43)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: I. sp. z o.o.

Verwerende partij: M. W.

Prejudiciële vraag

Moet artikel 5, lid 1, onder a), junctis artikel 6, lid 1, onder a), c) en e), en artikel 6, lid 3, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) ⁽¹⁾ (zoals gewijzigd) aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die in het kader van een procedure van gedwongen tenuitvoerlegging de verkoop toestaat van een databank in de zin van artikel 1, lid 2, van richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken ⁽²⁾ (zoals gewijzigd), welke databank bestaat uit persoonsgegevens wanneer de personen op wie die gegevens betrekking hebben niet met een dergelijke verkoop hebben ingestemd?

⁽¹⁾ PB 2016, L 119, blz. 1.

⁽²⁾ PB 1996, L 77, blz. 20.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Městský soud v Praze (Tsjechië) op 10 november 2022 — Fondee/Česká národní banka

(Zaak C-695/22)

(2023/C 35/44)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Městský soud v Praze

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Fondee a.s.

Verwerende partij: Česká národní banka

Prejudiciële vragen

1. Heeft een persoon die op grond van artikel 3, lid 1, van richtlijn 2014/65/EU ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van richtlijn 2002/92/EG en richtlijn 2011/61/EU (MiFID II) van de werkingssfeer van die richtlijn is uitgesloten en op grond van artikel 3, lid 3, van die richtlijn niet in aanmerking komt voor het vrij verrichten van diensten in de zin van artikel 34 daarvan, een recht van vrij verrichten van diensten overeenkomstig artikel 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, indien hij niet zelf beleggingsdiensten in het kader van het uniforme Europese paspoort verleent aan een in een andere lidstaat gevestigde cliënt, maar de ontvanger is van een beleggingsdienst van een buitenlandse entiteit die gebruikmaakt van het uniforme Europese paspoort, of eventueel anderszins betrokken is bij het verlenen van die dienst aan de eindcliënt (tussenpersoon van de dienstverlening)?
2. Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord: verzet het Unierecht, in het bijzonder artikel 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zich tegen een regeling die een beleggingstussenpersoon verbiedt orders van een cliënt door te geven aan een buitenlandse effectenhandelaar?

⁽¹⁾ PB 2014, L 173, blz. 349.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Apelativen sad Varna (Bulgarije) op 14 november 2022 — Strafzaak tegen TP en OF

(Zaak C-698/22)

(2023/C 35/45)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Apelativen sad Varna.

Partijen in de strafzaak

TP en OF

Prejudiciële vragen

- I. Kunnen stoffen die weliswaar niet in bijlage I bij verordening (EG) nr. 111/2005 ⁽¹⁾ van de Raad van 22 december 2004 zijn opgenomen, maar waarvan is gebleken dat zij zijn gebruikt voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen of psychotrope stoffen, voorwerp zijn van een strafbaar feit van illegaal vervoer over de staatsgrens in de zin van artikel 242, lid 3, NK (als materiaal), hoewel het nationale recht noch het toepasselijke Unierecht speciale invoerregelingen voor dergelijke stoffen kent? Artikel 242, lid 3, NK is een blanco norm en verwijst naar andere bijzondere bepalingen die uitdrukkelijk de invoer van drugsprecursoren regelen. Is de nationale regeling in artikel 242, lid 3, NK (die inhoudelijk overeenkomt met het bepaalde in artikel 354a, tweede volzin, NK) in dit verband verenigbaar met artikel 49 van het Handvest en artikel 7 EVRM, voor zover er geen rechtsregels voor de invoer van dergelijk materiaal bestaan die invulling zouden kunnen geven aan de strafrechtelijke blanco normen?
- II. Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord:
  - II.1. Wat wordt bedoeld met “is gebruikt bij de illegale vervaardiging van verdovende middelen of psychotrope stoffen” in de zin van artikel 2, onder b), van verordening (EG) nr. 111/2005 en moet hieronder het louter vermengen van stoffen ter vervaardiging van verdovende middelen of psychotrope stoffen worden begrepen of kan daaronder tevens worden begrepen dat de stoffen onderdeel zijn van chemische reacties ter synthese van verdovende middelen of psychotrope stoffen?

II.2. De stof alfa-fenylacetoacetamide (APAA) is bij gedelegeerde verordening (EU) 2020/1737 ⁽²⁾ van de Commissie van 14 juli 2020 tot wijziging van verordening (EG) nr. 273/2004 van het Europees Parlement en de Raad en verordening (EG) nr. 111/2005 van de Raad teneinde bepaalde drugsprecursoren op te nemen in de lijst van geregistreerde stoffen, aangemerkt als onmiddellijke precursor van amfetamine en opgenomen in categorie 1 van bijlage I bij verordening (EG) nr. 273/2004 en in de bijlage bij verordening (EG) nr. 111/2005. Kan APAA tot het moment van opname in de lijst worden beschouwd als een stof die of als materiaal dat wordt gebruikt bij de illegale vervaardiging van verdovende middelen of psychotrope stoffen en aan welke invoerregelingen was het bijgevolg onderworpen?

III. Kunnen activiteiten en gedragingen die verband houden met de financiering, het afspreken en de organisatie van de invoer van stoffen als bedoeld in artikel 2, onder a), van verordening nr. 111/2005 [alfa-fenylacetoacetonitril (APAAN) en piperonylmethylketon (PMK)], met inbegrip van de inhuur van andere natuurlijke of rechtspersonen die rechtstreeks de douaneaangifte verrichten en de douanedocumenten voor de invoer opstellen, respectievelijk worden aangemerkt als “intermediaire activiteiten”, “marktaandeelner” of “importeur” in de zin van artikel 2, onder e), f) en h), van verordening nr. 111/2005?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 111/2005 van de Raad van 22 december 2004 houdende voorschriften voor het toezicht op de handel tussen de Gemeenschap en derde landen in drugsprecursoren (PB 2005, L 22, blz. 1).

⁽²⁾ Gedelegeerde verordening (EU) 2020/1737 van de Commissie van 14 juli 2020 tot wijziging van verordening (EG) nr. 273/2004 van het Europees Parlement en de Raad en verordening (EG) nr. 111/2005 van de Raad teneinde bepaalde drugsprecursoren op te nemen in de lijst van geregistreerde stoffen (PB 2020, L 392, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 24 november 2022 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 14 september 2022 in zaak T-775/20, PB/Commissie

(Zaak C-721/22 P)

(2023/C 35/46)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Baquero Cruz, B. Araujo Arce, J. Estrada de Solà, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: PB, Raad van de Europese Unie

Conclusies

- vernietiging van het eerste en het derde punt van het dictum van het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 14 september 2022 in zaak T-775/20;
- terugverwijzing van de zaak naar het Gerecht voor een uitspraak ten gronde over het beroep tot nietigverklaring, en
- verwijzing van PB in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de Commissie een middel in hogere voorziening aan dat is ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting.

De Commissie betwist de conclusie van het Gerecht in punt 65 van het bestreden arrest, gebaseerd op de redenering in de punten 51 tot en met 64, dat verordening nr. 2988/95 ⁽¹⁾ “dus op zichzelf niet de relevante juridische basis kan vormen voor de vaststelling van bestuurlijke maatregelen met het oog op de terugvordering van ten onrechte ontvangen bedragen”.

Het Gerecht geeft blijk van een onjuiste rechtsopvatting omdat de artikelen 4 en 7 van verordening nr. 2988/95 een autonome en voldoende nauwkeurige grondslag bieden voor de vaststelling van bestuurlijke maatregelen tot terugvordering, die geen sanctie vormen.

In punt 69 van het bestreden arrest is het Gerecht tot de slotsom gekomen dat op grond van een gezamenlijke toepassing van artikel 103 van het Financieel Reglement van 2002 en de artikelen 4 en 7 van verordening nr. 2988/95 geen maatregel kon worden vastgesteld jegens verzoeker in eerste aanleg, aangezien hij niet de directe begunstigde van de betalingen was.

Volgens de Commissie geeft het Gerecht blijk van een onjuiste rechtsopvatting omdat artikel 7 van verordening nr. 2988/95, juncto artikel 4 van die verordening en artikel 103 van het Financieel Reglement van 2002, voldoende duidelijk en nauwkeurig is om terugvordering bij verzoeker in eerste aanleg mogelijk te maken, zelfs al was hij niet de directe begunstigde van de betrokken betalingen.

(¹) Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB 1995, L 312, blz. 1).

**Verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag ingediend op 30 november 2022 — Ntinios
Ramon tegen Europese Commissie**

(Zaak C-742/22 SA)

(2023/C 35/47)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Ntinios Ramon (vertegenwoordigers: Achilleas Dimitriadis, Charalampos Pogiatis en Alexandros Dimitriadis, advocaten, Pavlos Eleftheriadis, barrister)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de opheffing van de immuniteit van de Europese Commissie overeenkomstig artikel 1 van Protocol nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Commissie gelasten en — onder voorbehoud van opheffing van die immuniteit — de betekening en de tenuitvoerlegging toestaan van het door de Eparchiako Dikastirio Ammochostou (arrondissementsrechtbank te Famagusta, Cyprus) op 23 juni 2022 tegen de Europese Commissie gewezen tussenvonnis van beslaglegging onder derden betreffende de vorderingen van Ramon op de Republiek Turkije voor een bedrag van 622 114,52 euro, dat het Europees Hof voor de rechten van de mens (EHRM) in 2010 aan verzoeker heeft toegekend wegens schending van zijn rechten door de illegale bezetting van zijn eigendom door de Turkse autoriteiten;
- alle maatregelen gelasten die het Hof in de omstandigheden van de zaak rechtvaardig en billijk acht;
- de Commissie verwijzen in de kosten, vermeerderd met btw.

Middelen en voornaamste argumenten

De Republiek Turkije heeft bepaalde zekere, opeisbare en liquide vorderingen op de Europese Unie op basis van de volgende financieringsovereenkomsten tussen de EU en Turkije:

- (a) *Financieringsovereenkomst 2018 “Jaarlijks actieprogramma voor Turkije — 2018” van 6 november 2019, voor een bedrag van 98,4 miljoen euro;*
- (b) *Financieringsovereenkomst 2019 “Jaarlijks actieprogramma voor Turkije — 2019”, van 4 juni 2020, tot 157,7 miljoen euro;*
- (c) *Financieringsovereenkomst 2020 “Jaarlijks actieprogramma voor Turkije — 2019” van 26 maart 2021, tot 122 miljoen euro.*

Het doel van de pretoetredingssteun van de Europese Unie is onder meer Turkije te steunen bij het doorvoeren van hervormingen die het land dichterbij het Europese acquis brengen, met inbegrip van de eerbiediging van de rechtsstaat en de bescherming van de mensenrechten.

Het door verzoeker gevraagde derdenbeslag betreft de tenuitvoerlegging van een arrest van het Europees Hof voor de rechten van de mens van 26 oktober 2010 in de zaak Ramon/Republiek Turkije (EC:ECHR:2010:1026JUD 002909295) en is een maatregel ter bevordering, bescherming en eerbiediging van de mensenrechten.

Het derdenbeslag op de door de EU aan Turkije verleende kredieten, tot het bedrag dat de Republiek Turkije aan de heer Ramon verschuldigd is, zal de goede werking van de Europese Unie niet belemmeren en haar onafhankelijkheid niet beperken. Integendeel, zij zal bijdragen tot de verwezenlijking van een van de belangrijkste doelstellingen van de aan Turkije verleende pretoetredingssteun, namelijk de eerbiediging van de rechtsstaat en de bescherming van de mensenrechten door de kandidaat-lidstaat.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — PKK/ Raad

(Gevoegde zaken T-316/14 RENV en T-148/19) ⁽¹⁾

(“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen tegen de PKK in het kader van de strijd tegen het terrorisme – Bevriezing van tegoeden – Gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB – Toepasbaarheid op gewapende conflicten – Terroristische groepering – Feitelijke grondslag van de besluiten tot bevriezing van tegoeden – Beslissing die door een bevoegde instantie is genomen – Instantie van een derde staat – Heroverweging – Evenredigheid – Motiveringsplicht – Rechten van de verdediging – Recht op effectieve rechterlijke bescherming – Aanpassing van het verzoekschrift”)

(2023/C 35/48)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Kurdistan Workers' Party (PKK) (vertegenwoordigers: A. van Eik en T. Buruma, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: S. Van Overmeire en B. Driessen, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij in zaak T-316/14 RENV: Europese Commissie (vertegenwoordigers: T. Ramopoulos, J. Norris, J. Roberti di Sarsina en R. Tricot, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij in hogere voorziening: Franse Republiek (vertegenwoordigers: A.-L. Desjonquères, B. Fodda en J.-L. Carré, gemachtigden), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: M. Bulterman en J. Langer, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep in zaak T-316/14 RENV, dat is gebaseerd op artikel 263 VWEU, vordert verzoekster nietigverklaring van:

- uitvoeringsverordening (EU) nr. 125/2014 van de Raad van 10 februari 2014 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening (EU) nr. 714/2013 (PB 2014, L 40, blz. 9);
- uitvoeringsverordening (EU) nr. 790/2014 van de Raad van 22 juli 2014 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening nr. 125/2014 (PB 2014, L 217, blz. 1);
- besluit (GBVB) 2015/521 van de Raad van 26 maart 2015 inzake de actualisering en wijziging van de lijst van personen, groepen en entiteiten bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en tot intrekking van besluit 2014/483/GBVB (PB 2015, L 82, blz. 107);
- uitvoeringsverordening (EU) 2015/513 van de Raad van 26 maart 2015 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening nr. 790/2014 (PB 2015, L 82, blz. 1);
- besluit (GBVB) 2015/1334 van de Raad van 31 juli 2015 inzake de actualisering van de lijst van personen, groepen en entiteiten bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en tot intrekking van besluit 2015/521 (PB 2015, L 206, blz. 61);

- uitvoeringsverordening (EU) 2015/1325 van de Raad van 31 juli 2015 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening 2015/513 (PB 2015, L 206, blz. 12);
- uitvoeringsverordening (EU) 2015/2425 van de Raad van 21 december 2015 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening 2015/1325 (PB 2015, L 334, blz. 1);
- uitvoeringsverordening (EU) 2016/1127 van de Raad van 12 juli 2016 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening 2015/2425 (PB 2016, L 188, blz. 1);
- uitvoeringsverordening (EU) 2017/150 van de Raad van 27 januari 2017 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening 2016/1127 (PB 2017, L 23, blz. 3);
- besluit (GBVB) 2017/1426 van de Raad van 4 augustus 2017 inzake de actualisering van de lijst van personen, groepen en entiteiten bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en tot intrekking van besluit (GBVB) 2017/154 (PB 2017, L 204, blz. 95);
- uitvoeringsverordening (EU) 2017/1420 van de Raad van 4 augustus 2017 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme en tot intrekking van uitvoeringsverordening 2017/150 (PB 2017, L 204, blz. 3), voor zover die handelingen haar betreffen.

Met haar beroep in zaak T-148/19, dat eveneens op artikel 263 VWEU is gebaseerd, vordert verzoekster nietigverklaring van:

- besluit (GBVB) 2019/25 van de Raad van 8 januari 2019 tot wijziging en actualisering van de lijst van personen, groepen en entiteiten bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en tot intrekking van besluit (GBVB) 2018/1084 (PB 2019, L 6, blz. 6);
- besluit (GBVB) 2019/1341 van de Raad van 8 augustus 2019 inzake de actualisering van de lijst van personen, groepen en entiteiten bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en tot intrekking van besluit 2019/25 (PB 2019, L 209, blz. 15);
- uitvoeringsverordening (EU) 2019/1337 van de Raad van 8 augustus 2019 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening (EU) 2019/24 (PB 2019, L 209, blz. 1);
- uitvoeringsverordening (EU) 2020/19 van de Raad van 13 januari 2020 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening 2019/1337 (PB 2020, L 188, blz. 1);
- besluit (GBVB) 2020/1132 van de Raad van 30 juli 2020 inzake de actualisering van de lijst van personen, groepen en entiteiten bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en tot intrekking van besluit (GBVB) 2020/20 (PB 2020, L 247, blz. 18);

- uitvoeringsverordening (EU) 2020/1128 van de Raad van 30 juli 2020 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening 2020/19 (PB 2020, L 247, blz. 1), voor zover die handelingen haar betreffen.

Dictum

- 1) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 125/2014 van de Raad van 10 februari 2014 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening (EU) nr. 714/2013, en uitvoeringsverordening (EU) nr. 790/2014 van de Raad van 22 juli 2014 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening nr. 125/2014, worden nietig verklaard voor zover zij Kurdistan Workers' Party (PKK) betreffen.
- 2) Het beroep in zaak T-316/14 RENV wordt verworpen voor het overige.
- 3) Het beroep in zaak T-148/19 wordt verworpen.
- 4) De PKK en de Raad van de Europese Unie dragen elk hun eigen kosten in verband met de zaken T-316/14, C-46/19 P, T-316/14 RENV en T-148/19.
- 5) De Europese Commissie, de Franse Republiek en het Koninkrijk der Nederlanden dragen elk hun eigen kosten.

(¹) PB C 245 van 28.7.2014.

Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Trasta Komerbanka e.a./ECB

(Zaak T-698/16) (¹)

(“Economisch en monetair beleid – Prudentieel toezicht op kredietinstellingen – Specifieke toezichthoudende taken van de ECB – Besluit tot intrekking van de vergunning van een kredietinstelling – Overlijden van een verzoekende partij – Gedeeltelijke afdoening zonder beslissing – Bevoegdheid van de nationale autoriteiten van de deelnemende lidstaten en van de ECB binnen het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme – Gelijke behandeling – Evenredigheid – Gewettigd vertrouwen – Rechtszekerheid – Misbruik van bevoegdheid – Rechten van de verdediging – Motiveringsplicht”)

(2023/C 35/49)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Trasta Komerbanka AS (Riga, Letland) en de zes andere verzoekende partijen waarvan de namen vermeld staan in bijlage bij het arrest (vertegenwoordiger: O. Behrends, advocaat)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: E. Koupepidou, C. Hernández Saseta en A. Witte, gemachtigden, bijgestaan door B. Schneider, advocaat)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Republiek Letland (vertegenwoordigers: K. Pommere en J. Davidoviča, gemachtigden), Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Di Bucci en A. Steiblytė, gemachtigden)

Voorwerp

Met hun beroep krachtens artikel 263 VWEU vorderen de verzoekende partijen nietigverklaring van besluit ECB/SSM/2016 — 529900WIP0INFDAWTJ81/2 WOANCA-2016-0005 van de ECB van 11 juli 2016 tot intrekking van de vergunning van Trasta Komerbanka voor toegang tot de werkzaamheden van kredietinstelling.

Dictum

- 1) Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist voor zover het is ingesteld door Igors Buimisters.
- 2) Het beroep wordt verworpen.
- 3) Trasta Komerbanka AS en de andere verzoekende partijen, waarvan de namen vermeld staan in de bijlage, met uitzondering van Igors Buimisters, worden verwezen in de kosten.
- 4) Igors Buimisters wordt verwezen in zijn eigen kosten.
- 5) De Europese Commissie en de Republiek Letland dragen elk hun eigen kosten.

(¹) PB C 441 van 28.11.2016.

Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Oostenrijk / Commissie**(Zaak T-101/18) (¹)**

(“Staatssteun – Nucleaire industrie – Steun die Hongarije voornemens is te verlenen voor de ontwikkeling van twee nieuwe kernreactoren op de site van de kerncentrale van Paks – Besluit waarbij de steun verenigbaar wordt verklaard met de interne markt mits bepaalde verplichtingen worden nagekomen – Artikel 107, lid 3, onder c) – Verenigbaarheid van de steun met andere bepalingen van het Unierecht dan die inzake staatssteun – Onlosmakelijk verband – Bevordering van kernenergie – Artikel 192, eerste alinea, van het Euratom-Verdrag – Beginsel van bescherming van het milieu, beginsel dat de vervuiler betaalt, voorzorgsbeginsel en duurzaamheidsbeginsel – Bepalen van de betrokken economische bedrijvigheid – Marktfalen – Verstoring van de mededinging – Evenredigheid van de steun – Noodzaak van overheidsmaatregelen – Bepalen van de steunelementen – Procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten – Motiveringsplicht”)

(2023/C 35/50)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Oostenrijk (vertegenwoordigers: J. Schmoll, F. Koppensteiner, M. Klamert en T. Ziniel, gemachtigden, bijgestaan door H. Kirstoferitsch, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Blanck, K. Hermann en P. Němečková, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verzoekende partij: Groot Hertogdom Luxemburg (vertegenwoordigers: A. Germeaux en T. Schell, gemachtigden, bijgestaan door P. Kinsch, advocaat)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, J. Pavliš en L. Halajová, gemachtigden), Franse Republiek (vertegenwoordigers: E. de Moustier en P. Dodeller, gemachtigden), Hongarije (vertegenwoordigers: M. Fehér, gemachtigde, bijgestaan door P. Nagy, N. Grácia Malfeito, B. Karsai, advocaten en C. Bellamy, KC), republiek Polen (vertegenwoordiger: B. Majczyna, gemachtigde), Slowaakse Republiek (vertegenwoordiger: S. Ondrášiková, gemachtigde), Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: F. Shibli, L. Baxter en S. McCrory, gemachtigden, bijgestaan door T. Johnston, barrister)

Voorwerp

1 Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU verzoekt de Republiek Oostenrijk om nietigverklaring van besluit (EU) 2017/2112 van de Commissie van 6 maart 2017 betreffende de maatregel/steunregeling/staatssteun SA.38454 — 2015/C (ex 2015/N) die Hongarije van plan is ten uitvoer te leggen ter ondersteuning van de ontwikkeling van twee nieuwe kernreactoren in de kerncentrale Paks II (PB 2017, L 317, blz. 45).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Republiek Oostenrijk draagt haar eigen kosten en die van de Europese Commissie.
- 3) De Tsjechische Republiek, de Franse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, Hongarije, de Republiek Polen, de Slowaakse Republiek en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland dragen elk hun eigen kosten.

(¹) PB C 152 van 30.4.2018.

Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — PNB Banka / ECB

(Zaak T-275/19) (¹)

(“Economisch en monetair beleid – Prudentieel toezicht op kredietinstellingen – Bevoegdheden van de ECB – Onderzoeksbevoegdheden – Inspecties ter plaatse – Artikel 12 van verordening (EU) nr. 1024/2013 – Besluit van de ECB om een inspectie te verrichten in de ruimten van een minder belangrijke kredietinstelling – Beroep tot nietigverklaring – Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld – Ontvankelijkheid – Bevoegdheid van de ECB – Motiveringsplicht – Elementen die een inspectie rechtvaardigen – Artikel 106 van het Reglement voor de procesvoering – Niet-gemotiveerd verzoek om een pleitzitting”)

(2023/C 35/51)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: PNB Banka (Riga, Letland) (vertegenwoordiger: O. Behrends, advocaat)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: C. Hernández Saseto, F. Bonnard en V. Hümpfner, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis en A. Steiblytė, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster nietigverklaring van het bij brief van 14 februari 2019 ter kennis gebrachte besluit van de Europese Centrale Bank (ECB) om een inspectie ter plaatse in haar bedrijfsruimten te verrichten.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) PNB Banka AS draagt haar eigen kosten en die van de Europese Centrale Bank (ECB).
- 3) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 213 van 24.6.2019.

Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — PNB Banka / ECB(Zaak T-301/19) ⁽¹⁾

(“Economisch en monetair beleid – Prudentieel toezicht op kredietinstellingen – Artikel 6, lid 5, onder b), van verordening (EU) nr. 1024/2013 – Noodzaak van rechtstreeks toezicht door de ECB op een minder belangrijke kredietinstelling – Verzoek van de nationale bevoegde autoriteit – Artikel 68, lid 5, van verordening (EU) nr. 468/2014 – Besluit van de ECB betreffende de indeling van PNB Banka als een belangrijke entiteit die onder haar rechtstreekse prudentiële toezicht staat – Motiveringsplicht – Evenredigheid – Rechten van de verdediging – Toegang tot het administratieve dossier – Rapport als bedoeld in artikel 68, lid 3, van verordening nr. 468/2014 – Artikel 106 van het Reglement voor de procesvoering – Niet-gemotiveerd verzoek om een pleitzitting”)

(2023/C 35/52)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: PNB Banka AS (Riga, Letland) (vertegenwoordiger: O. Behrends, advocaat)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: C. Hernández Saseta, F. Bonnard en D. Segoin, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster nietigverklaring van het bij brief van 1 maart 2019 ter kennis gebrachte besluit van de Europese Centrale Bank (ECB), waarbij zij wordt ingedeeld als minder belangrijke entiteit die onder het rechtstreekse prudentiële toezicht van de ECB staat.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) PNB Banka AS draagt haar eigen kosten en die van de Europese Centrale Bank (ECB).

⁽¹⁾ PB C 246 van 22.7.2019.

Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — PNB Banka / ECB(Zaak T-330/19) ⁽¹⁾

(“Economisch en monetair beleid – Prudentieel toezicht op kredietinstellingen – Artikel 22 van richtlijn 2013/36/EU – Verzet van de ECB tegen de verwerving van gekwalificeerde deelnemingen in een kredietinstelling – Begintijdstip van de beoordelingsperiode – Interventie van de ECB in de eerste fase van de procedure – Criteria betreffende de financiële stabiliteit van de kandidaat-verwerver en naleving van prudentiële vereisten – Bestaan van een redelijke grond om zich te verzetten tegen de verwerving op basis van een of meerdere beoordelingscriteria – Artikel 106 van het Reglement voor de procesvoering – Niet-gemotiveerd verzoek om een pleitzitting”)

(2023/C 35/53)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: PNB Banka AS (Riga, Letland) (vertegenwoordiger: O. Behrends, advocaat)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: C. Hernández Saseta, F. Bonnard en V. Hümpfner, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis en A. Steiblytė, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster nietigverklaring van het bij brief van 21 maart 2019 ter kennis gebrachte besluit, waarbij de Europese Centrale Bank (ECB) heeft besloten zich te verzetten tegen de verwerving van gekwalificeerde deelnemingen in B.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) PNB Banka AS draagt haar eigen kosten en die van de Europese Centrale Bank (ECB).
- 3) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 270 van 12.8.2019.

Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — PNB Banka / ECB

(Zaak T-230/20) (¹)

(“Economisch en monetair beleid – Prudentieel toezicht op kredietinstellingen – Verordening (EU) nr. 1024/2013 – Aan de ECB opgedragen specifieke toezichttaken – Besluit tot intrekking van de vergunning van de kredietinstelling PNB Banka – Voorstel van de nationale bevoegde autoriteit tot intrekking van de vergunning – Besluit inzake de insolventie van PNB Banka – Redelijke termijn – Motiveringsplicht – Evenredigheid”)

(2023/C 35/54)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: PNB Banka (Riga, Letland) (vertegenwoordiger: O. Behrends, advocaat)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: C. Hernández Saseto, F. Bonnard en V. Hümpfner, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Republiek Letland (vertegenwoordigers: K. Pommere, J. Davidoviča en E. Bārdiņš, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster nietigverklaring van het besluit van de Europese Centrale Bank (ECB) van 17 februari 2020, ECB-SSM-220-LVPNB-1, WHD-2019-0016 tot intrekking van haar vergunning als kredietinstelling.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) PNB Banka AS draagt haar eigen kosten en die van de Europese Centrale Bank (ECB), daaronder begrepen de kosten van het kort geding.

3) De Republiek Letland draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 209 van 22.6.2020.

**Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — Westfälische Drahtindustrie e.a./Commissie
(Zaak T-275/20) (¹)**

(“Beroep tot nietigverklaring en schadevergoeding – Mededinging – Mededingingsregelingen – Europese markt van spanstaal – Besluit waarbij een inbreuk op artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst wordt vastgesteld – Opschorting van de verplichting om een bankgarantie te stellen – Spreiding van voorlopige betalingen – Arrest waarbij het besluit gedeeltelijk nietig wordt verklaard en een geldboete wordt vastgesteld voor hetzelfde bedrag als de oorspronkelijk opgelegde boete – Verrekening van voorlopige betalingen – Vertragsrente – Artikel 266, eerste alinea, VWEU – Ongerechtvaardigde verrijking – Voldoende gekwalificeerde schending van een rechtsregel die particulieren rechten toekent – Terugvordering van het onverschuldigd betaalde – Geen rechtsgrondslag – Onrechtmatigheid”)

(2023/C 35/55)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Duitsland), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Duitsland) (vertegenwoordigers: O. Duys en N. Tkatchenko, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Rossi en L. Mantl, gemachtigden)

Voorwerp

Met hun beroep vorderen verzoeksters primair, ten eerste, nietigverklaring op grond van artikel 263 VWEU van de brief van de Europese Commissie van 2 maart 2020 waarbij zij hen heeft aangemaand tot betaling van een bedrag van 12 236 931,69 EUR, dat volgens de Commissie overeenkomt met het resterende saldo van de hun op 30 september 2010 opgelegde geldboete; ten tweede, vaststelling dat de geldboete op 17 oktober 2019 volledig was betaald met de overdracht van 18 149 636,24 EUR, en, ten derde, veroordeling van de Commissie tot betaling aan WDI van een bedrag van 1 633 085,17 EUR, vermeerderd met rente vanaf laatstgenoemde datum, wegens ongerechtvaardigde verrijking van die instelling. Verzoeksters vorderen subsidiair, op grond van artikel 268 VWEU, veroordeling van de Commissie tot betaling aan hen van het bedrag van 12 236 931,69 EUR dat de Commissie bij WDI heeft ingevorderd, alsmede van het bedrag van 1 633 085,17 EUR dat deze instelling te veel heeft ontvangen, vermeerderd met rente vanaf 17 oktober 2019 tot de volledige terugbetaling van het verschuldigde bedrag.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG en Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG worden verwezen in de kosten.

(¹) PB C 247 van 27.7.2020.

Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — Litouwen/Commissie(Zaak T-537/20) ⁽¹⁾

[“ELGF en Elfpo – Van financiering uitgesloten uitgaven – Uitgaven door Litouwen – Steun wegens vervroegde uittreding – Artikel 52, lid 2, van verordening (EU) nr. 1306/2013 – Artikel 34, lid 6, en artikel 35, lid 1, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 908/2014”]

(2023/C 35/56)

Procestaal: Litouws

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Litouwen (vertegenwoordigers: R. Dzikovič en K. Dieninis, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Aquilina, J. Jokubauskaitė en M. Kaduczak, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert de Republiek Litouwen nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (EU) 2020/859 van de Commissie van 16 juni 2020 tot onttrekking aan financiering door de Europese Unie van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) (PB 2020, L 195, blz. 59), voor zover haar daarbij een forfaitaire financiële correctie van 5 % is opgelegd en aldus een bedrag van 2 186 447,97 EUR is uitgesloten van de financiering die werd betaald als steunmaatregel inzake vervroegde uittreding voor de periode van 16 oktober 2013 tot en met 30 juni 2018.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Republiek Litouwen wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 359 van 26.10.2020.

Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — CCPL e.a./Commissie(Zaak T-130/21) ⁽¹⁾

(“Mededinging – Mededingingsregelingen – Voedingsverpakkingen voor de detailhandel – Besluit waarbij het bedrag van een geldboete wordt gewijzigd – Wijze van berekening van de geldboete – Toerekenbaarheid van het inbreukmakende gedrag – Richtsnoeren van 2006 voor de berekening van geldboeten – Bovengrens van de geldboete – Evenredigheid – Gelijke behandeling – Draagkracht”)

(2023/C 35/57)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partijen: CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio Emilia, Italië), Coopbox Group SpA (Bibbiano, Italië), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slowakije) (vertegenwoordigers: E. Cucchiara en E. Rocchi, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Rossi en T. Baumé, gemachtigden)

Voorwerp

Met hun beroep krachtens artikel 263 VWEU vorderen verzoeksters nietigverklaring van besluit C(2020) 8940 final van de Commissie van 17 december 2020 tot wijziging van het bedrag van de geldboeten die zijn opgelegd bij besluit C(2015) 4336 final van de Commissie van 24 juni 2015 inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-overeenkomst (zaak AT.39563 — Voedingsverpakkingen voor de detailhandel).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox Group SpA en Coopbox Eastern s.r.o. worden verwezen in hun eigen kosten en in die van de Europese Commissie, met inbegrip van de kosten van de procedure in kort geding.

(¹) PB C 148 van 26.4.2021.

Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Italië/Commissie

(Zaak T-221/21) (¹)

[“ELGF en Elfpo – Van financiering uitgesloten uitgaven – Stelsel van areaalsteun – Financiële correcties – Begrip “blijvend grasland” – Artikel 4, lid 1, onder h), van verordening (EU) nr. 1307/2013 – Artikel 5, lid 3, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 499/2014”]

(2023/C 35/58)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door C. Gerardis, G. Rocchitta en E. Feola, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Rossi, J. Aquilina en F. Moro, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert de Italiaanse Republiek nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (EU) 2021/261 van de Commissie van 17 februari 2021 tot onttrekking aan financiering door de Europese Unie van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) (PB 2021, L 59, blz. 10), voor zover het bepaalde door haar verrichte uitgaven betreft.

Dictum

- 1) Het uitvoeringsbesluit (EU) 2021/261 van de Commissie van 17 februari 2021 tot onttrekking aan financiering door de Europese Unie van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) wordt nietig verklaard voor zover daarbij aan de Italiaanse Republiek, wat in Italië verleende areaalsteun betreft, een forfaitaire correctie van 2 % word opgelegd, ten belope van 67 368 272,99 EUR voor het claimjaar 2017.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Italiaanse Republiek en de Europese Commissie dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 228 van 14.6.2021.

Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — KN/Parlement(Zaak T-401/21) ⁽¹⁾

(“Institutioneel recht – Lid van het EESC – Kwijtingsprocedure voor de uitvoering van de begroting van het EESC voor het begrotingsjaar 2019 – Resolutie van het Parlement waarbij verzoeker wordt beticht van psychologische intimidatie – Beroep tot nietigverklaring – Niet voor beroep vatbare handeling – Niet-ontvankelijkheid – Beroep tot schadevergoeding – Bescherming van persoonsgegevens – Vermoeden van onschuld – Vertrouwelijkheidsplicht – Beginsel van behoorlijk bestuur – Evenredigheid – Voldoende gekwalificeerde schending van een rechtsregel die aan particulieren rechten toekent”)

(2023/C 35/59)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: KN (vertegenwoordigers: M. Casado García-Hirschfeld en M. Aboudi, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: R. Crowe, C. Burgos en M. Allik, gemachtigden)

Voorwerp

Met zijn beroep verzoekt verzoeker, ten eerste, op grond van artikel 263 VWEU, om nietigverklaring van besluit (EU, Euratom) 2021/1552 van het Europees Parlement van 28 april 2021 over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2019, afdeling VI — Europees Economisch en Sociaal Comité (PB 2021, L 340, blz. 140) en van resolutie (EU) 2021/1553 van het Europees Parlement van 29 april 2021 met de opmerkingen die een integrerend deel uitmaken van het besluit over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2019, afdeling VI — Europees Economisch en Sociaal Comité (PB 2021, L 340, blz. 141), en ten tweede, op grond van artikel 268 VWEU, om vergoeding van de schade die hij ten gevolge van de bestreden handelingen zou hebben geleden.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) KN wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 338 van 23.8.2021.

Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — Neoperl/EUIPO (Weergave van een cilindrisch sanitair inzetstuk)(Zaak T-487/21) ⁽¹⁾

(“Uniemerik – Aanvraag voor een Uniemerik dat een cilindrisch sanitair inzetstuk weergeeft – Tactiel positiemerik – Absolute weigeringsgronden – Werkingssfeer van de wet – Ambtshalve onderzoek – Onderzoek van het onderscheidend vermogen door de kamer van beroep – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001] – Teken dat geen Uniemerik kan vormen – Geen nauwkeurige en volledige grafische voorstelling van de door het teken opgeroepen tactiele indruk – Artikel 4 en artikel 7, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2007 [thans artikel 4 en artikel 7, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001]”)

(2023/C 35/60)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Neoperl AG (Reinach, Zwitserland) (vertegenwoordiger: U. Kaufmann, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: T. Klee en D. Hanf, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 3 juni 2021 (zaak R 2327/2019-5).

Dictum

- 1) De beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 3 juni 2021 (zaak R 2327/2019-5) wordt vernietigd.
- 2) Het EUIPO wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 391 van 27.9.2021

Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — Zeta Farmaceutici/ EUIPO — Specchiasol (EUPHYTOS)

(Zaak T-515/21) (¹)

[“Uniemeerk – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmeerk EUPHYTOS – Eerder Uniebeeldmeerk EuPhidra – Bewijs van normaal gebruik van het oudere meerk – Artikel 56, lid 2, en artikel 43, lid 2, van verordening (EG) nr. 40/94 [thans artikel 64, lid 2, en artikel 47, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001] – Relevante periode – Voorlegging van bewijzen voor het eerst voor de kamer van beroep – Beoordelingsbevoegdheid van de kamer van beroep – Kwalificatie van nieuwe of aanvullende bewijzen – Artikel 95, lid 2, van verordening 2017/1001 – Artikel 27, lid 4, van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625”]

(2023/C 35/61)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Zeta Farmaceutici SpA (Vicenza, Italië) (vertegenwoordigers: F. Celluprica, F. Fischetti en F. De Bono, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: S. Scardocchia, J. Crespo Carrillo en D. Hanf, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Specchiasol Srl (Bussolengo, Italië)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging en herziening van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 10 juni 2021 (zaak R 2094/2019-1).

Dictum

- 1) De beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 10 juni 2021 (zaak R 2094/2019-1) wordt vernietigd.

- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Het EUIPO wordt verwezen in zijn eigen kosten en in die van Zeta Farmaceutici SpA.

⁽¹⁾ PB C 422 van 18.10.2021.

**Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO —
ESSAtech (Accessoire voor een draadloze afstandsbediening)**

(Zaak T-612/21) ⁽¹⁾

[“Gemeenschapsmodel – Nietigheidsprocedure – Ingeschreven gemeenschapsmodel dat een accessoire voor een draadloze afstandsbediening weergeeft – Nietigheidsgrond – Uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel die uitsluitend door de technische functie van dat voortbrengsel worden bepaald – Artikel 8, lid 1, en artikel 25, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 6/2002 – Feiten of bewijzen die voor het eerst bij de kamer van beroep worden aangedragen – Artikel 63, lid 2, van verordening nr. 6/2002 – Motiveringsplicht – Artikel 41, lid 1, en lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten”]

(2023/C 35/62)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c. (Sosnowiec, Polen) (vertegenwoordiger: M. Oleksyn, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Chylińska et J. Ivanauskas, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: ESSAtech (Přistoupim, Tsjechië)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 14 juli 2021 (zaak R 1072/20203)

Dictum

- 1) De beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 14 juli 2021 (zaak R 1072/20203) wordt vernietigd.
- 2) Het EUIPO wordt verwezen in de kosten van de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO en van de procedure voor het Gerecht.

⁽¹⁾ PB C 502 van 13.12.2021.

Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — Puma/EUIPO

(Zaak T-623/21) ⁽¹⁾

[“Uniemeerk – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniewoordmerk Puma – Ouder Uniebeeldmerk PUMA – Relatieve weigeringsgronden – Afbreuk aan de reputatie – Artikel 8, lid 5, van verordening (EU) 2017/1001”]

(2023/C 35/63)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Puma SE (Herzogenaurach, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Schunke en P. Trieb, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J. Schäfer, D. Stoyanova-Valchanova en E. Markakis, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Vaillant GmbH (Reimscheid, Duitsland) (vertegenwoordiger: S. Abrar, advocaat)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 8 juli 2021 (zaak R 1875/2019-1).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Puma SE wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 471 van 22.11.2021.

Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Mendes/ EUIPO — Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL)

(Zaak T-678/21) (¹)

[“Uniemerk – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmerk VSL3TOTAL – Eerder Uniewoordmerk VSL#3 – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Overeenstemming van tekens – Soortgelijke waren – Artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 53, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 60, lid 1, onder d), van verordening (EU) nr. 2017/1001]”]

(2023/C 35/64)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Mendes SA (Lugano, Zwitserland) (vertegenwoordiger: M. Cavattoni, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: T. Frydendahl, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Actial Farmaceutica Srl (Rome, Italië) (vertegenwoordigers: M. Mostardini, F. Mellucci en F. Rombolà, advocaten)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 17 augustus 2021 (zaak R 1568/2020-2).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Mendes SA wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 502 van 13.12.2021.

Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — Allessa/EUIPO — Dumerth (CASSELLAPARK)**(Zaak T-701/21) ⁽¹⁾** **(“Uniemerk – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmerk CASSELLAPARK – Absolute weigeringsgronden – Onderscheidend vermogen – Geen beschrijvend karakter – Geen merk dat het publiek kan misleiden – Artikel 7, lid 1, onder b), c), en g), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b), c), en g), van verordening (EU) 2017/1001] – Motiveringsplicht – Artikel 94 van verordening 2017/1001”)**

(2023/C 35/65)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Allessa GmbH (Frankfurt-am-Main, Duitsland) (vertegenwoordigers: S. Fröhlich, M. Hartmann en H. Lerchl, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: E. Nicolás Gómez en D. Hanf, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Carim Dumerth (Frankfurt-am-Main, Duitsland) (vertegenwoordigers: T. Wieland et C. Corbet, advocaten)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 11 augustus 2021 (zaak R 1043/2020-5).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Allessa GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 2 van 3.1.2022.

Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — Bora Creations/EUIPO (essence)**(Zaak T-738/21) ⁽¹⁾** **[“Uniemerk – Nietigheidsprocedure – Uniebeeldmerk essence – Absolute weigeringsgronden – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001”]**

(2023/C 35/66)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Bora Creations, SL (Andratx, Spanje) (vertegenwoordigers: R. Lange en M. Ebner, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Eberl en E. Markakis, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 21 september 2021 (zaak R 693/2021-4).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Bora Creations, SL, wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 37 van 24.1.2022.

Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — Borussia VfL 1900 Mönchengladbach/ EUIPO — Neng (Fohlenelf)

(Zaak T-747/21) (¹)

[“Uniemerk – Procedure tot vervallenverklaring – Uniewoordmerk Fohlenelf – Normaal gebruik van het merk – Artikel 58, lid 1, onder a), artikel 94, lid 1, en artikel 97, lid 1, onder d), van verordening (EU) 2017/1001”]

(2023/C 35/67)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Borussia VfL 1900 Mönchengladbach GmbH (Mönchengladbach, Duitsland) (vertegenwoordiger: R. Kitzberger, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Söder en E. Nicolás Gómez, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: David Neng (Brüggen, Duitsland) (vertegenwoordiger: D. Breuer, advocaat)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 28 september 2021 (zaak R 2126/2020-4).

Dictum

- 1) De beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 28 september 2021 (zaak R 2126/2020-4) wordt vernietigd voor zover daarbij is geoordeeld dat het bewijs van het normale gebruik van het Uniewoordmerk Fohlenelf niet werd geleverd voor “zepen” van klasse 3, “zelfklevende folie van papier of kunststof, zelfklevende etiketten” van klasse 16, “producten in porselein en aardewerk” van klasse 21, en evenmin voor “drinkflessen” voor zover het daarbij gaat om een subcategorie van de producten binnen de eveneens tot klasse 21 behorende categorie “houders voor de keuken of de huishouding”, voor “badlakens” van klasse 24 en voor “speelgoed, spelletjes” van klasse 28.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 37 van 24.1.2022.

Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Lila Rossa Engros/EUIPO (LiLAC)(Zaak T-780/21) ⁽¹⁾**(“Uniemark – Aanvraag voor Uniebeeldmerk LiLAC – Absolute weigeringsgrond – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001”)**

(2023/C 35/68)

Procestaal: Roemeens

Partijen

Verzoekende partij: Lila Rossa Engros SRL (Voluntari, Roemenië) (vertegenwoordiger: O. Anghel, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: V. Ruzek, gemachtigde)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster gedeeltelijke vernietiging van de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 10 september 2021 (zaak R 441/2021-5).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Lila Rossa Engros SRL wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO).

⁽¹⁾ PB C 95 van 28.2.2022.

Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Hasco TM/EUIPO — Esi (NATURCAPS)(Zaak T-12/22) ⁽¹⁾**[“Uniemark – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmerk NATURCAPS – Ouder Uniewoordmerk NATURKAPS – Geen normaal gebruik van het oudere merk – Artikel 64, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001 – Kwalificatie van farmaceutische producten en voedingssupplementen”]**

(2023/C 35/69)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Hasco TM sp. z o.o. sp.k (Wroclaw, Polen) (vertegenwoordiger: M. Krekora, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: J. Ivanauskas, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Esi Srl (Albisola Superiore, Italië)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 9 november 2021 (zaak R 617/20214).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Hasco TM sp. z o.o. sp.k. wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 109 van 7.3.2022.

Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Korporaciya “Masternet”/EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)

(Zaak T-85/22) (¹)

(“Uniemerik – Procedure inzake vervallenverklaring – Uniewoordmerk STAYER – Normaal gebruik van het merk – Artikel 15 en artikel 51, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2007 [thans artikel 18 en artikel 58, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001] – Kwalificatie van de waren waarvoor het normale gebruik is aangetoond”)

(2023/C 35/70)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ZAO Korporaciya “Masternet” (Moskou, Rusland) (vertegenwoordiger: N. Bürglen, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: J. Ivanauskas, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spanje) (vertegenwoordigers: P. Creta, A. Lanzarini, B. Costa en M. Lazzarotto, advocaten)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 16 december 2021 (zaak R 932/2021-1).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) ZAO Korporaciya “Masternet” wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 158 van 11.4.2022.

Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — General Wire Spring/EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS)

(Zaak T-151/22) (¹)

(“Uniemerik – Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie – Woordmerk GENERAL PIPE CLEANERS – Absolute weigeringsgrond – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening 2017/1001”)

(2023/C 35/71)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: General Wire Spring Co. (McKees Rocks, Pennsylvania, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: E. Carrillo, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: R. Raponi, gemachtigde)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 11 januari 2022 (zaak R 1452/2021-5).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) General Wire Spring Co. wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 198 van 16.5.2022.

Arrest van het Gerecht van 30 november 2022 — Korporaciya “Masternet”/EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)

(Zaak T-155/22) (¹)

(“Uniemerik – Procedure inzake vervallenverklaring – Uniebeeldmerk STAYER – Normaal gebruik van het merk – Artikel 15 en artikel 51, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2007 [thans artikel 18 en artikel 58, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001] – Kwalificatie van de waren waarvoor het normale gebruik is aangetoond”)

(2023/C 35/72)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ZAO Korporaciya “Masternet” (Moskou, Rusland) (vertegenwoordiger: N. Bürglen, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: J. Ivanauskas, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spanje) (vertegenwoordigers: P. Creta, A. Lanzarini, A. Sponzilli, B. Costa en M. Lazzarotto, advocaten)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 21 december 2021 (zaak R 931/2021-1).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) ZAO Korporaciya “Masternet” wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 198 van 16.5.2022.

Arrest van het Gerecht van 7 december 2022 — Sanetview/EUIPO — 2boca2catering (Las Cebras)(Zaak T-159/22) ⁽¹⁾

[“Uniemerkt – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk Las Cebras – Eerder nationaal beeldmerk LEZEBRA – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001”]

(2023/C 35/73)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Sanetview SLU (Andorra la Vella, Andorra) (vertegenwoordigers: J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes en C. Marí Aguilar, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Crawcour Hage en J. Ivanauskas, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: 2boca2catering, SL (Sevilla, Spanje)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 4 januari 2022 (zaak R 1070/2021-5).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Sanetview, SLU wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 198 van 16.5.2022.

Beschikking van het Gerecht van 30 november 2022 — Basicmed Entreprises e.a./Raad e.a.(Zaak T-379/16) ⁽¹⁾

(“Niet-contractuele aansprakelijkheid – Economisch en monetair beleid – Programma ter ondersteuning van de stabiliteit van de Republiek Cyprus – Besluit van de raad van bestuur van de ECB ten aanzien van de door de Centrale Bank van Cyprus gevraagde noodliquiditeitssteun – Verklaringen van de Eurogroep van 25 maart, 12 april, 13 mei en 13 september 2013 over Cyprus – Besluit 2013/236/EU – Uitvoeringsbesluit 2013/463/EU – Memorandum van overeenstemming inzake specifieke economische beleidsvoorwaarden dat op 26 april 2013 tussen Cyprus en het Europees Stabiliteitsmechanisme is gesloten – Bevoegdheid van het Gerecht – Ontvankelijkheid – Vormvereisten – Uitputting van de interne rechtsmiddelen – Voldoende gekwalificeerde schending van een rechtsregel die particulieren rechten toekent – Eigendomsrecht – Gewettigd vertrouwen – Gelijke behandeling – Beroep dat deels is ingesteld bij een rechterlijke instantie die kennelijk onbevoegd is om er kennis van te nemen, deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk rechtens ongegrond is”)

(2023/C 35/74)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Basicmed Entreprises Ltd (Limassol, Cyprus) en de 19 andere verzoekende partijen waarvan de namen vermeld staan in bijlage bij de beschikking (vertegenwoordigers: P. Tridimas, K. Kakoulli en P. Panayides, advocaten)

Verwerende partijen: Raad van de Europese Unie. (vertegenwoordigers: A. Westerhof Löfflerová en I. Gurov, gemachtigden), Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Flynn, J.-P. Keppenne en S. Delaude, gemachtigden), Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: K. Laurinavičius, G. Várhelyi en K. Drěviņa, gemachtigden, bijgestaan door H.-G. Kamann, advocaat), Eurogroep, vertegenwoordigd door de Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Westerhof Löfflerová en I. Gurov, gemachtigden), Europese Unie, vertegenwoordigd door de Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Flynn, J.-P. Keppenne en S. Delaude, gemachtigden)

Voorwerp

Met hun beroep krachtens artikel 268 VWEU vorderen verzoekers vergoeding van de schade die zij zouden hebben geleden ten gevolge van het besluit van de raad van bestuur van de Europese Centrale Bank (ECB) van 21 maart 2013 ten aanzien van de door de Centrale Bank van Cyprus gevraagde noodliquiditeitssteun, de verklaringen van de Eurogroep van 25 maart, 12 april, 13 mei en 13 september 2013 over Cyprus, het tot Cyprus gerichte besluit 2013/236/EU van de Raad van 25 april 2013 inzake specifieke maatregelen om de financiële stabiliteit en de duurzame groei te herstellen (PB 2013, L 141, blz. 32), het uitvoeringsbesluit 2013/463/EU van de Raad van 13 september 2013 inzake de goedkeuring van het macro-economische aanpassingsprogramma voor Cyprus en inzake de intrekking van besluit 2013/236/EU (PB 2013, L 250, blz. 40), het memorandum van overeenstemming inzake specifieke economische beleidsvoorwaarden dat op 26 april 2013 tussen de Republiek Polen Cyprus en het Europees Stabiliteitsmechanisme is gesloten (MES), alsook van andere handelingen of gedragingen van de Commissie, de Raad van de Europese Unie, de ECB en de Eurogroep in verband met de toekenning van een financiëlebijstandfaciliteit aan de Republiek Cyprus.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Basicmed Enterprises Ltd en de andere verzoekende partijen waarvan de namen vermeld staan in de bijlage worden verwezen in hun eigen kosten en in de kosten van de Raad van de Europese Unie, de Europese Commissie en de Europese Centrale Bank (ECB).

(¹) PB C 383 van 17.10.2016.

Beschikking van het Gerecht van 22 november 2022 — Validity/Commissie

(Zaak T-640/20) (¹)

“Beroep tot nietigverklaring – Toegang tot documenten – Verordening (EG) nr. 1049/2001 – Documenten betreffende de uitnodiging tot het indienen van voorstellen van een door het EFRO medegefinancierd project – Documenten die afkomstig zijn van een lidstaat – Gedeeltelijke weigering van toegang – Beschikbaarstelling na de indiening van het beroep – Verdwijnen van het procesbelang – Gedeeltelijke afdoening zonder beslissing – Verzoek tot aanpassing van het verzoekschrift – Gedeeltelijke niet-ontvankelijkheid”

(2023/C 35/75)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre (Budapest, Hongarije) (vertegenwoordigers: B. Van Vooren en R. Oyarzabal Arigita, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Herrmann en A. Spina, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster nietigverklaring van besluit C(2020) 5540 final van de Commissie van 6 augustus 2020 waarmee de Commissie haar toegang heeft geweigerd tot documenten betreffende een oproep tot voorstellen aangaande een project van de Hongaarse autoriteiten en van besluit C(2021) 2834 final van de Commissie van 19 april 2021 waarbij haar toegang tot die documenten werd verleend.

Dictum

- 1) Op het verzoek tot nietigverklaring van besluit C(2020) 5540 final van de Commissie van 6 augustus 2020 waarbij de Commissie toegang heeft geweigerd aan Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre tot documenten betreffende een oproep tot voorstellen aangaande een project van de Hongaarse autoriteiten, hoeft niet meer te worden beslist.
- 2) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard voor het overige.
- 3) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 9 van 11.1.2021.

**Beschikking van het Gerecht van 22 november 2022 — Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO
(HYPERLIGHTOPTICS)**

(Zaak T-800/21) (¹)

(“Uniemerik – Aanvraag voor Uniewoordmerk HYPERLIGHTOPTICS – Absolute weigeringsgrond – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 – Gelijke behandeling – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”)

(2023/C 35/76)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nicosia, Cyprus) (vertegenwoordigers: P. Rath en S. Gebele, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: L. Lapinskaite en T. Klee, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster de vernietiging van de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 6 oktober 2021 (zaak R 1166/2021-2).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Fieldpoint (Cyprus) LTD wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 73 van 14.2.2022.

**Beschikking van het Gerecht van 22 november 2022 — Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO
(HYPERLIGHTEYEWEAR)**

(Zaak T-801/21) (¹)

(“Uniemerik – Aanvraag voor Uniewoordmerk HYPERLIGHTEYEWEAR – Absolute weigeringsgrond – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 – Gelijke behandeling – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”)

(2023/C 35/77)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nicosia, Cyprus) (vertegenwoordigers: P. Rath en S. Gebele, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: L. Lapinskaite en T. Klee, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster de vernietiging van de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 6 oktober 2021 (zaak R 1165/2021-2).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Fieldpoint (Cyprus) LTD wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 73 van 14.2.2022.

Beroep ingesteld op 21 september 2022 — Ferreira de Macedo Silva / Frontex

(Zaak T-595/22)

(2023/C 35/78)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Carlos Miguel Ferreira de Macedo Silva (Cercal do Alentejo, Portugal) (vertegenwoordiger: L. Cosme Nunes Rolo, advocaat)

Verwerende partij: Europees Grens- en kustwachtagentschap

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van 29 augustus 2022 van de plaatsvervangend uitvoerend directeur informatiebeheer en -processen van het Europees Grens- en kustwachtagentschap (Frontex), in de hoedanigheid van tot aanstelling bevoegd gezag, om verzoeker te ontslaan vóór het verstrijken van zijn proeftijd als tijdelijk functionaris bij het permanente korps, categorie 1;
- veroordeling van Frontex tot betaling van de kosten in verband met de uitvoering van de vijfjarige overeenkomst en de juridische kosten, indien verzoeker niet tijdig opnieuw kan worden aangesteld bij groep 8.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker twee middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen en van het beginsel van gelijke behandeling in arbeid (richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 ⁽¹⁾).
2. Tweede middel: schending van wezenlijke vormvoorschriften alsmede schending van het recht op behoorlijk bestuur en het recht om te worden gehoord.

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB 2000, L 303, blz. 16).

Beroep ingesteld op 7 december 2022 — Athlet/EUIPO — Heuver Bandengroothandel (ATHLET)**(Zaak T-650/22)**

(2023/C 35/79)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen***Verzoekende partij:* Athlet Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: S. Reinhard, advocaat)*Verwerende partij:* Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep:* Heuver Bandengroothandel BV (Hardenberg, Nederland)**Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO***Houder van het betrokken merk:* verzoekster*Betrokken merk:* internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie van het Uniewoordmerk "ATHLET" — Uniemerkenr. 9 224 692*Procedure voor het EUIPO:* nietigheidsprocedure*Bestreden beslissing:* beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 8 augustus 2022 in zaak R 2214/2019-1**Conclusies**

Verzoekster vordert:

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van het VWEU;
- schending van artikel 59, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- onjuiste opvatting van de feiten en de bewijsmiddelen;
- schending van artikel 34 van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 94, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 11 november 2022 — FOF/ Commissie**(Zaak T-688/22)**

(2023/C 35/80)

*Procestaal: Portugees***Partijen***Verzoekende partij:* FOF — Fox Oil Fund, Lda (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)*Verwerende partij:* Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De verzoekende partij voert ter onderbouwing van haar beroep vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Fontwell / Commissie**(Zaak T-691/22)**

(2023/C 35/81)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Fontwell — Import, Export, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De verzoekende partij voert ter onderbouwing van haar beroep vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Mission / Europese Commissie**(Zaak T-700/22)**

(2023/C 35/82)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Mission — Trading, Gestão e Serviços, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De verzoekende partij voert ter onderbouwing van haar beroep vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 13 november 2022 — Durie / Commissie

(Zaak T-705/22)

(2023/C 35/83)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Durie — Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: A. Ferreira Correia en R. da Palma Borges, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de artikelen 1 en 4 van het bestreden besluit nietig te verklaren;
- de verwerende instelling te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar beroep tegen besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III [kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 8550] (PB 2022, L 217, blz. 49) voert de verzoekende partij zes middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-702/22, TA/Commissie.

Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Ostrava / Commissie

(Zaak T-707/22)

(2023/C 35/84)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Ostrava — Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De verzoekende partij voert ter onderbouwing van haar beroep vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 14 november 2022 — White Pearl / Commissie

(Zaak T-708/22)

(2023/C 35/85)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: White Pearl, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De verzoekende partij voert ter onderbouwing van haar beroep vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 13 november 2022 — Starboard / Commissie

(Zaak T-710/22)

(2023/C 35/86)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Starboard, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: A. Ferreira Correia en R. da Palma Borges, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de artikelen 1 en 4 van het bestreden besluit nietig te verklaren;
- de verwerende instelling te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar beroep tegen besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III [kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 8550] (PB 2022, L 217, blz. 49) voert de verzoekende partij vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-702/22, TA/Commissie.

Beroep ingesteld op 13 november 2022 — Caledonian / Commissie

(Zaak T-711/22)

(2023/C 35/87)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Caledonian — Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: A. Ferreira Correia en R. da Palma Borges, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de artikelen 1 en 4 van het bestreden besluit nietig te verklaren;
- de verwerende instelling te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar beroep tegen besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III [kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 8550] (PB 2022, L 217, blz. 49) voert de verzoekende partij vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-702/22, TA/Commissie.

Beroep ingesteld op 13 november 2022 — Fuchinvest / Commissie

(Zaak T-712/22)

(2023/C 35/88)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Fuchinvest Real Estate Participações, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: A. Ferreira Correia en R. da Palma Borges, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de artikelen 1 en 4 van het bestreden besluit nietig te verklaren;
- de verwerende instelling te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar beroep tegen besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III [kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 8550] (PB 2022, L 217, blz. 49) voert de verzoekende partij vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-702/22, TA/Commissie.

Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Administradora Fortaleza e.a. / Commissie

(Zaak T-716/22)

(2023/C 35/89)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partijen: Administradora Fortaleza Ltda (São Paulo, Brazilië) en negen andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: A. Ferreira Correia en R. da Palma Borges, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de artikelen 1 en 4 van het bestreden besluit nietig te verklaren wegens gebrek aan motivering, voor zover deze artikelen van toepassing zijn op houdstermaatschappijen (sociedades gestoras de participações sociais) of omdat er inkomsten worden ontvangen uit betalingsbronnen buiten de ultraperifere regio;
- de verwerende instelling te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van hun beroep tegen besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III [kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 8550] (PB 2022, L 217, blz. 49) voeren de verzoekende partijen zes middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-702/22, TA/Commissie.

Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Newco / Commissie

(Zaak T-717/22)

(2023/C 35/90)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Newco Corporate Services, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: A. Ferreira Correia en R. da Palma Borges, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de artikelen 1 en 4 van het bestreden besluit nietig te verklaren;
- de verwerende instelling te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar beroep tegen besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III [kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 8550] (PB 2022, L 217, blz. 49) voert de verzoekende partij vier middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-702/22, TA/Commissie.

Beroep ingesteld op 15 november 2022 — Bourbon Offshore Interoil Shipping / Commissie

(Zaak T-721/22)

(2023/C 35/91)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Bourbon Offshore Interoil Shipping — Navegação, Lda (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Fernandes Martins en M. Mendonça Saraiva, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III nietig te verklaren;
- onverminderd de voorgaande vordering in elk artikel 4 van besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) en derhalve ook het bevel tot terugbetaling van de steun, vermeerderd met rente, nietig te verklaren;
- het bestreden besluit nietig te verklaren overeenkomstig artikel 264 VWEU;
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten

Middelen en voornaamste argumenten

De verzoekende partij voert ter onderbouwing van haar beroep twee middelen aan.

Eerste middel: de door de Europese Commissie gehanteerde methode is niet van toepassing. Bij die methode wordt het begrip “geschapen banen” gedefinieerd aan de hand van VTE's (voltijdequivalenten) en JAE's (jaararbeidseenheden), welke afkortingen worden gebruikt in de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen 2007-2013 (PB 2006, C 54, blz. 13).

Tweede middel: er kan niet worden gelast dat de steun wordt terugbetaald en dat rente wordt betaald.

Beroep ingesteld op 18 november 2022 — LG e.a./Commissie**(Zaak T-730/22)**

(2023/C 35/92)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: LG en zeven andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: A. Sigal en M. Teder, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- vaststellen dat verweerster inbreuk heeft gemaakt op artikel 9, lid 4, van verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij verordening (EU, Euratom) 2020/2223 ⁽²⁾, door verzoekers geen redelijk gedetailleerde en duidelijke uiteenzetting van de feiten te doen toekomen die zou verduidelijken of en hoe hun handelen volgens OLAF de belangen van de Europese Unie heeft geschaad, en door verzoekers geen aanvullende mogelijkheid te bieden opmerkingen in te dienen over een dergelijke uiteenzetting van de feiten, en
- verweerster verwijzen in de kosten van deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoekers twee middelen aan.

1. OLAF heeft verzuimd te handelen door verzoekers, die zijn aangeduid als bij een OLAF-onderzoek betrokken personen, geen behoorlijke gelegenheid te bieden om zich uit te spreken over de hen betreffende feiten overeenkomstig artikel 9, lid 4, en artikel 9 bis, leden 1 en 2, van verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013, zoals gewijzigd bij verordening (EU, Euratom) 2020/2223.
2. OLAF heeft zich niet gehouden aan het beginsel van behoorlijk bestuur, door in de aan verzoekers geboden uiteenzetting van de feiten niet de primaire jegens hen aangevoerde verwijten aan te duiden opdat zij de relevantie van de opgeworpen feiten hadden kunnen beoordelen en zich over die feiten hadden kunnen uitspreken.

⁽¹⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 september 2013 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad en verordening (Euratom) nr. 1074/1999 van de Raad (PB 2013, L 248, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU, Euratom) 2020/2223 van het Europees Parlement en de Raad van 23 december 2020 tot wijziging van verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 wat betreft samenwerking met het Europees Openbaar Ministerie en de doeltreffendheid van de door het Europees Bureau voor fraudebestrijding uitgevoerde onderzoeken (PB 2020, L 437, blz. 49).

Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Mazepin / Raad**(Zaak T-743/22)**

(2023/C 35/93)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Nikita Dmitrievich Mazepin (Moskou, Rusland) (vertegenwoordigers: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert en A. Bass, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen ⁽¹⁾ nietig te verklaren;
- uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen ⁽²⁾ nietig te verklaren;
- over te gaan tot nietigverklaring van het besluit om de verzoekende partij te laten staan op de lijst van personen en entiteiten die aan beperkende maatregelen onderworpen zijn krachtens besluit 2014/145/GBVB van de Raad ⁽³⁾, zoals gewijzigd bij besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad, en krachtens verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad, zoals uitgevoerd door uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen,

hierna gezamenlijk de bestreden rechtshandelingen genoemd, voor zover de verzoekende partij daarin is opgenomen op de lijst van personen en entiteiten die onderworpen zijn aan beperkende maatregelen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zes middelen aan.

1. Eerste middel: schending van de motiveringsplicht, van artikel 296 VWEU en van artikel 41, lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten, alsmede van het recht op effectieve rechterlijke bescherming en van artikel 47 van het Handvest.
2. Tweede middel: beoordelingsfout.
3. Derde middel: kennelijke beoordelingsfout, verzuim om te voldoen aan de bewijslast en schending van de criteria voor plaatsing op een lijst zoals vastgesteld in artikel 1, lid 1, onder e), en artikel 2, lid 1, onder g), van besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014 alsmede in artikel 3, lid 1, onder g), van verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014, welke rechtshandelingen beide betrekking hebben op beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen.
4. Vierde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel en van de grondrechten van de verzoekende partij, alsmede inbreuk op haar grondrechten op eigendom en vrijheid van ondernemerschap en schending van de artikelen 16 en 17 van het Handvest.
5. Vijfde middel: schending van het fundamentele beginsel van non-discriminatie.
6. Zesde middel: schending van wezenlijke vormvoorschriften, alsmede schending van de rechten van de verdediging en van de op de Raad rustende verplichting om sancties op gezette tijden te herzien.

⁽¹⁾ PB 2022, L 239, blz. 149.

⁽²⁾ PB 2022, L 239, blz. 1.

⁽³⁾ PB 2014, L 78, blz. 16.

Beroep ingesteld op 1 december 2022 — Mazzone / Parlement

(Zaak T-751/22)

(2023/C 35/94)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Antonio Mazzone (Napels, Italië) (vertegenwoordigers: M. Paniz, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de maatregel “Wijziging van de vaststelling van de pensioenrechten van een voormalig Italiaans lid van het Europees Parlement”, meegedeeld bij brief van 21 september 2022, ontvangen op 5 oktober 2022, verzonden door het directoraat-generaal Financiën van het Europees Parlement, met als onderwerp “Herberekening van de pensioenrechten naar aanleiding van besluit nr. 150 van het Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Bureau van het Voorzitterschap van de Tweede Kamer, Italië) van 3 maart 2022” — welke maatregel aan verzoeker is meegedeeld — nietig verklaren, en in ieder geval de nieuwe vaststelling en de herberekening van de door het Europees Parlement aan verzoeker betaalde levenslange toelage en alle andere daaraan voorafgaande en/of daaropvolgende besluiten nietig verklaren;
- vaststellen en verklaren dat verzoeker recht heeft op het behoud van de door het Europees Parlement betaalde levenslange toelage ten belope van het op het ogenblik van de eerste betaling opgebouwde en nog te betalen bedrag;
- het Europees Parlement veroordelen tot betaling aan verzoeker van alle ten onrechte ingehouden bedragen, waarop de inflatiecorrectie is toegepast en vermeerderd met wettelijke rente vanaf de datum waarop de desbetreffende bedragen zijn ingehouden tot de datum van betaling, en
- het Europees Parlement te gelasten het te wijzen arrest uit te voeren en het oorspronkelijke bedrag van de levenslange toelage onmiddellijk en volledig te herstellen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zeven middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van de uitsluitende bevoegdheid van het Bureau van het Voorzitterschap van het Europees Parlement (artikel 25 van het Reglement van het Europees Parlement).
  - Verzoeker stelt dat de bestreden handeling onrechtmatig is voor zover zij is vastgesteld door het afdelingshoofd van de eenheid Bezoldiging en sociale rechten van de leden van het Europees Parlement zonder de vereiste betrokkenheid van het Bureau van het Europees Parlement, dat krachtens artikel 25 van het Reglement van het Europees Parlement de financiële, organisatorische en administratieve beslissingen neemt betreffende de leden van het Europees Parlement.
2. Tweede middel, ontleend aan schending van artikel 296, lid 2, VWEU, artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest)⁽¹⁾; ontoereikende motivering van de bestreden handeling.
  - Verzoeker voert aan dat de bestreden handeling onrechtmatig is, aangezien deze niet toereikend is gemotiveerd, zoals is vereist volgens artikel 296, lid 2, en artikel 41 van het Handvest.
3. Derde middel, ontleend aan de vaststelling van de bestreden handeling zonder geldige rechtsgrondslag; onjuiste toepassing van bijlage III bij de regeling inzake kosten en vergoedingen van de leden (hierna: “KVL”)⁽²⁾ en de artikelen 74-75 van het besluit inzake de bepalingen ter uitvoering van het Statuut van de leden van het Europees Parlement (hierna: “uitvoeringsbepalingen”)⁽³⁾.
  - Verzoeker stelt dat de bestreden maatregel onrechtmatig is omdat deze is genomen zonder geldige rechtsgrondslag, aangezien artikel 2, lid 1, van bijlage III bij de KVL-regeling is ingetrokken na de inwerkingtreding van de uitvoeringsbepalingen (artikelen 74-75 van de uitvoeringsbepalingen).
4. Vierde middel, ontleend aan onjuiste uitlegging van artikel 75 van de uitvoeringsbepalingen en van de bijlagen I, II en III bij de KVL-regeling. Schending van artikel 28 van het Statuut van de leden van het Europees Parlement en van verzoekers recht op pensioen.
  - Verzoeker voert aan dat de bestreden handeling onrechtmatig is omdat het Europees Parlement artikel 75 van de uitvoeringsbepalingen en artikel 2, lid 1, van bijlage III bij de KVL-regeling onjuist heeft uitgelegd en toegepast. Volgens verzoeker moeten die bepalingen aldus worden uitgelegd dat de verwijzing in artikel 75 van de uitvoeringsbepalingen naar de bijlagen I, II en III bij de KVL-regeling, en met name naar artikel 2, lid 1, van bijlage III daarbij, noodzakelijkerwijs moet worden opgevat als een verwijzing naar de beloning die van toepassing was toen bijlage III van kracht was. De uitlegging en toepassing van voornoemde bepalingen in de door het Parlement toegepaste zin maakt echter een onbepaald aantal wijzigingen van het pensioen van verzoeker mogelijk, hetgeen een duidelijke schending van artikel 28 van het Statuut van de leden en van het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel inhoudt.

- Ten slotte, zelfs indien de uitlegging van het Europees Parlement wordt gevolgd dat artikel 2, lid 1, bijlage III bij de KVL-regeling de instelling verplicht het Europees pensioen aan te passen aan het bedrag van het pensioen van de leden van de tweede kamer van het nationale parlement, stuit een dergelijke aanpassing op een beperking in het Unierecht zelf en kan zij hoe dan ook alleen betrekking hebben op het bedrag en de wijze van betaling van het pensioen, met als gevolg dat het niet mogelijk is interventies die van invloed zijn op het recht op het pensioen zelf, automatisch om te zetten. In het onderhavige geval heeft de op verzoeker toegepaste maatregel, als gevolg van de automatische omzetting door het Europees Parlement van besluit nr. 150/2022, niet alleen verzoekers pensioenrechten gewijzigd en de grondvoorwaarden daarvan aangetast door middel van een herberekening met terugwerkende kracht die de pensioenbehandeling zelf heeft gewijzigd, maar deze regeling is op een aantal punten duidelijk in strijd met het Unierecht.
5. Vijfde middel, ontleend aan schending van het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het beginsel van bescherming van verworven rechten en het gelijkheidsbeginsel.
- Verzoeker betoogt dat de bestreden handeling onrechtmatig is voor zover het Europees Parlement, door de automatische omzetting van besluit nr. 150/2022 en de daaruit voortvloeiende herberekening van verzoekers pensioen te gelasten volgens een nieuwe methode, met terugwerkende kracht en met blijvende gevolgen — wat het recht op pensioen rechtstreeks aantast — het rechtszekerheidsbeginsel heeft geschonden, dat zich verzet tegen de schending van verworven rechten, overeenkomstig de ratio van artikel 28 van het Statuut en artikel 75 van de uitvoeringsbepalingen, alsmede het vertrouwensbeginsel, dat geen uitholling en/of omzetting van pensioenrechten toestaat. Aangezien deze herberekening alleen voormalige Italiaanse ex-leden van het Europees Parlement treft, die de enige adressaten zijn van een maatregel die met terugwerkende kracht en volgens de op bijdragen gebaseerde methode de pensioenuitkeringen herberekent die zijn opgebouwd toen die methode in Italië nog niet was ingevoerd, is zij bovendien duidelijk in strijd met het gelijkheidsbeginsel en leidt zij tot onwettige discriminatie van voormalige leden van het Europees Parlement uit andere lidstaten, alsmede van leden van het Europees Parlement die na 2009 zijn verkozen en van alle andere burgers in het algemeen, voor wie een dergelijke reductie niet geldt.
6. Zesde middel, ontleend aan schending van artikel 17 van het Handvest. Schending van artikel 1 van Protocol 1 bij het EVRM. Niet-evenredigheid van het opgelegde offer.
- Verzoeker is van mening dat de bestreden maatregel, door het bedrag van het hem oorspronkelijk toekomstende pensioen voor het ambt van lid van het Europees Parlement te verminderen, zijn eigendomsrecht rechtstreeks aantast. Hij is bovendien van mening dat deze aantasting is opgelegd zonder dat daarvoor een daadwerkelijke motivering is gegeven en dat zij voor hem een onevenredig en onredelijk offer heeft meegebracht.
7. Zevende middel, ontleend aan schending van de artikelen 21 en 25 van het Handvest, artikel 10 VWEU en artikel 15 van de Europese pijler van sociale rechten.
- Verzoeker betoogt dat het Europees Parlement met de bestreden handeling, door een maatregel tot herberekening van de pensioenen te hebben omgezet, die door de wijze waarop deze is omgezet, een grotere weerslag heeft op ouderen, de artikelen 21 en 25 van het Handvest, artikel 10 VWEU en artikel 15 van de Europese pijler van sociale rechten heeft geschonden.

(¹) PB 2016, C 202, blz. 389.

(²) Besluit van het Bureau in uitgebreide samenstelling van 4 november 1981; besluit van het Bureau van 24 en 25 mei 1982, gewijzigd op 13 september 1995 en 6 juni 2005.

(³) Besluit van het Bureau van het Europees Parlement van 19 mei en 9 juli 2008 houdende de uitvoeringsbepalingen van het Statuut van de leden van het Europees Parlement (PB 2009, C 159, blz. 1).

Beroep ingesteld op 1 december 2022 — Ceravolo / Parlement

(Zaak T-752/22)

(2023/C 35/95)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Italië) (vertegenwoordiger: M. Paniz, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de maatregel “Wijziging van de vaststelling van de pensioenrechten van een voormalig Italiaans lid van het Europees Parlement”, meegedeeld bij brief van 21 september 2022, ontvangen op 5 oktober 2022, verzonden door het directoraat-generaal Financiën van het Europees Parlement, met als onderwerp “Herberekening van de pensioenrechten naar aanleiding van besluit nr. 150 van het Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Bureau van het Voorzitterschap van de Tweede Kamer, Italië) van 3 maart 2022”, en alle andere daaraan voorafgaande, daarmee samenhangende of daaropvolgende besluiten nietig verklaren;
- vaststellen en verklaren dat verzoeker recht heeft op het behoud van de door het Europees Parlement betaalde levenslange toelage ten belope van het op het ogenblik van de eerste betaling opgebouwde en nog te betalen bedrag;
- het Europees Parlement veroordelen tot betaling aan verzoeker van alle ten onrechte ingehouden bedragen, waarop de inflatiecorrectie is toegepast en vermeerderd met wettelijke rente vanaf de datum waarop de desbetreffende bedragen zijn ingehouden tot de datum van betaling, en
- het Europees Parlement te gelasten het te wijzen arrest uit te voeren en het oorspronkelijke bedrag van de levenslange toelage onmiddellijk en volledig te herstellen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zeven middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van de uitsluitende bevoegdheid van het Bureau van het Voorzitterschap van het Europees Parlement (artikel 25 van het Reglement van het Europees Parlement).
  - Verzoeker stelt dat de bestreden handeling onrechtmatig is voor zover zij is vastgesteld door het afdelingshoofd van de eenheid Bezoldiging en sociale rechten van de leden van het Europees Parlement zonder de vereiste betrokkenheid van het Bureau van het Europees Parlement, dat krachtens artikel 25 van het Reglement van het Europees Parlement de financiële, organisatorische en administratieve beslissingen neemt betreffende de leden van het Europees Parlement.
2. Tweede middel, ontleend aan schending van artikel 296, lid 2, VWEU, artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest)⁽¹⁾; ontoereikende motivering van de bestreden handeling.
  - Verzoeker voert aan dat de bestreden handeling onrechtmatig is, aangezien deze niet toereikend is gemotiveerd, zoals is vereist volgens artikel 296, lid 2, en artikel 41 van het Handvest.
3. Derde middel, ontleend aan de vaststelling van de bestreden handeling zonder geldige rechtsgrondslag; onjuiste toepassing van bijlage III van de regeling inzake kosten en vergoedingen van de leden (hierna: “KVL”)⁽²⁾ en de artikelen 74-75 van het besluit inzake de bepalingen ter uitvoering van het Statuut van de leden van het Europees Parlement (hierna: “uitvoeringsbepalingen”)⁽³⁾.
  - Verzoeker stelt dat de bestreden maatregel onrechtmatig is omdat deze is genomen zonder geldige rechtsgrondslag, aangezien artikel 2, lid 1, van bijlage III bij de KVL-regeling is ingetrokken na de inwerkingtreding van de uitvoeringsbepalingen (artikelen 74-75 van de uitvoeringsbepalingen).
4. Vierde middel, ontleend aan onjuiste uitlegging van artikel 75 van de uitvoeringsbepalingen en van de bijlagen I, II en III bij de KVL-regeling. Schending van artikel 28 van het Statuut van de leden van het Europees Parlement en van verzoekers recht op pensioen.
  - Verzoeker voert aan dat de bestreden handeling onrechtmatig is omdat het Europees Parlement artikel 75 van de uitvoeringsbepalingen en artikel 2, lid 1, van bijlage III bij de KVL-regeling onjuist heeft uitgelegd en toegepast. Volgens verzoeker moeten die bepalingen aldus worden uitgelegd dat de verwijzing in artikel 75 van de uitvoeringsbepalingen naar de bijlagen I, II en III bij de KVL-regeling, en met name naar artikel 2, lid 1, van bijlage III daarbij, noodzakelijkerwijs moet worden opgevat als een verwijzing naar de beloning die van toepassing was toen bijlage III van kracht was. De uitlegging en toepassing van voornoemde bepalingen in de door het Parlement toegepaste zin maakt echter een onbepaald aantal wijzigingen van het pensioen van verzoeker mogelijk, hetgeen een duidelijke schending van artikel 28 van het Statuut van de leden en van het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel inhoudt.

- Ten slotte, zelfs indien de uitlegging van het Europees Parlement wordt gevolgd dat artikel 2, lid 1, bijlage III bij de KVL-regeling de instelling verplicht het Europees pensioen aan te passen aan het bedrag van het pensioen van de leden van de tweede kamer van het nationale parlement, stuit een dergelijke aanpassing op een beperking in het Unierecht zelf en kan zij hoe dan ook alleen betrekking hebben op het bedrag en de wijze van betaling van het pensioen, met als gevolg dat het niet mogelijk is interventies die van invloed zijn op het recht op het pensioen zelf, automatisch om te zetten. In het onderhavige geval heeft de op verzoeker toegepaste maatregel, als gevolg van de automatische omzetting door het Europees Parlement van besluit nr. 150/2022, niet alleen verzoekers pensioenrechten gewijzigd en de grondvoorwaarden daarvan aangetast door middel van een herberekening met terugwerkende kracht die de pensioenbehandeling zelf heeft gewijzigd, maar deze regeling is op een aantal punten duidelijk in strijd met het Unierecht.
5. Vijfde middel, ontleend aan schending van het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het beginsel van bescherming van verworven rechten en het gelijkheidsbeginsel.
- Verzoeker betoogt dat de bestreden handeling onrechtmatig is voor zover het Europees Parlement, door de automatische omzetting van besluit nr. 150/2022 en de daaruit voortvloeiende herberekening van verzoekers pensioen te gelasten volgens een nieuwe methode, met terugwerkende kracht en met blijvende gevolgen, wat het recht op pensioen rechtstreeks aantast, het rechtszekerheidsbeginsel heeft geschonden, dat zich verzet tegen de schending van verworven rechten, overeenkomstig de ratio van artikel 28 van het Statuut en artikel 75 van de uitvoeringsbepalingen, alsmede het vertrouwensbeginsel, dat geen uitholling en/of omzetting van pensioenrechten toestaat. Aangezien deze herberekening alleen voormalige Italiaanse ex-leden van het Europees Parlement treft, die de enige adressaten zijn van een maatregel die met terugwerkende kracht en volgens de op bijdragen gebaseerde methode de pensioenuitkeringen herberekent die zijn opgebouwd toen die methode in Italië nog niet was ingevoerd, is zij bovendien duidelijk in strijd met het gelijkheidsbeginsel en leidt zij tot onwettige discriminatie van voormalige leden van het Europees Parlement uit andere lidstaten, alsmede van leden van het Europees Parlement die na 2009 zijn verkozen en van alle andere burgers in het algemeen, voor wie een dergelijke reductie niet geldt.
6. Zesde middel, ontleend aan schending van artikel 17 van het Handvest. Schending van artikel 1 van Protocol 1 bij het EVRM. Niet-evenredigheid van het opgelegde offer.
- Verzoeker is van mening dat de bestreden maatregel, door het bedrag van het hem oorspronkelijk toekomstige pensioen voor het ambt van lid van het Europees Parlement te verminderen, zijn eigendomsrecht rechtstreeks aantast. Hij is bovendien van mening dat deze aantasting is opgelegd zonder dat daarvoor een daadwerkelijke motivering is gegeven en dat zij voor hem een onevenredig en onredelijk offer heeft meegebracht.
7. Zevende middel, ontleend aan schending van de artikelen 21 en 25 van het Handvest, artikel 10 VWEU en artikel 15 van de Europese pijler van sociale rechten.
- Verzoeker betoogt dat het Europees Parlement met de bestreden handeling, door een maatregel tot herberekening van de pensioenen te hebben omgezet, die door de wijze waarop deze is omgezet, een grotere weerslag heeft op ouderen, de artikelen 21 en 25 van het Handvest, artikel 10 VWEU en artikel 15 van de Europese pijler van sociale rechten heeft geschonden.

⁽¹⁾ PB 2016, C 202, blz. 389.

⁽²⁾ Besluit van het Bureau in uitgebreide samenstelling van 4 november 1981; besluit van het Bureau van 24 en 25 mei 1982, gewijzigd op 13 september 1995 en 6 juni 2005.

⁽³⁾ Besluit van het Bureau van het Europees Parlement van 19 mei en 9 juli 2008 houdende de uitvoeringsbepalingen van het Statuut van de leden van het Europees Parlement (PB 2009, C 159, blz. 1).

Beroep ingesteld op 5 december 2022 — Puma/ EUIPO Road Star Group (Schoeisel)

(Zaak T-757/22)

(2023/C 35/96)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Puma SE (Herzogenaurach, Duitsland) (vertegenwoordigers.: M. Schunke en P. Trieb, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Road Star Group (Nupaky, Tsjechië)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken model: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken model: Uniemodel nr. 4 160 273-0015

Bestreden beslissing: beslissing van de derde kamer van beroep van het EUIPO van 21 september 2022 in zaak R 1900/2021-3

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Hof:

- de bestreden beslissing te vernietigen;
- het EUIPO te verwijzen in de kosten, met inbegrip van de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerd middel

Schending van artikel 6, lid 1, onder a), van verordening nr. 6/2002.

Beroep ingesteld op 5 december 2022 — Puma / EUIPO — Fujian Daocheng Electronic Commerce (Schoenen)

(Zaak T-758/22)

(2023/C 35/97)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Puma SE (Herzogenaurach, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Schunke en P. Trieb, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Fujian Daocheng Electronic Commerce Co. Ltd (Quanzhou, China)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken model: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken model: Uniemodel nr. 8 367 742-0013

Bestreden beslissing: beslissing van derde kamer van beroep van het EUIPO van 21 september 2022 in zaak R 1876/2021-3

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Hof:

- de bestreden beslissing te vernietigen;
- het EUIPO te verwijzen in de kosten, met inbegrip van de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerd middel

Schending van artikel 6, lid 1, onder a), van verordening nr. 6/2002

Beroep ingesteld op 7 december 2022 — Kesaev/Raad

(Zaak T-763/22)

(2023/C 35/98)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Igor Albertovich Kesaev (Usovo, Rusland) (vertegenwoordigers: R. Moeyersons en A. De Jonge, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietigverklaring van besluit (GBVB) 2022/1530 ⁽¹⁾ van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen, zoals uitgevoerd bij uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 ⁽²⁾ van de Raad tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen, voor zover deze betrekking hebben op Kesaev; tenietdoen van de verlenging van de individuele sancties ten aanzien van Kesaev, en schrapping van Kesaev van de lijst in bijlage I bij verordening nr. 269/2014 ⁽³⁾;
- verwijzing van de Raad in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zes middelen aan.

1. Eerste middel: de motivering voor opname van verzoeker op de sanctielijst is feitelijk incorrect en/of irrelevant.

- eerste onderdeel: verzoeker is niet actief in specifiek die economische sectoren die een aanzienlijke bron van inkomsten vormen voor de regering van de Russische Federatie;
- tweede onderdeel: verzoeker verleent geen steun aan of geeft geen uitvoering aan acties of beleidsmaatregelen die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne of de stabiliteit of veiligheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen. Verzoeker is geen aandeelhouder van JSC Detyarev Plant;
- derde onderdeel: verzoeker verleent geen materiële of financiële steun aan de regering van de Russische Federatie. Het Monolit Fonds is een politiek neutrale liefdadigheidsorganisatie en de ontvangen medailles en onderscheidingen vormen geen bewijs van materiële of financiële steun aan de geviseerde regering van de Russische Federatie;
- vierde onderdeel: verzoeker trekt geen profijt van de regering van de Russische Federatie. Noch via het Monolit Fonds noch op enige andere wijze trekt verzoeker economisch of op andere wijze profijt van de regering van de Russische Federatie;
- vijfde onderdeel: de aangehaalde feiten zijn achterhaald, gedateerd en niet pertinent om over te gaan tot (verlenging van de) sanctionering van verzoeker;
- zesde onderdeel: de Raad voldoet niet aan de op hem rustende bewijslast. De Raad baseert zich immers uitsluitend op vooringenomen, incorrecte en niet geverifieerde informatiebronnen. Er is geen objectief, betrouwbaar bewijs voor de beweringen van de Raad.

2. Tweede middel: verzoeker is nooit gehoord noch correct geïnformeerd — schending van het recht op een eerlijk proces.

3. Derde middel: de opname van verzoeker op de sanctielijst is in strijd met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — schending van de artikelen 6, 8, 16 en 17, in combinatie met artikel 52 van het Handvest.
4. Vierde middel: de terminologie gebruikt in besluit (GBVB) nr. 2022/329 ^(*) is dermate vaag dat de toepassing van het besluit arbitrair wordt — schending van het beginsel van rechtszekerheid.
5. Vijfde middel: de sanctionering is gebaseerd op discriminatie. Mensen in vergelijkbare situaties worden niet gesanctioneerd, verzoeker wordt louter gesanctioneerd omdat hij een 1) rijke, 2) politiek neutrale en 3) Russische zakenman is.
6. Zesde middel: de Raad dient sowieso te worden verwezen in de kosten, daar verzoeker zich verplicht zag om de onderhavige procedure in te stellen omdat de Raad nog geen gevolg heeft gegeven aan zijn verzoek tot heroverweging.

⁽¹⁾ PB 2022, L 239, blz. 149.

⁽²⁾ PB 2022, L 239, blz. 1.

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2014, L 78, blz. 6).

^(*) Besluit (GBVB) 2022/329 van de Raad van 25 februari 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022, L 50, blz. 1).

Beroep ingesteld op 8 december 2022 — bet365 Group / EUIPO (bet365)

(Zaak T-764/22)

(2023/C 35/99)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: bet365 Group Ltd (Stoke-on-Trent, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: J. van Manen en E. van Gelderen, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk met de wordelementen “bet365” — inschrijvingsaanvraag nr. 18 479 799

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 19 september 2022 in zaak R 622/2022-4

Conclusies

— de bestreden beslissing vernietigen;

— het EUIPO verwijzen in de kosten.

Aangevoerde middelen

— Schending van artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;

— Schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 9 december 2022 — Hoffmann/EUIPO — Moldex/Metric (Holex)

(Zaak T-767/22)

(2023/C 35/100)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Hoffmann GmbH (München, Duitsland) (vertegenwoordiger: D. von Schultz, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Moldex/Metric AG & Co. KG (Walddorfhäslach, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie van het Uniewoordmerk “Holex” — inschrijvingsaanvraag nr. 18 222 083

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 30 september 2022 in zaak R 1248/2022-2

Conclusies

Verzoekster vordert:

- vernietiging van de bestreden beslissing, voor zover de aanvraag tot inschrijving van Uniemerken nr. 18 222 083 is afgewezen voor de waren *ademhalingsmaskers, andere dan tot klasse 9 behorende producten voor beademing en gehoorbeschermingsdispensers; gehoorbescherming; gehoorbescherming, in het bijzonder oordopjes, gehoorbeschermingslamellen, oorkappen (gehoorbescherming in de vorm van een koptelefoon)*;
- de oppositie volledig af te wijzen;
- het EUIPO te verwijzen in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 13 december 2022 — Cogebi en Cogebi/Raad

(Zaak T-782/22)

(2023/C 35/101)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partijen: Cogebi en Cogebi (Brussel, België), Cogebi, a.s. (Tábor, Tsjechische Republiek) (vertegenwoordiger: H. over de Linden, advocaat)

Verwerende partijen: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- artikel 3 decies, van verordening (EU) nr. 833/2014 van de Raad van 31 juli 2014 ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 2022/1904 van de Raad van 6 oktober 2022 tot wijziging van verordening (EU) nr. 833/2014 betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van acties van Rusland die de situatie in Oekraïne destabiliseren ⁽²⁾, voor zover het betrekking heeft op opneming van GN-code 6814 in de lijst van goederen en technologie waarnaar artikel 3 decies van verordening van de Raad (EU) nr. 2022/1904 (bijlage XXI) verwijst, nietig te verklaren;
- de Raad te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Het eerste middel is ontleend aan schending van wezenlijke vormvoorschriften — motiveringsplicht.
2. Het tweede middel is ontleend aan een kennelijk onjuiste beoordeling.
3. Het derde middel is ontleend aan schending van het evenredigheidsbeginsel.
4. Het vierde middel is ontleend aan schending van de vrijheid van ondernemerschap zoals deze is vastgelegd in artikel 16 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
5. Het vijfde middel is ontleend aan schending van het recht op behoorlijk bestuur zoals dit is vastgelegd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en schending van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een eerlijk proces zoals dit is vastgelegd in artikel 47 van het Handvest.

⁽¹⁾ PB 2014, L 229, blz. 1.

⁽²⁾ PB 2022, L 259 I, blz. 3.

Beschikking van het Gerecht van 30 november 2022 — Timberland Europe/Commissie

(Zaak T-782/16) ⁽¹⁾

(2023/C 35/102)

Procestaal: Engels

De president van de Zesde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 14 van 16.1.2017.

Beschikking van het Gerecht van 1 december 2022 — Foz/Raad

(Zaak T-481/21) ⁽¹⁾

(2023/C 35/103)

Procestaal: Engels

De president van de Vierde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 412 van 11.10.2021.

**Beschikking van het Gerecht van 28 november 2022 — Lilly Drogerie/EUIPO — Lillydoo
(LILLYDOO kids)**

(Zaak T-150/22) ⁽¹⁾

(2023/C 35/104)

Procestaal: Engels

De president van de Achtste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 198 van 16.5.2022.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL